

I
138032
Incunabel

ES

(35623.)

29.

v. Q^o 182

Page 115
4to 29

7482

~~208~~

~~CI. e. f. 2.~~

40

~~208.~~

Reuerendissimo p^{ri} Damaso
portuensi ep^o 7 ch^{ri}stianissimo
theodonio Romano senatori.
Eusebius olim sanctissimi hie-
ronimi discipulus.

Nunc uero
eodē orbatu lu-
mine p^{ri}u^o dolore
ac suauissimum:
gaudiu. Multi-
saria multisq; modis o^mnⁱ de-
us locutus ē omibus nobis per
dilectissimū filium suū sanctū
hieronimū de scripturis s^{an}ctis
x^{ri}tutibus 7 p^{ri}digijs multis: que
p^{ri}llum fecit ipse dⁿⁱs in medio
nostri sicut scitis: de quo etiam
nos testes sumus qui eum vidi-
mus: 7 oculis nostris eius sanc-
titatem p^{ri}sperimus: 7 man^u no-
stre p^{ri}tractauerūt de verbo ei⁹
7 scietia 7 doctrina. Cuius vi-
ta manifesta est: q^{uod} ergo vidi-
mus 7 audiuius annūciam⁹
vob. Exant^{is}. n. tanq^{uam} oues
errantes erroribus 7 sup^{er}sicio-
lis fabulis: nō audientes sanas
doctrinā: s^{ed} coaceruantes nob^{is}
pseudo p^{ro}phetas. Qui surgen-

tes in populo magistr^u: mēda-
ces introducebāt: sectas varie
p^{ro}ditionis donec iste elucesceret
dies qui tanquā sol refulgens.
Quin^{quaginta} annis 7 mēsis
sex: multis laboribus 7 erūpnis
in lectiōibus 7 vigilijs: ut nob^{is}
frangeret panē desudans. Le-
nebras error^u p^{ro}fugans: 7 cun-
ctos a p^{ro}ditioe liberans: effulsit
in templo dei. Incipiensq; ab
oriēte vsq; ad occidentē. Au-
ferens bella heretico^{rum}. Eoru^m
arcum cōterens. Arma 7 scu-
ta sua combussit igni. Quō in
ip^{so} posuit deus p^{ro}digia sup^{er} ter-
ram: vt nomen suū notum fie-
ret in natiōibus: deinde p^{ro}tran-
siens vsq; ad fines terre sanan-
do opp^{ro}sitos ab heretico^{rum} iacu-
lis. Illuminādo mentes hoīū
Scripturaz enigmata referā-
do. Soluendo nodos: obscura
diluclādādo: dubia exponendo:
cōfutando 7 corrigendo falsita-
tes: verissima ex linguis quam
plurimis adunando: vt nobis
notas faceret vias vite: 7 nos
adimpleret gaudio leticia 7 ex-
ultatione templū domini co:

Incunabell

Amster. Jan. 1277.

1103

roborauit ut eius auditum ad/
instar lucerne: nō sibi modio s;
supra candelabrum in dñi aula
posite: dominico irrigante ro/
re: plenissime secundate poste/
ris omnibus suau verboꝝ pre
ceteris elegantia: singulari ex
cellentia alijs omibus patefe/
cit ut irent in ciuitatē habitati/
onis ⁊ locū glorie inuenirent: ⁊
ne fierent velud priores eorum
genus per amay quos dilexit:
⁊ liberauit ab erroꝝ pditione.

Caplin de scō Hieronimo

O Am. n. sum sicut stipu
la ante faciem venti: ⁊
sicut lutū plateay bal/
buciens loqui nesciēs: nec ver/
ba plene formare valens: quid
impartiar vobis kñi patres ⁊
domini sue laudis. Dempe iu/
xta illud apostoli. Si liguis ho
mīnum loquerer ⁊ angelorum
summū laudandi genus necdū
attingerem. Idcirco nō in ar/
cu meo sperabo nec gladi⁹ sal/
uabit me: sed dominus erit illu
minatio mea: qui docuit ⁊ do/
cebit manū meam ad scriben/
dum: ⁊ diriget linguam meam
ad loquendum: ut quondā as

ne balaam. Quoniā ipsius est
regnum ⁊ imperium: ⁊ dñatur
a mari vsq; ad mare ⁊ a flumi
ne vsq; ad terminos orbis ter
rarum. In cuius cūcta sunt po
sita inditōe. Coram quo proci
dent reges: nec est qui sue pos/
sit obsistere voluntati. Quo/
modo quecunq; voluit fecit in
terra mari ⁊ i abissis. Et sic om
nis lingua tanti viri laudē me
ditabitur ⁊ nomen suū annūci/
abit vniuersis. Hic de fuit
ille israelita in quo dolus nō fu
it electus scōm cor domi ad lo/
quendum omnia que sibi man
dauerat domin⁹: vniuersis gē
tibus ⁊ regnis. ⁊ doctor datus
in gentibus ut sentes euelleret
destrueret pderet ⁊ dissiparet:
⁊ sapiām verā seminare ⁊ edi/
ficaret atq; plantaret: hic fra/
trum amator: hic est qui popu
lo christiano tot libroꝝ volumi
na ex lingua hebraica ⁊ greca i
latinam nō paruo pondere trā
stulit. Ecclesie officium pāmi/
tus ordinauit: ⁊ toti⁹ sacre scri
pture aspera fecit plana. Ver
te in huius lumine vidimus lu
men ⁊ pane sue salutifere doc/

trine passi: ambulauim⁹ vsqz
ad montem dei oreb. Hoc ē flu
men aque viue: splendidū tan
quam cristallum. Procedēs
a sede dei in ecclesie medio: et
ex vtraqz parte eius lignū vi
te afferens fructus ī tempe suo
Cui⁹ folia ligni sūt ad gentiū
sanitatem.

Uir iste mirissimus ī po
pulo suo appuit: ⁊ deo
dilectus ⁊ hominibus:
orat nunc pro ecclesia sancta:
vas vere admirabile: omī lapi
de ornatum p̄ciosor: opus excel
si: verū tamen de hoc quid plu
ra dicam. Cuius enarrant celi
gloriam: ⁊ opa manuum scrip
turaz eius annunciant firma
mētum. Nec sunt sermones ne
qz loquele cuius ab eo nō audi
antur doctrine verba. Cum in
omnem terraz exiuit son⁹ eius
Queffabilis misericordia sal
uatoris: qui tot gentium tumu
los in hieronimo adunasti: vt
ad ea que solus possidet plene
nulli hominūz nec p̄ticulariter
phas sit aspare. Eicerte dux
nostre fidei ad se currētes: in ce

li contrahit arcem: hūc prece
teris potioribus ornatus: in sig
nijs dignitatum: in cantilenis ⁊
puerbijs ⁊ opationibus ⁊ inter
ptationibus mirate sunt gētes
cuius nota est facta in populis
virtus. Qm̄ impletus fuit q̄si
flumen sapientia. Sed ut veri
us dicā iuxta illud Rēgina sab
ba maior est sapientia sua: ma
iora sunt eius opera quam ru
mor quem auditis. Qm̄ certe
bonus est iste hīs qui recto sūt
corde: qm̄ malitiā sp̄s odiuit: fe
cit mirabilia in t̄ra n̄ra: sub um
bra illius sedim⁹: ⁊ fructus eius
dulcis gutturi n̄ro: q̄nta autem
de eo audiui⁹ in terra ⁊ p̄gno
ui⁹ qm̄ ānūciabim⁹ ⁊ dicem⁹
Sed qm̄ nō sū eloquēs ab
heri ⁊ nudius tertius: vt
breui⁹ dicā si vultis accipe Io
hānes baptista ipse est: vterqz
x̄go: vterqz heremita. De io
hāne d̄r. Erat iohānes vestit⁹
pilis cameloꝝ in deserto: dese
idē hieronim⁹ dicat: habebant
sacco mēbra de forma: ⁊ squa
lida cutis furnū ethyopie car
nis obdux erat. b

De Iohanne iterum dicitur: locustas ⁊ mel siluestre edebat: de se iterum Niconimus dicit: de cibis ⁊ potu taceo cum monachi aqua frigida vtant: ⁊ coctū aliquid accepisse sit lurrūa. Quid plura. Iste propter iusticiā martir: iste x̄o et si eius spm̄ materiale ferz nō abstulit: tamē martirij premio nō ē expers. Duplex nāq; martiriū est: vnū succūbere gladijs impioꝝ. Alter in infirmitatibus ⁊ aduersitatibus in aīo patientiā custodire. Ere hic est vere martir: qui ppter iusticiā ⁊ mansuetudinē ⁊ salutifera doctrine sue x̄ba: in huius mundi lacrimāte salo: certamē forte a maloꝝ cetu supportauit viriliter. Sciens quō oīm fornoꝝ ē sapientia nec impie gessit in cōspectu dei: s; in omib; tribulationibus suis inuocās dñm nō peccauit labijs suis nec stultus aliquid cōtra deū locutus est. Taceā nāq; q̄ tribulationū labores: afflictiones cruciatus agones: flagella: fames: sitis: amaritudines: carnis tēptatio

nes: abstinētijs: vigilijs: peregrinationes: carnis macerationes: nuditates. Ieiunia: erumpnas: ⁊ non solū hec: sed grauiora ⁊ innumerabilia ppter nomē iesu in suo gloriosissimo perpessus est corpe: ut idem loquitur. Stabam in heremo p̄stitutus: ⁊ in illa vasta solitudine que exusta solis ardoribus monachis horridū prestat habitaculū: cogitans me romanis potiri delicijs. Cottidie gemitus cottidie lacryme. Et si quādo sompn⁹ me imminēs oppressisset repugnantem nudo humo vix ossa habētia collidebā: ⁊ tamē socius scorpionū ⁊ feraz aīo sepe thozos intraui puellaz: ⁊ in frigido corpore ⁊ in mortuo hoīe iam sola libidinū incendia pululabant. Teste deo memi me diem crebro iunxisse cu; nocte: nec a posterioribus cessasse x̄beribus donec iubente domo in me red. ret tranquillitas: flebam cottidie: ⁊ repugnantem carnem hebdomadarū media subiugabam: cellulā meā: qua si cogitationū p̄sciam p̄miesce

bam: et mihi met iratus et rigidus
solus deserta penetraui: et si
tus p̄caua vallium et pr̄rupta
montium gentium cernebam. **U**
lud mee misere carnis erat er
gastulū: ibi mee orōnis locus.
Quis ergo infirmatus ē: et nō
ipse. **Q**uis scandalizatus est et
nō ille. **Sed** si in infirmitatibus
et laboribus laudandi sūt sanc
ti et certe hic laudandus est.

UEniam ad p̄umelias
et p̄secutiones quas ab
improbis et falsis p̄tulit
fratribus in huius valle misc
rie. **Q**uid aut̄ in hoc mūdo sua
fuit vita: nisi quoddā iuge ī re
probos et in improbos hereti
corum et malorum hoīm. **Est** cuneus
panis: cuneus cōfractio ligni.
Cuneus est turba: nil plus iue
neris illa: cuneos oppugnatiū
q̄ certamē: sup̄ eum rugierunt
ut leones heretici: qm̄ corripu
it eos et tabescere fecit: sic ara
neam aīmas eorum: et fructus eorum
de terra p̄didit et semen eorum
a filiis hoīm: aperuerūt in eum
clerici lascīvie deditiora sua: et
despexerūt eum: et locuti sūt la

bijs dolosis: et odio iniquo ode
runt eum: qm̄ eorum insectatus ē
vitam pessimā et crimina. **E**ir
cū dederunt eum canes multi et
thauri pingues obsederūt eum
et insurrexerūt in eum testes ini
qui: acuerūt linguas suas sicut
serpentes venenū aspidum sub
labijs eorum. **C**ogitantes maliti
as in corde tota die cōstituētes
p̄elia: supplātantes gressus ei
us: et funes extendūt in laqueos
pedibus eius: vt delerent d̄ ter
ra memoriam eius: et eijcerent
eum de nationibus ut obprobri
um fieret vicinis suis. **S**up̄ ro
manū populum fuit magnificē
tia eius et virtus eius mirabilis
in verbis suis: et scūs in omnib⁹
operibus suis. **A**lleuans corru
entes: soluens compeditos: il
luminans cecos: et dirigens iu
stos. et dans fortitudinem et ve
ritatem: et virtutem plebis sue
et quasi tuba altisonans annū
tiās cūctis iniquis scelera por
tas peccatorum et vectes ferre
os confregit: rumpbea doctri
ne sue. **A**udientes aut̄ hec im
probi dissecabantur cordibus

suis: fridentes dentibus suis in eum: cogitauerunt et locuti sunt nequitas arcum suum tetendit et illum parauerunt et in ipso parauerunt vasa mortis.

Quam autem ille plenus esset spiritu sancto in orationibus et opibus suis bonis perseverans: vitia mortificans: bona viuificans: suscitans de puluere egenum: et de stercore erigens pauperem. Qui non in viribus equi: neque in beneplacitum tabernaculi beneplacitum fuit illi: nec sperauit in diuitiis: sed fortitudine domini roboratus: non formidauit aduersarios suos. Sed super ipsos correctionibus et doctrinis sanctis tonauit: dedit imperium regi suo: et sublimas cornu christi sui: alios docens laudando: sicut bonus miles christi sciens quod non coronabitur qui in agone certat: nisi qui legitime certauerit: videntes autem eum viri iniqui irati sunt: et dolores comprehenderunt eos: quia sunt generatio praua et peruersa filii in quibus fides non est. Ipsi vero exacerbauerunt eum in con-

filij et in abominationibus suis ad iracundiam prouocauerunt vel concitauerunt eum: et perduto consilio sine disciplina veste muliebri illudentes ei: tamquam viro luxurioso et iniquo et impetum fecerunt vnanimitate in eum: et eiecerunt eum extra civitatem romanam. At ille benignus: patiens. humilis: et mansuetus: eorum vesanie locus datus: proieciens post tergum suum omnia peccata eorum: recedens inde pagrauit Constantinopolim ad antistitem sanctissimum gregorium nazansenum. Qui in est fabilis. Qui virtutum vas admirabile. Qui splendor patientie et lampas prefulgida. Qui odorem honoris: et glorie angularis lapis: fortissimum exemplar innocentie: colupna aurea totius ecclesie. quanto plus tunderis: tanto minus confunderis: agnus quidem innocens sic loqueris pressus colla tot iugis Gratias ago deo meo quia dignus sum habitus ut me odiat mundus. Scio namque venire ad celestem gloriam per infamiam:

et bonam famam.

Adruuit autem celos patientia eius quia ibi confirmata fuit semper virtus glorie eius: et in deo posuit fortitudinem suam: nec a domino recessit unquam cor eius: arcus fortium supatus est: et ipse accinctus est robore: et prevaluit in firmitate et fortis factus est bello. Et dextera sua glorificata est in virtute: dextera manus sua confregit inimicos: quoniam ad iutor et protector factus est sibi dominus in salutem. Et ideo cantemus domino quam mirifice fecit. Annunciamus hec in universo mundo: hauriamus aquas in gaudio de fontibus saluatoris: evanuerunt impij in cogitationibus suis: quia obscuratus fuit insipiens cor eorum: et credentes se esse sapientes in malitijs eorum stulti facti sunt: quoniam iniam mutaverunt veritatem in mendacium. Sed tamen veritas de terra orta est: et iustitia de celo prospexit. Etenim fatui in lacum quem operuerunt et fornicam quam fecerunt inciderunt

et iustus nunquam fuit conturbatus: quia dominus firmavit manum eius. Unde sanctissimi patres et domini considerate virum iustum et fidelem: quam fidelis in domo domini fuerit ad docendum nos: et eliminando nequitias peccatorum de quo nobis grandis esset sermo et interpretabilis ad dicendum: sed nimis imbecillissimus factus sum: quomodo introiit tremor in ossa mea et subtus me turbata sunt vestigia mea ne non ascendam. Est enim angusta porta: ardua via: et cibus ille solidus perfectorum est et sapientum: qui exercitatos habet sensus ad discretionem. Qua propter non modica relinquens: difficilia et ardua tanti viri ineffabilis cuius laude plena est terra: cuius splendor est lumen: et cornua in manibus eius. Ad presens sui exitus gloriosi ardua aliquo cupio brevissime enarrare.

Deus omnipotens cuius misericordia prece ante faciem suam qui et iustus est: et rectum iudicium suum

reddens mercedē laborū suorū
sanctorū. **P**astor verus et bo-
nus misericordia disponēs oīa
et congregās oues suas in sinu
suo: nouissime diebus istis cur-
su intollerabili et oneroso ago-
nis grauissimi in quo et caro cō-
cupiscit aduersus spm et spiritus
aduersus carnem feliciter p̄su-
mato: portuq; vel diu concu-
pito denauigatione huius ma-
ris periculosi in quo sunt repti-
lia innumerabilia: inimicorūq;
agmina colluctantia ut decipi-
ant et trucident rectos corde iā
obtentio. **S**uū dilectissimū fili-
um hieronimum exutum toga
mortalitatis et putredinis hui-
us carnis miserrime p̄petue in
mortalitatis brauiū decoratū
ad celeste atrium euocauit: ut
qđ hic in enigmate. i. in vmbra
viderat: ibi facie ad faciem vi-
deat. **Q**uem cū extrema eius
hora egredi de corpe iaz vrge-
ret. **C**ompletis. lxxxvi. annis
sebre estuans valida: erga su-
os voluit ad vltimū esse fide-
lis: quos sicut nouellas planta-
tiones stabilivit a iuuetute sua

Quorū vultus luctu graues i-
tuens ut pius et misericors. **I**s
paulisper ad motis fletibus in-
fremuit spūs: et lachrimantes in
me aliquantulum eleuans oculos
plana voce inquit.

Hieronimus.

In **E**usebij cur istas i-
uniles fūdis lachrimas
Nonne vanū est sup̄ defunctū
pducere lachrimas? **Q**uis vi-
uens nō videbit huius corporis
solutionem? qđ semel locutus ē
deus: et audisti andes cōtradi-
cere: et nos si nullum posse sue re-
sistere volūtatī. **I**am fili rogo
nō scōm carnem ambules: fle-
re desine: certe nre militie ar-
ma carnalia nō sunt. **P**erinde
vultu bylari et **F**ocundo alacri
voce: ceteros alloquens filios
exclamauit. **E**sset meror: luc-
tus abeat. **E**st oīm vox gaudē-
tium: qm̄ ecce tēpus acceptabi-
le: ecce nūc dies salutis et letitie
p̄ omnibus diebus vite mee.
In quo fidelis dñs in xbis suis:
sanctus in omib; operibus
suis: aperuit manū suā ut meā
exulem aiām bucusq; in carce

re mortis huius ob reatus mei
genitoris ade poſitaꝝ: reuocet
ad ſupernam patriã: recupera
tam ſui filij ſanguine precioſo.
Nolite filij dilectiſſimi quos ha
bui in viſceribus pietatiſ imp
dire gaudium meũ: ne phibea
tis terre reddere q̃ ſuũ ē. Cor
pus meum ſtatim ex vite: terre
date ex qua factum eſt: ut rede
at ad id vnde venit.

Hieronimus hortatur fr̃es
ut nō plorent.

Quibus finitis ṽbis: om
nes fratres lachrimis ma
defacti: denudantes ſuũ ſacra
tiſſimũ corpus ita ſqualidum ⁊
de forme abſtinētijs: quod ter
ribile viſui cernebatur. Nam
tanta erat affectũ matie: ut of
ſa eius potuiſſent pticulariter
numerari: ſic ṽberibus cruen
tatum ut leproſi potius corpus
videret: nudũ protinus humo
tradi derũ ⁊ ipſum ſacco lineo
coopernerunt. At vbi vir dei
ſenſit terre aſperitatem nimiz
Jocundatus. Euerſuſq; ad
fratres: predolore ⁊ anguſtia:
lachrimaz fontibus in vnda

toſ: iquit: hortor voſ km̃i mei
⁊ dilectiſſimi filij quos genui et
cupio in viſceribus ꝑ iſu chri
ſti dilectionem ⁊ charitatem: q̃
eilexi voſ: ut pacificati nũc pa
cẽ habeatiſ. Decet. n. voſ tã
quã dei miniſtros domeſticos:
⁊ amicos ad ſpũalia anbelare
vt ſitiſ alijs ad exemplũ voſ q̃
ſpũales eſtiſ. Cur iſtas tot fun
ditis lachrimas infructuoſas:
peccatoꝝ vobiſ ſemp recorda
tio lachrimas inducat. Tanto
prompti eſtote ad lachrimas:
quanto fuiſtiſ ꝑmpti ad culpã
Si quiſ morit̃ in peccato flete.
Nam ſi malus cũ penitentia a
morte reſurgit angeli gaude
bunt in celis. Certe ſi bon⁹ pec
cato moritur ageli dolēt. Ne
ṽo tanq̃ nō morientem lugea
tiſ: ſed mecum tanq̃ portũ at
tingente gaudeatiſ.

Hieronimus enumerat mi
ſeriam preſentis vite.

Quid inbecillius huius
miſeria vite: q̃ tot cir
cũdamur dolor ⁊ paſ
ſionũ agminibus ut nulla hora
pene ſit: qua viuens hō q̃cũq;

a dolore in munis sit ⁊ trāseat:
Si diues angustiat vndiq; ti/
more ne qđ possidet amittat.

Si paup nunq; quiescat ut in/
ueniat. Si bonus huius mundi

timet piculū hic: ne nauis mor/
talis corpis in huius mūdi pe/
lago naufraget non mediocri/
ter ptimeat.

Idcirco nullius
sexus etas vel conditio dolor]

transit expers quousq; manet
in hac miseria vite. Si quid ho/
rum i me cernitis dolete.

Beu
quot nauigantium p hoc mare

magnū ⁊ spaciosum: in quo tot
sunt genera inimicorū scđm cui

ussibet viriū quantitatez collu/
crantia: post multam nauigan/
di felicitatem: post multas vic/
torias. iam credentes finem ac/
cipere p optatur: aliqua sugge/
stioe dyabolica in hac hora ad/
laqueum pditionis sue indiscre/
tionis materia puenerūt.

Beu
q; hac vita recōmendatis vni/
co peccati consensu dira mors

imminet ⁊ ruina.

¶ Timere debemus qm diu vi/
uimus.

Idcirco dum viuitis timeatis

fratres: principiu; sapie timor
dñi: vita nostra militia est sup

terram: qui hic vicerit alias co/
ronabit dñ hac pelle tegimur:

nulla nobis inest certa victo/
ria. Si noster genitor timuisset

nunq; cecidisset principiu om/
niū malorū sui psumptio: q non

timet de se psumit: quomō iter
latrones quis onustus auro se/
curus graditur? Saluator qđ

nos aliud docet nisi tiere. Vigi
late inquit quia nescitis q ho/
ra fur venturus sit. Nam si sci/
ret paterfamilias qua hora fur

veniret vigilaret utiq; ⁊ non
sineret pfodi domu suam. Sū/
mus iste clauiger petrus. So/
brij inquit esto et fratres ⁊ vigi/
late q; aduersarius vester dya/
bolus tanquā leo rugiens ar/
cuit querēs quem deuoret. Ne

mo inter serpentes cum securi/
tate habitat: qui sanctior ⁊ sa/
pientior est plus timeat. Nam

qui altius est cadens maiores
casus recipit. Esta dyaboli ele/
cta est: de malis nō curat quia

sui sunt. Cecidit iste sapiēs sa/
lomon. Cecidit ⁊ genitor eius:

dauid: electus scōm cor domi.
Timeatis fratres iterum rogo
 vñdīq; timeatis: quia beatus
 ē vir timēs deū. Etenī si p̄sistāt
 aduersus eū castra nō timebit
 cor eius. Si exurrexerit in eum
p̄liuz in hoc sperabit p̄fectus
dei timor: foras vanū mittit ti
 morem. Timorem vanū nō ha
bet charitas. Charitas et ti
mor dei idem sunt considerans
 hec domini p̄pheta clamās di
 cebat: Confige timore tuo car
nes meas.

Enumerat euerfionē hoīm
ex diuerlis generibus maloz.

Quis ex vobis est cupi
 ens videre dies bonos
 accedat huc ⁊ illumie
 tur ⁊ facies non confundetur.

Qui timet deū faciet bona: ⁊
 qui continēs est iustitie appre
 hendet eam: ⁊ demorabitur in
 bonis anima eius ⁊ hereditate
 semen eius possidebit terram.

Quoniā firmamentum dñsti
mētibus eum: ⁊ testamentū ei
 us ut manifestetur illis. Si qd
boni facitis cum magna caute

la timeatis. Multi bona faci
unt quoz fructus subripit būa
ne laudis appetitus. Ecce su
erunt virgines: ⁊ tñ medie sūt
 ab hostio celi reclusæ: heu quot
 hodie sacro sunt renati baptis
 mate: ⁊ ch̄stiano fungūtur no
 mine: quibus melius foret non
 fuisse. Est. n. gehennalis pena
paganoz infinito minoz quam
maloz ch̄stianoz: vtināz nō
 foret talium maior pars. Pa
uis vñdīq; sana vnico submer
git foramine: errauerunt hoīes
 i hac solitudine. Alij colla aua
ritie iugo submittētes. Alij lu
xuria fedati: ut turpissime sues
 deturpati. Alij circa iutilia di
ripiēda occupati a ratiōis vsu
errantes vt iumenta insipien
tia facti sunt: ⁊ vtinam similes
 illis essent: ⁊ viam ciuitatis ha
 bitaculi noue hierusalem nō in
 uenerunt. In regnum celozum
nullus reprobis ingreditur.

Centuplo est artior via eius:
 quam creditur: quamuis lar
 ga vere timentibus creditur.
Timenti Centurioni promit
 tit ch̄stus ad eum accedere:

presumentis regulo cū illo chris-
tus ire denegat. Aere nō oēs
hodie obediunt euāgelio: veni
et dicebat apl's tempus in quo
sanam doctrinam non sustine-
bunt hoīes: plures p'dicant: s;
non oēs veritatem predicant:
simplitiū corda in peccatis alli-
gant. Alligāt onera graua in
peccatis minimis: in grauioribus
oculo trāseūt cōnuente.

Exprobatio predicantis

Et. n. doctor falsus gla-
dius anceps: hinc scandit
ope et exemplo: hinc peccat et in-
terficit verbis iniquis et dolo-
ris. Quō ignis frigiditate do-
met: aqua caliditatez: quō la-
pis sursum gradit: Air luxuri-
osus quō predicabit castitate:
Et si predicabit que audienti-
bus inde vālet utilitas: Quid
potest et icere audiens: nisi qua
re predicas q̄ opere denegas:
Bene loquens ore et male vi-
uens ope: semetipsū dampnat.
Plus. n. talis predicans valz
tacens quā loquens: Ecce q̄n-
tum deo sit acceptabilis talis p̄

dicatio: ostendit p̄ psalmistam
peccatori aut dicit deus. Qua
re tu enarras iustitias meas et
testamentum meum assumis p̄
os tuum: Tu vero odisti discipli-
nam et sermones meos projecisti
retrosum vel post te. Mul
ti legūt grandia: addiscunt ar-
dua: subtiliter disputant: orna-
te locuntur. At apostolo ho-
nores capiant: magistri in ple-
bibus nominētur: et nihil faciūt
Si expro creditur mihi credite
plus mouet corda hoīum vite
sanctitas quā ornata colloq̄a.
Prus facite et post predicate
Epit iesus facere et postea do-
cere: s; nō p'dicare sine facere.
Nam non dixit deus. Qui pre-
dicauerit voluntatem p̄is mei
sed qui fecerit. Non vituperio
predicatōm in facientibus ea q̄
predicant. Subtilium verborū
doctor tantum: et non operum
factor: est auris inflatio et veri-
tatis fumus: cito p̄transiens si-
ne fructu. Intelligite fratres
que dico. Multo plus mere-
tur qui facit et predicat quam
qui facit et tacet.

Si solum bonū facio mibi solū
modo psum: et si predicans fa-
cio: mibi et alijs pficio. Unde q̄
ad iusticiam erudiūt plurimos
erūt quasi stelle i ppetuas eter-
nitates.

S Ant. n. sancti p̄dicato
res lux ad illuminādū:
quia p̄coz doctrinam
corda calligantia: et ceca nube
peccati: xpo x̄o lumine qui lu-
cet in tenebris illuminant. Sūt
sal etiam ad condiendū verbū
dei: q̄ cibus est aīe opibus bōis
Quilibet scienti inuūgitur pre-
dicationis officiū dū modo sa-
ciat ymo q̄ plus dicam. Qui
scit et solum facit et alios nō do-
cet: tenetur dño reddere ratio-
nem. Cum. n. scdm epistolam
Johānis. Qui odit fratrē suū
homicida ē: et qui habuerit sub-
stantiā huius mundi et viderit
fratrem suū necessitatē pacien-
tē et clausit viscera ab eo quō
manet in eo charitas dei: q̄nto
magis qui viderit fratrem er-
rantem: et moralibus opp̄sum
crimibus et nō ministraverit ei
verbū doctrine. Ille qui doct⁹

est homicida et sine charitate ē
Timeatis o doctores et rectōes
quibus iniungit dñs predica-
onis officia: si nō populo suo v-
bum dñicū ministratis. Quot
enī vel vestro exemplo vel ve-
stri negligētia in peccatis mori-
untur: tot de manu vestra req̄-
ret dñs. Quanto. n. maioris
estis gradus: tanto maioribus
cruciabimī cruciatibus. Non
estis domini sed pastores: vn⁹
dñs et vnus pastor principalis
est deus qui cognoscit oues su-
as et req̄ret eas de māib⁹ v̄ris.

E Exclamatio.
Eu quod hodie in ec-
clesia nō pastores sed
mercēnarij: ad quos nihil perti-
net de ouibus iesu christi. Qui
ymo et ut verius dicā et ipsimet
sunt lupi rapaces qui oues ra-
piunt et dispergūt. Certe nil pe-
ius nil abhominabilibus: quas
cum ille qui custodire debet dis-
sipat heu quid hodie in aliqui-
bus ecclesie nō pastoribus sed
destructoribus quoz nō ē pars
minor factū est: ut substantias
hoīm et labores in inferno infa-

turabilius degluciāt: et non solum eos a peccatis nō emūdāt. Sed et ipsimet vel ex sui negligentia vel suis pessimis ministerijs vel nephandis operib⁹ eos cōtrahunt ad illicita. Ita quidē si impositos deus tales relinqueret: deus amplius non eēt deus. Et ideo ut sepe dictū est filij kīnī dum uiuatis. Seruite dñō in timore et exultate cum tremore. Apphēdite disciplināz ne pereatis de via iusta. Gustate mei filij kīnī. Et iterum dico. Gustate et uidete quā suauis ē dñs. Diuites egerūt et esurierūt dormiētes hic in diuicijs et voluptatibus suis nihil inuenerunt in manib⁹ suis. Inquirentes autē dñm non deficiēt omni bono. Iunior fui et enī senui et nunquā vidi iustum derelictum et semen eius egens pane.

De paupertate

Initatores paupertatis estote ut securam⁹ vestigia eius. Qui cum in forma dei eēt potens omnia: uerborū turis sue in cuius domo sunt di

uitie et gloria. Semetipsum ex inaniuit formam serui accipies et pauper inops natus est pauper et plus quā inops fuit quousq; uixit: pauprime mortuus est et sepultus fuit. Unde uulpes. Inquit idem foueas habent et volucres celi nidos: filius autē hominis non habet ubi caput suū reclinet. Apostolos etiam iubet. Non portare sacculū neq; peram. Et iesu cōsuluit iuueni vendere omnia q̄ habebat et erogare pauperib⁹. Si xpm deum creditis: euz nō falli posse credite. Alioquin nō esset deus. Et si ipsum nō falli posse creditis: ipsum sequamī. Impossibile est diuitijs afluere et deum sequi. Natura deneget ut p̄traria misceantur: non possumus deo seruire et māmo ne. Aut ego fallo: aut ipsi decipiūtur in fine. Qui michi nō credūt. Tūc credēt. Cū diuitie sue trāsierint in egestatem: diues hic epulabat cottidie splendide indutus purpura et bysso: sed mortuus: qui moysi et prophetis noluit credere in tormē

ris positus sentit. **N**emo mili-
tās deo implicet se negotijs se-
cularibus. **N**on saluat rex per
multam potentiaz suam nec in-
diuitijs suis. **E**st enī equus di-
uitiaz fallax ad salutem. **N**ō
ne diuitijs cōiuncta est supbia:
Et vbi supbia ibi pena. **N**ōne
omnia oriūtur mala ex supbia
tanquā ex vna radice.

Quam autē diues factus est
homo ⁊ cum multiplica-
ta fuerit gloria domus eius.
Nōne supbit ⁊ cum superbie-
rit: nōne polluent vie eius in oī
tempe: **E**t tunc sedens in insi-
dijs cū diuitibus in occultis co-
gitat ut interficiat innocentem
Oculi eius in pauperē respici-
unt: ⁊ inuidiatur in occulto: vt
rapiat eū tanq̃z leo ī cubili suo
dicens in corde suo. **O**blitus ē
deus. **A**uertit faciē suā ne vi-
deat vsq̃z in finem. **E**st enī de-
aliqui dormiēs quasi crapulat⁹
a vino. **E**um enim plus morat⁹
deus paciens ad inferendū iu-
ditia: plus iēbriatur ira. **E**t iō
plus cenāplo timendus est.
Eū longanimit̃er tollerat ma-

litiam: punit: p̃mittit enim de⁹
aliquo tempore cruciari et pa-
ti bonos ab iniquis ⁊ supbis: ut
sic supra dorsum bonorum fa-
bricent peccatores ut plonget
iniquitatem sibi. **E**t ideo quaz
uis aliquantulum obliuiscatur
deus pauperem: tamen in fine
non obliuiscetur misereri. **S**z
quoniam pupillo ipse adiutor
est cui derelictus est pauper. **E**t
Et superbis resistit humilibus
dans gratiam. **C**onteret bra-
chiū peccatoris ⁊ maligni. **E**t
exaudiens desiderium paupis
iudicansq̃z pupillo ⁊ aduene et
humili: ut nō apponat vltra su-
pbis se homo magnificare sup
terram.

De monachis.
Quia propter dilecti mei
filij. **S**i pauperes estis:
humiliemini subpoten-
ti manu dei: ut non amittatis:
q̃ absit que facitis: ⁊ nulla pau-
pertas deo grata est sine humi-
litate. **V**aluit deus de beata
virgine incarnari propter eius
humilitatem: quam ob aliam
quamcunq̃z virtutem.

Sicut enī ex sola superbie radi-
ce omnia oriūtur mala. Hic ex
sola radice hūilitatis generan-
tur omnia bona. Discite a sal-
uatore quia mitis est ⁊ humilis
corde hūiliauit semetipsum p
nob factus obediens vsqz ad
mortem.

Propter quod dico vo-
bis: ⁊ si humiles eē iu-
tis estote etiā obediē-
tes omni hūane creature prop-
ter deum. Considerate filij kmī
quo censeamini vocabulo.

Monachus id est vnus. Non
debet monachū velle habere ⁊
nolle: nisi in nō peccando. Sic
etiam vobis velle ⁊ nolle hoc
vnū omnibus in bonis ⁊ licitis
rebus obedire: nec multa vob
sint pcepta ut faciatis. Nō est
obediens sed negligens qui se-
cūdum expectat mandatū. Ad
vnius etenim iussionis vocem.
Petrus ⁊ andreas relictis oi-
bus que habebāt dñi secuti sūt
vestigia: hoc semp vera optat
obedientia nō sue obtempera-
ri voluntati: s; reuerent aliene
Istud nepe in vltima cena ex-

empluz christus reliquit. Cum
suoꝝ abluēs discipuloꝝ pedes
petro dixit. Nisi obediens fue-
ret: nō haberet ptem secū. Id-
circo dilectissimi filij sicut vob
vnū nomen est monachi. Ira
sit vestrum velle vnus ⁊ nolle.
Bonum est enim ⁊ iocundum
habitare fratres in vnum.

¶ Prelatoꝝ doctrina.

Nec sit in vobis maior
aut minor sed qui pcel-
sor est sit sicut ministra-
tor: ne videlicet regnū gentiuz
instar qui maior in vobis ē do-
minet: ceteris fratribus: vt ab
eis gaudeat sup vacuis laudi-
bus extolli. S; ad exemplū re-
gis iesu christi. Maior humili-
tate efficiat quasi paruulus vl
minor quibus regendo preeff.
Sit etiā veltꝝ maior p humili-
tatē socius minori cū bene agit
Sed cū delinquit sic erect⁹ cō-
tra vicium p zelū iusticie: nul-
lum sit vnquā cum vicijs sed⁹
sic diligat homo ut eius vicij
odiatur. Magne dilectiōis si-
gnū est hominez in quibuscūq;
mimis rephendere. Sepe mul-

tum vana nocet humilitas: nō
vera humilitas est vicia tacē/
do pmittere. **Elama** ne cesses
ysaias inquit. **Quasi** tuba ex/
alta vocē tuam annūcia popu/
lo meo scelera sua: vtinā con/
tra vitia clamaret ois creatu/
ra. **Quia** si peccator deū non
timeret tñ homines vereretur
q̄ aplius nos docēs dicit. **Ira**/
scimini ⁊ nolite peccare. **Sol** n̄
occidat supiracūdiam vestrā.
Iustus est dñs ⁊ iustitias dilex/
it equitatem vidit vultus eius
Si iustus: ⁊ nos estote iusti: ne
gligētia ⁊ vana pastoris hu/
militas efficiat ut lupi i agnos
audere possint.

¶ Quō plus honorandus est
paup: ⁊ quō nō debemus time/
re potentes cum diuitijs.

Non respiciatis vultū
potentis. **Nō** est enim
acceptio psonaz apud
deū: vbiq; q̄ iustum ē opami/
ni: vult vera iustitia dare vni/
cuiq; q̄ suū est. **O**bedire opor/
tet deo ⁊ non homibz. **Nō** ne
si veritatē tacetis metu poten/
tum: iudicastis vosmetipsos: ⁊

estis iudices cogitationū v̄sa/
rum: ⁊ plus habundet iustitia
vestra quam scribar ⁊ phari/
seor. **Non** plus diuitē honore
tis quam paupere; nisi melior
sit. **Quinimo** ut verius dica; **M**
ultoplus paupere honora/
te. **Relucet** in paupē ymago ie/
su christi: in diuite aut mundi.

Omnes nos sum⁹ ex vna car/
nis radice geniti: oēs inuicē su/
mus mēbra in vno corpe: cuius
caput est iesus christus. **Quid**
ergo: plus honorare meruit di/
ues quā paup: forte quia diues
est potens. **Sed** si hoc: q̄re di/
uitias ī hoc seculo detestamur
Si diuitem honoras in diuitijs
plus paupē deo pponis mundū
Et si plus deo aliquid in mūdo
diligis nō dignus es deo. **Red**
dite queso que sunt dei deo: ⁊ q̄
sunt mundi mundo.

Bonitas vbiq; honoret
Malicia oīno deturpe/
tur. **Sed** quomodo nūc de his
qui in caducis suis diuitijs glo/
riantur: quiq; postmodū qua/
dam fetide carnis in acere re/
uersure: nobilitate: dignitate:

potentia vana: et leui siquidez
aura: stultorum hominum in susila
tione extolluntur. Et alios de-
primunt preternendo. Ac se ob
hoc credunt attingere gloriaz
quam solu hominibus humilibus
et mundi contemptoribus pius
dominus preparauit. Sed modo quod
de hijs ut conuenit disseram: ve
re vobis qui ad celorum regna
diuinitiaz itinere festinatis: quo
niam facilius est transire came
luz per foramen acus: quam diui
tem intrare in regnum celorum.
Non mea sunt verba sed christi.
Si hec reuocabilis est sententia
christus omnino non est christus.
Celus inquit transibit et terra:
verba aut mea non transibant.
Alulate o vos miseri nobiles:
et potentes: veto instabilis for
tune eleuati: qui alios profundius
et tanquam ignobiles conculcatis
quia huius mundi vanitatibus
honorumque et falsarum dignitatum
in signibus obcecati. Cum vestra
vita breuissime: celeri morte:
velut a terente tela succiditur.
Fortis hac nocte succidetur: in
inferno sine interminabili pre-

alijs cruciabitur: moriendo con
tinue viuentes: in laboribus ho
minum in mundo non estis. Imo
non solum cum hominibus la
bores non fertis sed et laboran
tes viuere non permittis. Idcirco
non cum hominibus: sed cum
dyabolis flagellabimini. Qua
to enim in mundo maior fuit glo
ria et letitia: tanto maior in in
ferno erit preparata pena.

Quomodo pauci nobiles
electi sunt in apostolos.

Sed quid dicam. xij. christi
stus apostolos fatemur
elegisse. Quorum omni
um solus Bartholomeus ori
gine fuit nobilis. Matheus di
uitijs antequam apostolatam re
ciperet insisteat. Ceteri ve
ro erant pauperrimi piscatores.
Eur hec retuli audiat. Si christus
verax est: et si omnia que audiui
ex ore eius mendacia non sunt:
huius mundi hominum vnus vix ap
tus regno reperietur de mille.
Qui vero eorum mihi non credunt:
postmodum tempus in tormētis
positi sentient. Sed si forte quis
cecus veritatis lumen miratur

Ad quem ego si me ex hoc q̄si
 interrogaret responderem: non/
 ne vnico credimus dampnari
 hoīem mortali peccato. **Sed** si
 hoc inquiet est: ergo ex centuz
 milibus vix vnus saluabitur.
Sed quid diues ⁊ mortali au/
 ro pastus aliud est: quā quod/
 dam oīm peccatoꝝ vas putri/
 dū: vbi supbia vbi luxuria vbi
 auaritia: **Nōne** in diuitib⁹ po/
 tentibus ⁊ nobilibus: **Nōne** et
 latrones qui mercedem violē/
 ter depredant ⁊ eos depauperunt
 atq; necant. **Quid** ex vberta/
 te dñi domus faciūt: qui ut pau/
 peribus necessaria p̄donarent
 receperūt. **Certe** supfluitatem
 vestimentoꝝ supfluitati nimie
 addunt: de pauperibus frigore
 ⁊ nuditate morientibus non cu/
 rētes: pallatia ⁊ magna erigūt
 edificitia: ut ea humani oculi cō/
 templantur: ⁊ pauperes in pla/
 teis moriūtur in p̄mode. **Con**/
 uiuia frequenter alijs p̄parant
 diuitibus: ut ferculis delicatis/
 sinis sui ventris repleant i glu/
 viem: quibus paupes fame pe/
 reunt: quid aliud est eoz vita

quam peccata: **Si** v̄ter tāta
 ciboꝝ repletus est copia: nōne
 ad fores eius adest luxuria.

Quid ergo amplius loqr cum
 omnis mortaliū lingua defice/
 ret: que peccata faciūt enarra/
 re: nec deum nisi somniādo co/
 gnoscūt: nec se vtpote arbitra/
 tur morientes vel morituros.

Non. n. faciliter in peccatū la/
 bitur qui se morituz cogitat: ⁊
 deum fore sibi iudicē nō ignōat

Uere nimis est imbecil/
 lis ⁊ miser qui hoz non
 memorat. **Si** cūcta dy/
 abolica temptamenta non fa/
 cile vilipendit. **I**dcirco de di/
 cam si iudicem deū suum agno/
 sserēt: ⁊ se posse mori crederēt
 non peccarēt tam securc. **Eur**
 hij miserrimi ad ecclesias p̄pe/
 rant: ut diuinis intersint misce/
 rijs: **An** ut muliez contemplē/
 tur vultus: **Hec** eoz medita/
 tio hec p̄dicatio ⁊ dei cognitio
Sic diuinam p̄cunctant legem
 ut p̄gyrātes terrā mareq; pa/
 grantes: crebris vigilijs et me/
 ditatōibus sibi et filiis p̄gregēt.

Certatim vestimenta in societate mira artificij varietate frequenter mutant qui ut ludos hastiludia: pccationes: ebrietates magna cōiunia: delicata fercula: suis alternatim exhibeāt sodalibus. **M**ulieres ad suam voluptatem explendam sufficienter habeant elaborant.

De luxuria q̄ cāt ifirmitates

Sed ve miseri quid facitis nec agnoscitis: corpus ante tēpus destruitis: et iam interficitis. **U**nde ifirmitates et mors tam in tempestiva: nisi ex nimia ciborum crapula et copia et frequēti vsu mulierum: deū deludere creditis: certe deluditis vosmetipsos: pro corpore obliuiscimini animā: et ecce corpus simul cū anima destruitis ante tempus. **E**t ideo gaude et iocundamini et letamini: in hoc breuissimo temporis spatium quod habetis: ut postmodum cum dyabolis sine fine lugeat.

Quid facietis frequentissime vestimēta polietis: ne forte vestra dispareat nobilitas: nec sit qui vos excedat ut in inferno ve-

recundiam recipiatis et confusionem ubi puinia ubi delicata fercula: ubi vina preciosa: melle mixta: et esce aromatibus pparate. **E**pulemini et inebriamini: nō. n. post mortē amplius facietis. **S**ed cum diuite q̄ cotidie epulabatur splendide in tormentis gebennalibus guttam aque minimam poprabitis nec habere poteritis. **A**gite solatia vestra in luxuria explete voluptates: semiate in corruptione. **E**t ut de corruptione colligatis: duram sententiā: quam dabit ille iustus iudex. **I**n magno iudicij die dicens. **I**te maledicti in ignem eternū qui pparatus est dyabolo et angelis eius.

De duritia peccatorum in imperio mortis.

Nunc cum talia tibi cogitas huius mundi solatia parata: tibi imminere sententiā nō formidas. **S**i illum diem tam terribilem et crudelem in quo non solum de luxuriosis vestibus. **S**ed ebrietatibus: cōmestationibus:

et de toto tempe quo vixisti: et
etiam de qualibet oportebit te
vana locutione ⁊ cogitatione
domino reddere rationē. Cur
non emendaris: cur moraris ō
die in diem miser pueri ad do
minū. Cur te malorum non pe
nitet cōmissio. Ecce mors pro
perat ut te conterat die noctu/
q; currens. Ecce dyabolus ia;
sepperat ut te recipiat ecce di/
uitie tue tibi deficient. Ecce h/
mes corpus q; tanta nutris di/
ligentia expectant: ut illud ro/
dant quousq; illud itez cōiun/
ctum anime cuz illa pariter pe
nas habeat infinitas. Quid er
rando p;huius seculi inuia per/
solatia: diuitias gloriā: ⁊ cete/
ra tibi placita: nō inuenies hic
quia hic non sunt. Sed si vera
queris gaudia ad illam celestē
gloriam p;pera: ad qm factus
es: ibi certe illa vera sunt gau/
dia: q; nec oculis vidit: nec au/
ris audiuit: nec in cor hominis
ascendit: dimitte queso caduca
⁊ momētanea ut habere vale/
as eterna ⁊ perpetua.

Vicinat Hieronim? ma
los ad expellendam mensuras
suarum malitiaz.

Sed qd ō hīs q; nec dei
timore nec amore nec
mortis subsequētis tor
mento torrentur vt a peccatis
cessent qui condolent sicut op/
tant praua agere non possunt:
dicam ve ve miseri qui hie ri/
detis quia plāgetis: ve qui op
tatis gaudia temporalia: q; vob
in vitis sustinebitis tormēta in
fernalicia. Ecce vobis modicuz
restat temporis spatium. Im/
plete mensuras malitiaz v̄ra/
rum ut veniat super vos omis
diuina indignatio. Fruamini
hoc paruo tempe in Locis ebrī
etatibus prelijs ⁊ cōtentionib;
choreis ⁊ p;cationibus nec va
cuū p;transire tēpus p;mittatis.
Quid moramini dñi viuitis cō
gregate vestris filiis honores
diuitias ⁊ potentias: vestram
augete nobilitatem: ⁊ famā: ut
⁊ vestri filij possint q; fecistis ex
plere: quatinus cū illis pariter
in inferno ampliora paciamini
cruciamenta.

Contra eos qui sperant in misericordiam dñi agētes male.

Sed forte quis dicet benignus est dñs ⁊ misericors: qui omnē peccatorem ad se venientē recipit: ⁊ indulget. **V**erū quidem hoc eē confiteor: benignior est dñs q̄ credi⁹ ⁊ unicuiq; p̄at ad se vt concedet redeunti. **N**ōne benignissimus est dominus qui tot ⁊ tantas tollerat iniurias a peccatoribus: dans eis tempis spatium ut emendentur. **S**ed hoc noueris quia sicut benignus est intollerando: ita iustus est i puniendo. **S**ed forte quis itēz dicet: q̄ vir qui in toto tempore quo vixit malefecit: in mortis articulo accepta penitentia a deo veniā obtinebit. **N**eu quā vana suspitio ⁊ falsa meditatio. **A**ix de centum milibus hominū quoz semper mala fuit vita meretur habere indulgentiam a deo: vnus vir totus in peccatis genitus ⁊ enutritus qui nec deum timet: nec agnouit: nec d̄ eo audire voluit: nec se peccas se cognouit: nec quid penitētia

sit nisi forte dormiendo nouit: totus adhuc sceleribus innodatus: quem angustia premit filiorum quos deserit: quē dolor diuitiarum ⁊ temporalium bonorum concutit cum eis nō posse frui amplius se cernit quam acceptam a deo accipit penitētiā quam non acciperet si adhuc se posse sanari crederet.

Ferte vere concludam qui dñs sanus est ⁊ **I**uuenis deum offendere non formidat: in morte non merebitur diuinam obtinere indulgentiam. **H**ue dilectissimi filij est penitentia quā solum quis accipit cum se amplius viuere non posse cernit: qui si ex infirmitate cōualesceret peior quam prius fieret.

Scio non modicos pecuniosorum accepta in mortis articulo penitentia cōualuisse in corpore: ⁊ peiorasse vitam: hoc teneo. **H**oc vix puto: hoc multiplici experientia didici q̄ ei nō bonum est finis cui mala semper fuit vita qui peccare non timuit. **S**ed peccando mūdi vanitatibus semper vixit. **P**reciosa

inquit ppheta in conſpectu do
mini mors ſanctorum eius: et
mors peccatorum peſſima.

Bonam vitam ducentes.

Et ideo filij dilectiſſimi
accingimini potentia.

Et eſtote filij potentes
et nolite horum miſerorum diuitiū
et potentum quorum iam tantam
oſtendimus inbecillitatez et mi
ſeriam eſſe q̄ntam non diceret
lingua in operando tenuē iuſti
tiam potentiam formidare.

Qui. n. ppter iuſtitiam pſecu
tōem patitur beatus eſt et bene
ſibi erit: et ſi moritur beatorum p
cioſa nempe eſt in cōſpectu do
mini mors ſanctorum eius. Si
cupis vitam tenere in chriſto.
mortem noli timere p chriſto.
que ſunt condigna ad futuram
gloriam reuelabuntur cum ap
paruerit gloria que ſuſum eſt
et non ſuper terram: non ſperet
mercedem qui non laborat.

Nō ſufficit ſolum chriſtiani no
men: ſi chriſtianus eſ imitare
chriſtum: fruſtra chriſtiani ha
bet nomen qui dyabolus ſequi
tur: quinyimo chriſtians om

nino nō eſt. Si antixpus Iux
ta illud beati Euangeliste Jo
hānis. Audiftis quia antixpus
venit: nunc autē antixpi multi
facti ſūt. Nis ergo regnare cū
chriſto patiaris cum chriſto.

Si xpm regem et dñm. Cui no
men eſt ſup omne nomen opor
tuit pati ut ita intraret in glo
riam ſuam: qm fidutiam habe
mus nos intrandi ſine labore.

Quā ſtulti ſumus et tardi cor
de ad credenduz: volumus hic
gaudere cū ſeculo: et poſtea re
gnare cum chriſto. Dñs nudus
ingreditur: ſeruus ſupfluitate
veſtium auri et gēmaz onuſtus
intrabitur. Ille ieiunus: iſte lu
xuria et crapula plen⁹: ille in cru
ce p xpianis ſuis moriēs. Iſte
in lecto delicate ſibi dormiens:
q dñs fecit ſeruus nō facit: pro
mittit dñs zebedei filiis regnuz
ſuū ſi calicē quē bibiturus erat
poſſint bibere.

Vie⁹. pmittit ſe ſcrib⁹ narrare.

Sic fatui filij hoīm non
recte iudicantes nec q
vez ē co gnoſcētes: di
cetes bonū malū et malū bonū.

Reuertimini ad cor et venientes audite me et narrabo vobis que audiui et cognoui et patres nostri narrauerunt mihi. Nec occultet a filiis hominum. Adhere re deo bonum est: sicut ille ambulauit ambulare. Sicut Christus pro nobis animam suam posuit sic nos si opus est pro veritate quam ipse deus est debemus animam ponere. Qui amat animam suam in hoc mundo perdet eam. Christus pro nobis passus est nobis relinquens exemplum ut sequamur vestigia eius. Non se cogitet christiana nunti: qui pro Christo mori se non inuenit preparatus. Qui christo ministra et ipsum sequatur: dicat Christi homo qui solum nomine et verbis christianus es: fide christi habes et predicas bonum est: sed ubi opera: fides sine operibus mortua est. Certe dicam qui Christum tantum ore et non opere laudas ipsum negas. Quia si que dicit crederes: saltem eum timeres et de peccatis verecundareris. Et si credis et mala facis: centuplo puniendus es. Nonne peccatum quod sit ex certa malitia infinito

peius est peccato quod sit ex ignorantia. Peccauit angelus et homo: alter veniam inuenire potuit. Alter non: quia de re. Quia ille propria malitia: homo vero suggestionem peccauit dyabolica

Sed forte dices et ego suggestionem peccavi dyabolica. Ad quod ego: quod miser mereris premium si nullum haberes premium. Nonne terrestres miles ad omne se exponit periculum ut suo regi placeat. Nec certe nulla tibi potest esse excusatio. Si te peccare dicas dyabolica suggestione sicut et ille: quia illa tibi non est occasio: quia ille solum vnum habuerat preceptum ut de ligno non premederet. Non dum quid foret dyabolica suggestio nouerat: nec quantum peccatum deo displicebat scierat: et tu ut dicit non scis. Bene credis: et tot milia facis peccata. Equidem percludat qui tales sunt christiani diligunt deum in ore suo: et lingua sua mentuntur ei. Cor autem eorum non est rectum cum eo nec fide habent in testamento eius.

Quomodo debemus porta-
re crucem domini.

Siquis diligit xpm ve-
rus est christianus et spe-
cialiter sacerdos et mo-
nachus in quo tranqua in specu-
lo relucet pfectio. Non solu re-
nunciet omnibus que possidet:
sed etiam abneget semetipsum:
ita q totus sit mortuus mudo.

Quia nisi granu frumenti ca-
dens in terram mortuu fuerit:
ipsum solum manet. Qui mu-

di viuit negotijs: mortuus e deo

Portet naq homine qui ca-
pere vult pfectionem et tenere:
ita mortuu esse mundo ut tan-
quam mortuus: nihil de rebus
secularibus sentiat: et cum apo-
stolo dicat. Postea couersatio
est in celis. Et itez uiuo ego et
non ego: uiuit aut in me chri-
stus. Idcirco qui vere iustus e
vitam hanc que mors est non
metuat amittere: ut vitaz que
christus est valeat inuenire.

Eos qui corpus occidunt non ti-
meat quia aiam non possunt oc-
cidere. Nec tribulatioes que ci-
to labuntur sustineat ut gaudia

que sine fine manent habeat.

Hec sola via est qua itur ad ce-
li patriam. Certe si alio qstra-
mite posset. In toto fieret me-
dax deus. Non enim que dico
vobis verba: recepi ab homine
neq p homine didici sed p eu-
gelium suu didici.

De odio mundi.

Itaq omnino oportet
nos p multas tribulati-
ones acqrere regnum
dei. Errat in via qui p diuitias
et delicias festinat ire. Signum
manifeste dampnationis est in
hoc mudo sua beneplacita asse-
qui: et a mudo diligi: quos deus
diligat hos sepe corrigit et casti-
gat. Si in mudo gloriari opor-
tet: libenter gloriemur in tribula-
tioibus et aduersitatibus vestris
pmisit. n. christus hoc discipulis
suis quos dilexit in finem: in si-
gnu precipue dilectiois cu i vl-
tima cena dixit. Amico dico vo-
bis qz plorabitis et flebitis vos
Mundus aut gaudebit. Gau-
dete filij mei dilectissimi cu ode-
rit vos mundus desiderate suf-
ferre ptum elias et obprobria ab

hominibus quia beati eritis cum vos persecuti fuerint homines et maledixerint vobis: et dixerint omne malum aduersum vos mentientes propter filium hominis. Gaudete tunc et exultate quoniam merces vestra copiosa est in celis. Atinam in nos insurgat totus iste mundus Si vos odit mundus scitote quod de mundo non estis: quoniam si de mundo essetis mundus quod super est diligeret.

De patientia.

One gaudium estimare cum multa habetis in seculo obprobria et aduersitates: scientes quod fortitudo et patientia ex ipsis oriuntur: patientia autem perfectum opus habet: probantur autem virtutes in homine per patientiam tanquam aurum pignem. Qui ceteras habet virtutes sine patientia: aux in vasis fictilibus portat. In sola dicebat saluator patientia possidebitis animas vestras. Fortitudo connexa est patientie. Air patientis fortis est animo: qui patientis fortis est secure bona sequen-

tis vite sperare potest. Seruate patientiam in mente: ea quod cum tempus est exercere in operatione Est autem patientia velum in quo huius mundi periculis navis vestra quocumque flante vento secure navigat. Nullum timens periculum. Nullus vestrum ad vindictam vel ad odium proximi commouetur. meliosa verba promoueat.

De misericordia.

Estote misericordes sicut et pater vester misericors est qui pluit super iustos et iniustos et solem suum oriri facit super bonos et malos. Iudicium sine misericordia fit et illi qui non facit misericordiam. Misericordia super exaltat iudicium. Si non remisistis illis qui vos offendunt: nec pater vester remittere vobis: frustra petit misericordiam qui alijs denegat misericordiam. Sustinetis inquit apostolus. Si quis vos in seruitutem redigit. Si quis vos in faciem cedit: hic nostra stabilitur. tus hic merces nostra tota et promittitur: ut amicos diligamus in deum: et inimicos propter deum.

Seruus ille nequā accepta misericordia conseruo suo misericordiam denegat. Et ideo meruit habere seueritatez iustitie Iustitia sine misericordia crudelitas est: et ideo iustitia misericordia miscēda est: lex nostra tota in mīa est: ppter peccatū poterat quoq; nos deus damnare: quos sua saluauit misericordia. Qui mīa non indiget christianus non est. Impossibile est fore hominē misericordez et piū iram nō placare diuinam Beati misericordes qm̄ ipsi misericordiam psequē. Sacerdos et monachus precipue sine mīa: est nauis in medio pelagi vndiq; pforata: quia vana religio est que caret misericordia parum pdest esse habitu differrentem a secularibus: et concordem vitā: nō vestimētis et ordine solum: quis monachus et sacerdos sed vita.

De malis sacerdotibus nomine et nō re: et de monachis.

HEcce monachis vndiq; feruet mundus et sacerdotibus tamen a deo per rarissimi sunt sacerdotes et monachi et qd vix vnus de centum reperiatur. Nulla certe in mundo tam crudelis bestia est quam malus sacerdos vel monachus. Nā cor rigi non patitur nec veritatem vmq̄ audire potest: et ut breuiter dicam omnes preeminēt malitia. Sunt hij tales sacerdotes et monachi solum habitu et nomine: quorum vana est religio. Religio munda et immaculata apud deum et patrē hec est visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum et immaculatum se custodire ab hoc iculo.

De auaritia eorum.

HEcce quantū in quibusdam spiritualibus habitu et nomine creuit cupiditas. Immo vt verius dicam tam huiusmodi

spūalitatis est auaritia qz cer/
te sūt lupi rapaces in vestimen/
tis ouīū: vbi sacerdos cupidus
ē ⁊ monachus ⁊ sine misericor/
dia ab eodem plus quā serpen/
tem fuge. **Sunt** etiam nōnulli
qui totum suū fructum estimāt
ecclesias. **Monasteria** miro
modo ⁊ opere ⁊ paupeꝝ merce
de edificare in quibus tanta vi/
getur cupiditas ut terras ⁊ oīa
sibi deficere putent. **Ibi** cor ibi
mens ibi semp est sua cogitatio
ut aliena possint marsupia ex/
poliare: hos tales saluator in/
crepans inquit. **De** vobis qui
edificatis monumenta pphe/
taꝝ ecce qui ecclesias edificant
monasteria miro modo ornāt:
optant: bonū vident opus fa/
cere. **Sed** si quidem miām pau/
peribus faciūt bonū est: vis vt
opus tuum placeat deo: fac ut
pauperes de hoc gaudeāt: qđ
templū est deo carius quāz bo/
mo. **Templum** dei estis vos in/
quit aplūs. **Cum** pauperi mi/
sericordiā tribus: cum viro in
necessitatibus suis subuenis: cū
errantem ad viā veritatis du

cis. **Quā** admirabile ⁊ nobi/
le ac deo gratū tēplū deo edifi/
casti:

Subuenire pauperibus

Range esuriēti panē
tuū: egenos vagosqz i/
duc in domū tuā. **Cum**
videris nudū operi eū: ⁊ tamē
tuā ne despereris. **Nemo** se ex/
cusans dicat: nō habeo qđ pau/
peri fratri tribuā: sz ve stimētū
vel aliquid vltra extremā ne/
cessitatē possides: ⁊ paupī indi/
gētī nō subuenis fur es ⁊ latro.
Sini dilectissimi filij in rebus
tempalibus solū dispensatores
⁊ nō possessores. **Si** quid sup/
fluū quo alter frater egeat pos/
sidemus: furamur ymo vn⁹ fū/
rat aliquid ex inopia ⁊ necessi/
tate: nam iste tñ vltra necessi/
tatem retinet quo centū viue/
rent qui fame pereūt. **Ille** vni
vnū furtū facit: iste tot qđ nō
donat paciētibus necessitatem
Occes forte miser meū ē nā
mei pntes mihi dimiserūt
hoc. **Sz** si hoc tibi tui dimiserūt
pntes quomodo potuerunt ti/
bi dimittere qđ suum non erat.

Ust si suū erat inquires. Un̄ ha-
buerūt: quis dedit eis? Quid i-
mundum venientes apparue-
runt: quid recedentes ferunt?
Certeque pauperū possidem?
in diē iudicij coram oculis diui-
ne iūsticie vindictam exclama-
bunt. Huiusmodi aures audiē-
di audiat: qui mihi nō vult cre-
dere heu q̄z grauit̄ sciet cū di-
uitie sue transierint in egestatē
Lex naturalis hoc precipit vt
q̄ ab alijs desideram? : alijs fa-
ciamus. Quid aliud lex vetus
p̄dicat. Quid aliud lex euāge-
lica insinuat. Percutere vn-
diq̄z quia corā deo vtraq̄z lex
feret testimonia. Quid ergo di-
cam de hīs qui solum lapides
congregant: ⁊ muros erigūt in
altitudinem: quorū est cor va-
num ⁊ humana cogitatio ut hu-
manis oculis opus appareat:
laudē beneficij: ⁊ totam hic su-
am arbitrat̄ur fore iusticiā.

Edicare monasteria de re-
bus pauperum.

Sanc etiā aliqui q̄ d̄ ra-
pinis ⁊ sudore pauperū
oblationes ⁊ victimas

deo offerunt. Tales oblatiōes
ante diuinā clementiā nō par
sunt abominabiles: quis tā in-
sipiens est q̄ nō intelligat q̄ ta-
lia beneficia non cedunt ad dei
gloriā sed ad mundi pompā.
Sed quis diceret: q̄d dicis: nō
ne bonum est edificare mona-
stera ut inde honoretur deus?
Ad q̄ ego. Bonū est dūmodo
violentiam paupes nō sint pas-
si: nec interpellent deus contra
eos: quam possuz edificare do-
mum deo placidā vel sanctis
eius: ex illis pecunijs de quibus
paupes plorant. Qualis iusti-
tia potest esse munerare mortu-
tuos: ⁊ spoliare viuentes: ⁊ in-
digentiam pauperū offerre dō?
Certe si hec placerent deo iu-
stitia foret violentie sotia. Et
si a nobis vellet hanc oblatio-
nem conscius fieret in peccato.
Ust si deo displicet: non potest
placere sanctis.

De natura paruuli in com-
patione ad humilitatem.

Qua de re filij dilectissi-
mi deponentes omnez
malitiam omnē dolum

et simulationes: et inuidias et omnes
detractiones: sicut modo geni-
ti infantes rationabiles sine do-
lo. Lac et cupiscite ut in eo cre-
scatis in salutem: si tamen gustastis
quia dulcis est dominus: vere si non
eritis sicut puuli non intrabitis
regnum celorum. Parvulus vi-
dens pulchram mulierem non de-
lectatur: preciosam vestem non de-
siderat intuendo: in iracundia
non pseuerat: Iesus non recor-
datur nec odit patrem sequitur
matrem non deseret: et ideo nul-
lus sere regnum celorum cogitet at-
tingere. Nisi hanc puuli inno-
centiam et simplicitatem imitare
studeat: et castitatem habere. mu-
dum spernere: fratrem diligere
et in gremio matris ecclesie sepe
incumbere.

Exuere veterem hominem
et induere nouum.

Exuite vos dilectissimi:
veterem hominem: et in-
duite vos armatura di-
ut possitis stare aduersus insi-
dias dyaboli: dyabolus in mu-
do nihil possidet. Expoliati er-
go mun. danis rebus momenta

neis: et cito velud umbra labet-
tibus: cum mundo pugnetis.

Qui oneratus vestibus cum nu-
do luctatur: citius ad terram de-
iicitur. Unde teneat habet vis
firmiter cum dyabolo pugnare:
vestimenta pice ne succubas
Terrena omnia sunt quedam cor-
poris indumenta: qui ea possi-
det citius vincet arma vestra pu-
gnatoria sunt Cassitas. Paci-
entia. Humilitas et Charitas.
Hec arma sunt aduersus versu-
tias dyaboli: quibus si iduti fu-
eritis accingetis fortitudine lu-
bos vestros: et roborabitis bra-
chium vestrum. Fortitudo et de-
cor indumentum vestrum erit.

Et cum eritis in prelio ridebitis:
non timebitis a frigoribus nivis
et bene fundata domus vestra
supra petram que est christus.

EDe luxuria
Nullus dyaboli est luxu-
ria: o quot illa interfi-
cit rumphea: non est aliud pec-
catum quo totiens dyabolus vi-
ctor existat: fugite luxuriam. Na
sicut virginitas hominis par est
angelis: ymo cum plus facit an-

gelis. Ita luxuria plus hoīem
beſtificat: ⁊ ut ita dicam. **Mul**
to peiorem beſtia efficit: de nul
lo alio legi peccato dixiſſe de
um: penitet me feciſſe homineꝝ
Nam luxuria hec facit opera.
Corpus debilitat: ⁊ quaſi ſem
per illud morti deſtinat: famaꝝ
denigrat. **Mars** ubia euacuat
furta iſtruit: homicidia cauſat
memoriaꝝ eberat. **Cor** auſfert
oculos vtriuſqꝫ hominis exce
cat. **Et p̄ ceteris** iram puocat.
Ex radice gula oritur: p̄ nullo
alio reatu tam manifeſtam iu
ſtitiam exercuit deus ſine miſe
ricordia: q̄ntum p̄ iſto. **Pro**
pter hoc aũt peccatum legitur
deus mundo induxiſſe diluuiũ.
Sodomam ⁊ Gomorram cõ
buſiſſe ⁊ multos alios homiēſ
pemiſſe: hoc ethe dyaboli: ſi
quis hoc capitnr nō cito diſſol
uitur. **In iſto** tamen graui pre
lio nemo poteſt vincere: niſi ſu
giat. **Nemo** poteſt firmiter p̄
durare: niſi carnem domet.
Qui vino vtitur ignem por
tat in gremio. **Nolite** inq̄t apo
ſtolus: inebriari vino in quo eſt

luxuria: hoc prelium non ſuſti
netur niſi in abſtinentia ⁊ **Iei**
nio: vinũ nocet ſed vultus cen
tuplo mulierum. **Mulier** dya
boli ſagitta eſt: quia in luxuriã
homo cito trahitur. **Nullus** in
hoc confidat viuens. **Si** ſctũs
eſ: ne tamen ſecurus eſ. **Mu**
lier viri precioſam animaꝝ ra
pit. **Punquid** abſcondere po
teſt homo ignem in ſinu ſuo vt
veſtimenta eius non ardeant:
aut ambulare ſup̄ prunas ut nō
comburantur plante eius. **Air**
⁊ mulier ignis ⁊ palea illa dya
bolus nunquam ſuſflare ceſſat
donec accendatur: huius prelij
nunqꝫ fiet victor niſi fugiens.
Punquam viri cum muliere
ſint colloquia longa: ſola in ſi
mul loqui faciat neceſſitas: vir
mulierum cuncta ſpernat mu
nuſcula ⁊ blanda verbula. **Si**
vult luxurie non capi laqueiſ:
tanta ſit inter virum ⁊ mulierē
charitas: vt alter alterius no
men neſciat.

Purimitiaz sanctissimi
 ceciderunt hoc vitio p
 pter suam securitatem. **T**ime
 atis filij: si in alijs peccatis ti
 mendū est: in hoc multo plus.
Sed vere dicam hodie sub spū
 alitatis noīe fit fornicatiōis ge
 nus a pluribus. **V**en quid pfe
 ram: hodie non verecūdantur
 hoīes. **U**mo gloriāt cum male
 fecerint. **A**liqualis viget i mu
 lieribus verecūdia quanqz par
 ua. **S**ed hec in homibus crevit
 malitia: ut ille putet insipies q
 huius doctus nō ē. **Q**uid plu
 ra: hec sua est festiuitas: hec o
 mnīs predicatio: ut ob hoc fre
 quentēt ecclesias: ut mulieres
 videant: et eaz vtant colloqijs
 quatenus inde luxurie amplius
 crescat appetitus. **S**ed qd vir
 miser gloriaris in malitia ista:
 forte quia potens es in iniqui
 tate. **C**entuplo plus peccas qz
 mulier. **M**ulier mollis et tu for
 tem te existimas. **I**lla in domo
 sedet: et tu mille modis vagan
 do eam illaqueas: et aliquādo
 eam cogis ut vis faciat: hoc tñ
 facis quia deus tacet: hoc tu

cogitas qz tibi sit similis. **S**ed
 vñet dies quo arguet te: et sta
 tuet contra te faciē tuam. **A**n
 de filij. **E**stote prudentes sicut
 serpentes et simplices sicut co
 lumbe: et pugnate viriliter eaz
 antiquo serpente. **S**int lumbi
 vestri pñcti et lucerne arden
 tes in manibus vestris: et tunc
 viriliter agite et cōfortet cor ve
 strz: quia qui debellabūt vos ti
 mebunt: et in deo facietis virtu
 tem: et ipse ad nihilum deducet
 oēs tribulantes vos.

De charitate.

Predilecti mei diligite
 vos inuicē: nō. n. acce
 pi ab homine hoc sed a
 saluatore. **D**oc inquit est pce
 ptum meū ut diligatis inuicem
In sola. n. dilectiōe omnia n
 tutum bona consistunt. **S**icut
 ex vna radice multi exeunt ra
 mi. **S**ic ex charitate multe ge
 nerant virtutes. **S**iliguīs ho
 minū loquar inquit apłus et an
 geloz si habuerim oēm pphe
 tiam: et nonerim misteria omia
 et omnē scientiam: et si habuero
 omnē fidem ita ut montes trās

feram: charitatem autē nō habeam nihil sum. Qui verā charitatem habet: benignus est et patiens est. Ille veram habet charitatē: qui non tūm p̄imos diligit p̄ affectum cognationis et carnis: sicut ethnici et publicani faciūt: sed ita diligit inimicū sicut amicū. Et hoc vno modo potest homo cognoscere: si manet in charitate: si ipse eum diligit qui ei aduersat. Certe hic quā plurimū aduertendū est.

Sūt etiam quā plurimi qui diligūt: sed male diligunt. In tūm enī amicū diligunt: q̄ dilectionem dei p̄dunt. Qui aliquid supra deum diligunt deo nō sunt digni. In cunctis virtutib⁹ requirit̄ temperantia: virtus semp̄ mediū vult: diligere nimis malum est. Sed ut vis exigit diligere bonum est.

De dilectiōe vana q̄ nocet.

Omnis dilectio que nocet: vitanda est p̄pter nimīā dilectionē aliqui in luxuriam ceciderūt: aliqui in inuidiā deuenerūt. Multi oīones et dei obsequia dimiserunt:

hoc quippe agit sup̄flu⁹ amor ut quem diligit semp̄ videre vellet. Nimius et stultus amor ignorat siquidem iustitiā et veritatem ratione caret: modū ne scit neq; aliud cogitare potest quam q̄ diligit. Amor iste nō accipit de impossibilitate solatium: de difficultate remedium. Impossibile est hominē qui talem habet amores deo posse acceperiles eē oīones: hic amor non est charitas sed stultitia.

Omnes nostros debemus diligere fratres sup̄ nosmetipsos: ita q̄ vitia non diligant p̄nitere malum charitas est meliōre plus diligere iustum est. Sic diligēdi sunt homines ut bonitas exaltetur et vitii deturpetur.

Vera charitas exigit ut deum diligamus ex toto corde ex tota mente et ex totis viribus nostris et ita eum singulariter diligamus ut cum eo nihil aliud diligamus et primū nostrū sicut nos. In hijs duobus mandatis p̄det tota lex et p̄phete. Qui sine charitate est sine deo ē: q̄ deus est charitas et charitas est

deus: quia qui manet in charitate in celo iam cepit habitare. In celo est vna charitas omnium beatorum.

De vera charitate

Ubi charitas est vera: ibi inuidia est nulla. ibi ambitio nulla cognoscitur: nec murmuratio: nec detractio: nec derisio: sed est in omnibus vna et eadem voluntas. Hoc sciote fratres quia si non habetis charitatem perfectam sub dyabolica potestate estis: nec ultra vobiscum est deus. Et qui sine deo est in inferno est. Idcirco dilectissimi filij mei hortor vobis dum tempus habetis ne in vacuum dei gratiam recipiatis.

Gratia dei omnibus data est pro morte filij eius: dum tempore isto brevissimo vivimus seminemus quia post mortem suo tempore metemur. Breves dies hominis: precipitur velud a texente vita mea dum adhuc ordirer. Tanquam fur mors venit.

Cum mortuus fuerit homo non simul cum eo descendet gloria domus eius. Vigites in bonis

quous vilibus ducunt dies suos et in puncto ad inferna descendunt: opera cuiuslibet secuntur illum.

Promptum est ut hominibus mala semper sunt vita: mala sit mors.

Sive malum sive bonum isto tempore fecerimus illud idem post finem mortis inueniemus. Non expectetis quia tempus istud acceptabile est dum lucem habetis non ambuletis in tenebris quia ambulat in tenebris nescit quo vadat: lux vera Christus est: qui lucet in tenebris et illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. At ergo filij lucis sitis et tenebre vos non apprehendant. Ad ipsum accedentes lapidez vivum ab hominibus quidem reprobatum a deo autem electum: et ipsi tanquam lapides vivi super edificamini: et in omnibus exhibeat is vosmetipsos tanquam dei ministros: in multa patientia: in tribulationibus: in necessitatibus: in angustiis: in plagis: in seditionibus: in carceribus: in laboribus: in vigiliis: in ieiuniis: in fastiis

etitate: iustitia: in longanimitate: in suauitate: in spiritu sancto: in charitate non ficta: in verbo veritatis in virtute dei.

De mendatio et falsa societate.

Non sit inter vos mendacium. Omnis vir mendax abhominabilis deo est. Est enim veritas deus et veritati obstat mendacium. Omne fugiatis verbum ociosum: de quolibet enim verbo ocioso et vano reddemus deo rationem. Silentia diligite: ubi est multiloquium ibi frequenter est mendacium: et ubi mendacium ibi peccatum. Sermo indicat qualis est homo: in ore sacerdotis vel monachi nullum unquam sit verbum in quo non sonet christi nomen: semper diuinam ruminet legem. Etenim beatus qui in lege domini meditatur die ac nocte: non abiens in consilio impiorum neque stans in via peccatorum erit tanquam lignum plantatum secus decursus aquarum.

Eius folia non decident sed dabit fructum in tempore suo.

Et omnia quecumque fecerit seipse prosperabuntur. Certe nil tantum nocet homini quam mala societas. Talis enim efficit homo qualium societate fruatur.

Vir castus certe luxuriosae societatem anfugiat. Plus quam impossibile puto virum diutius permanere in bonis operibus qui malorum assidua societate vitur.

Cum sancto psalmista vociferatur: sanctus eris: et cum viro innocente innocens eris et cum perverso puerteris.

Sicut enim mala societas nocet: sic bona prodest. Nihil potest equipperari huic thesauro: qui bonam inuenit societatem vitam inuenit diuitijs affluit.

Certe vere dicatur homo vel bonus vel malus efficitur nisi ob societatis causas.

Pueri cor tanquam tabula rasa: quo nihil pictum est fore dicat.

Illud ergo quod a societate recipit usque in senectutem retinet: siue bonum siue malum sit. Raro cum iuvene iuuenis habitet.

Nam ignis si apponatur igni: calorem non extinguit sed enutrit: semper et ubique delectat sapientia: seniori non etate sed prudentia sotia existit. Alioquin si stulto sotietur assidua sotietate et stultitia in stultitia dilabetur.

De Iuramento et orationibus deuotis.

Hate omnia filij mei nolite iurare oino neque per celum neque per terram neque per aliud quodcumque iuramentum. Sit autem sermo noster est: non non. Quis enim frequenter sonat iuramentum in ipso homine parua est dei cognitio et dilectio. Si non est quod iuro: deus est nego: preceptum enim dei iurare prohibet. Igitur non assumatis nomen dei inuani. Orationibus instate continuis: multum valet oratio frequens et deuota. Oratio hominem a terra subleuat ad celestia uehit: et facit hominem cum deo loqui: gratiasque ab eodem obtinet dummodo sit deuota et lacrimis mixta. Multum valet oratio frequens conspersa lacrimis ad promerendam di-

uinam clementiam: ad exauditionis beneficium obtinendum. Obtinuit ezechias statim gratias a domino suis lacrimis et orationibus ut mutaret sententiam quam dixerat: liberauit deus susannam a iudicio dire mortis propter orationes et lacrimas.

Orationibus helye celum dedit pluuiam quod clausum fuerat annis tribus et mensibus sex. Si quo egetis petatis cum lacrimis in fide nihil dubitantes. Qui fide veram habet ut granum sinapis quicquid petierit fiet statim. Iste idem dominus diues est in omnes qui tunc erat: et spes vera nunc est: gaudium vestrum cogitatio vestra et omne desiderium vestrum sit semper deus. Quod ex ipso et in ipso et per ipsum sunt omnia: in quo vivimus: per quem mouemur et sumus et sine ipso nihil penitus.

De morte eius.

Am filij mei multa non loquor vobiscum: venit enim hora ad quam natus sum: hac conditio ne huc veni ut exirem nunquā natus fuisset si mori non debuisset. Suo pprio deus non pepercit filio: sed pro nobis omnibus fecit ei mori in crucis supite: p cuius mortē mors nostra mortua est. Nemo. n. vestrum sibi vivit vel moritur. Siue. n. vivimus dño vivimus siue morimur dño morimur. Siue er- go vivimus siue morimur do mini sumus. In hoc. n. vocat christus dñs vivoꝝ & mortuoꝝ Si. n. christus mortuus est: certe nō est servus maior dño suo. Idcirco & nos moriemur. Si enī resurrexit habemus spem firmi sumam q̃ & nos resurgemus: & si christus sic resurrexit ut amplius nō moreretur. Certe & nos post resurrectionē nřaz nunq̃ moriemur sed semp cum christo in gloria stabimus. Cū enī mortuus fuerit christus: vetus homo noster simul mortu⁹ est ut destrueret corpus peccati ut fieremus vnū corpus cum

illo. Idcirco si resurrexit & nos resurgemus cum illo q̃ sumus mēbra eius. Si autē & christus non plus morietur & nos similiter. Nūquidē dilectissimi filij mei si nūc morior. Crede qđ redemptor meus vivit & in novissimo die de terra surrectur⁹ sum & rursum circumdabor hac pelle mea: & in ista ppria carne videbo deum salvatōrē: quem visurus sum ego ipse qui nunc loquor quem hunc nūc cernitis morientē & non certe alius loco mei & isti proprij oculi mei vobis vos video conspecturi sūt eum.

De exhortatiōe fratꝝ a hieronimo.

Uade dilectissimi filij mei videte quomodo caute ambuletis non sicut insipientes sed ut sapientes. Nolite scđm carnem ambulare q̃ si scđm carnē ambulabitis moriemini: sed spiritu ambulātes facta carnis mortificate. Nūc mecum exultate cantate & psallite. Abijcite vestimenta luct⁹ & tristitie. Spergite cinerem d

capite vestro. Iubilare deo:
psalmū dicite nomini eius date
gloriam laudi eius. Quoniam
huc vsq; trahui p ignem ⁊ aq; ⁊
ecce nunc ductor in refrigeriū
Introibo i domū domini ⁊ red
dam vota mea de die in diem.
Quantum lucrū mihi est mo
ri quoniā vivere meū chriſtus
deinceps erit. Ecce terrestis
huius habitationis domus dis
soluit ut alia succedat nō ma
nufacta habitatio eterna in ce
lis. Ecce q; mortali veste exu
or ⁊ eterna induar huc vsq; p
egrinatus sum. Jam redeo ad
patriam. Ecce premium capio
p quo in agone cucurri. Ecce
portum attingo quem tanto
desideraui desiderio. Ecce de
tenebris ad lucem: de periculis
ad securitatez: de inopia ad di
uitias: de prelio ad victoriam:
de tristitia ad gaudium: de ser
uitute ad dominiū: de tempora
li ad ppetuū: de fetore ad odo
rem suauissimū veboz. In hijs
cecus sum ⁊ illuminor: vndiq;
vulneratus ⁊ sanor: hic semper
contristatus sum. Et ecce iam

letificor: vere hic moriens ⁊ iā
viuifico.

De mundi vita

O Vita mundi non vita
sed mors: vita fallax:
vita onusta tristitijs imbecillis
⁊ vmbatica: vita priuus vi
ta: vita in eis. vita fragilis: vi
ta momentanea ⁊ caduca: que
quantomagis crescit tantoma
gis decreſcit: cum plus pcedis
plus ad mortem properas. Q
vita plena laqueis: quot in mū
do illaqueas quot p te iam su
flinent tormenta infernalīa.

Quam beatus qui tuas agno
ſcit fallacias: q; beatior qui de
tmis non curat bladiijs: nimis
q; beatissimus qui te bene pri
uatus ē. Melior negotiatō ei
argento ⁊ auro primi ⁊ purissi
mi fructus eius.

Inuocatio mortis.

O Mors dulcis ⁊ iocun
da: nō certe mors que
vitam veram largiris
que fugas febres ⁊ vulnera: fa
mē extinguis ⁊ sitim. Q mors

iustissima: pia: bonis: malis: as-
pera: humilias superbum: diui-
tem et potentem: et exaltas hu-
mitem: parte pauperes satiant
cum amarum perit. Tu malis
das supplinū. Iustis eterne p-
miū. Veni soror mea amica
mea ostende mihi vbi quez di-
ligit anima mea: indica mihi:
vbi pascat dñs meus: vbi cu-
bet christus me? nec dimittas
amplius ire vagari p in viuū
huius incolatus mei.

Exurge gloria mea por-
rige mihi manū trabe
me post te. Paratus
est enim cor meum et exurgam
post te. Curram in odore vn-
gentorū tuorū donec introdu-
xeris me in cellam dñi mei: vt
exultem et gaudeam cum appa-
reba ante faciem suā et tunc cā-
tabo et psalmū dicam dño. Ec-
ce tu pulchra es amica mea et
āplius noli morari. Ecce om-
nes dies mei defecerunt et anni
mei pertransierunt velud um-
bra: Conuertere aliquantulus

super me quia te inuenire exul-
taui. et in te delectatus sum om-
nibus diebus vite mee: suscipe
me: Nam cum suscepisti domi-
num meum: me saluasti: me vi-
uificasti Nam respice in me sal-
uū fac me et libera me de aquis
multis et de manu filiorum alie-
norū. Erue de carcere animā
meam et reduce eam in patriā
per gratiam quam operata fu-
isti suscipiendo dominum meū
Unde exulaui per culpam quā
perpetrauit meus genitor adā
veniam: per te in ortum dilecti
mei vt fructum pomorum suo-
rum comedam.

Oratio anihela Sancti
Hieronimi ad deum.

Defecerūt sicut fumus
dies mei: et ossa mea li-
cut cremium aruerunt
et caro mea: Ecce iam venit
tempus miserendi mei. Noli
tardare accelera ut eripias me
quia amore langueo per te bo-
na mors fructum recipimus bo-
norum que facimus: agnosci-
mus premia que speramus.

Antequā venias deum ex par
te cognoscimus: cū veneris p/
fecte eum videbimus sicuti est.

Nigra es sed formosa: pulcra
es et decora: fauus distillans la
bia tua terribilis es et castroru
m aties et quis resistet tibi. **T**erri/
bilis certe apud reges terre au
ferēs spiritum principum. **P**o

tam facis hominibus virtutes
tuam. **T**u pfringis cornua pec
catoru et exaltas cornua iusto
rum. **I**lluxerunt choruscatio
nes tue orbi terre vidit et cōmo
ra est terra. **A**peri mibi dulcis

foror et amica mea ianuās vite
quas aperire mibi pmisisti cū
affuisti domino meo ut iam sit

in pace locus meus et habitatio
mea in syon. **E**xpolia me hac

mortali tunica mea quam fero
ut induam me vestimentis leti
tie. **A**nima mea liquefacta est

ut inuenire possim dilectū meū
quem in mūdo quesui et non in
ueni. **I**nuenerunt me in hac so

litudie custodes qui circūerūt
ciuitatem: percusserunt me et vul
nerauerūt me: tulerunt palliū
meū custodes muroꝝ: percussus

sum et humiliatus sum a voce
doloru et maloz. **T**ota die ex
pbrauerūt mihi inimici mei lo
quētes aduersū me lingua do
losa et sermōibus odij circūdā
tes et expugnātes me graſſi: po
suerūt aduersū me mala p bo
nis et odium p dilectione mea.

Mieronimus supplicat mor
ti vt veniat

Rego bona mors ppe/
ra pfringe arcum scu
tum et gladiū et bellum

Si morarisiā deficit paulisp
spūs meus ppter multitudinē
doloru meoz. **I**am consolatio
nes tue letificant aīam meam:

hodie vocē meam audiens no
li obdurare cor tuum quādo ve
nias et apparebo ante faciē dei

ut inhabite in domo sua in lon
gitudine dieru fuerunt mihi in
huius vite mee miseria lachꝝ

me mee panes die ac nocte: la
bores: ptumelie: afflictioes: erū
pne: fames: sitis. **I**eiunia vigi
lie tempratioes et pestilentie.

Audi gemitus vinculari solue
vinculationes meas. **A**ccipe

hinc filiū famelitum in regione

aliena: ⁊ redde eum patri ſuo.
Suſcipe vlceribus plenū ⁊ col
 loca eum in ſinu abrahe: et fac
 me intrare in vineā domini ſa/
 baoth: ut nō ſtem hic otioſus.

Suſcipe me a via iniquitatis:
 ⁊ educ me in via eterna: educ
 me de tenebris ⁊ vmbra mortis
 diſ rumpe vincula ſolue cōpe/
 ditum. Illumina cecum: erige
 eliſum: cuſtodi aduenam ⁊ pu/
 pillū. Sedenti in tenebris ⁊ ha/
 bitanti in regione vmbre mor/
 tis oſtende lumen tuū. Illumi/
 na nunc me ut nunq̃m amplius
 obdormiā in morte.

Frates deplorant reſeſſuſ
ſancti Hieronimi

Ec ⁊ hijs ſimilia pro ſe
 quente ſciſſimo viro o
 mnium circūſtantiū cre/
 uit meror ⁊ triſtitia nec quis no
 ſtꝝ poterat ſe a lachrimis con/
 tinere: ſed omnium vna erat vox
 plangentium. Quid ſine te facie
 mus pater vineā iſtā plantaviſti
 ⁊ tranſtuliviſti eam: ut quid auer
 tiſ faciem tuā ab ea. In lue vul
 tus tui ambulabamus: gloria
 virtutis noſtre tu eras: deu qd

ſine te amplius faciem⁹. Tu pa
 ter: tu doctor ⁊ refugium: tu exē/
 plar innocentie vtinā nobis te
 cū mori liceat. Iā ad nihilū re/
 dacti erimus ſicut oues erim⁹
 ſine paſtore ad nihilū devenie/
 mus velud aqua decurrena.

Non erit qui ꝑſoletur nos: fiet
 filij tui orphani ⁊ famē ꝑatientē
 ut canes: circūſeutes vndiq; nō
 te inuenient. Deu quantus ce/
 cidit ignis ſuper nos: non te de
 inceps videbimus ſolē. Cōgre
 gatio quid faciet fidelium ſine te
 tu diſperſio eras hereticorū: tu
 interfectore eorū gladio oris tui
 tu eorū malleus ⁊ ſecuris conte
 rens dentes in ore ipſorū molas
 leonū confringens ⁊ deducens
 eos in puteū interitus. Gande
 bunt nunc ⁊ exultabunt ⁊ humi
 liabunt populū tuū ⁊ heredita
 tē tuā verabunt. Captabant i
 aſam iuſti ⁊ ſanguinē innocen/
 tem condēnabunt. Incendent
 igni ſanctuariū dei ⁊ veritateꝝ
 fidei lacerabunt.

Sanctus Hieronimus con/
 ſolatur fratres ut confidant in
 chriſto:

Ancille motus illis. Abis aliquantulum lachrimar⁹ vt totus semper in domino misericordie visceribus affluebat. Conuersusqz ad eos hac tantu fletibus voce respondit. Eya boni milites christi. Confidatis in christo et in potentia virtutis eius. Nolite timere consequimini misericordia a deo si sperabitis in eu. Est eni ipse pius et misericors et nullu deserit sperantiu in se. Quis confusus est in dno et derelictus est eb eo: Si autē dere linqueo vos dñs vos nōne recipiet. Ipse eni vobis pstituet legem suaz in via: diriget vos in semitam suam rectam: et nō tradat vos in animas psequētium vos: viriliter ergo agite et confortetur cor vestru et sustinete dñm. Est eni deus in celo pius et misericors qui suos nulle modis scit iuuare famulos. Non turbetur cor vestruz neqz formidet. Sperate in domino et effundite coraz illo cor da vestra qz ipse erit adiutor vester. Si eni abiero vos itez

me videbitis et gaudebimus in simul quia non multu post hos dies quo ego vado et vos poteritis puenire et vbi ego. Ibi et vos eritis in gaudio q nemo tollet a vobis.

Eusebiu preponit fratribus **M**emetote filij kni: quā post mortē Joyli deus elegit josue in ducē et protectores populo suo. Et elevato elya p turbinē in curro igneo in celū: fecit heliseum in prophetam. In quo duplex requieuit spūs helye. Quid nūc exanata ē manus dñi aut oblitus ē deus misereri aut cōtinebit in ira misericordiā suā: dñs erit pars hereditatis vře et calicis vři: et ipse restituet vobis hereditatē vřam. Suscitabit nāqz aliū pastore ex vobis: cui dabit euangelizare et iste ingredietur sine macula et operabitur iustitiā. et rogo deū meū qui eduxit et reduxit me scōm voluntatē suā vt si quis fuit in me spūs ad obediendū pceptis suis: q in isto quē mittet vobis paraclyto et pastore fiat duplex

En Eusebiū filiū meū dilectis-
simū habetis vobiscū: 7 cū tan-
q̃z me audietis. Ipse enim erit
vobis in patrē: 7 vos tanq̃z fi-
lij obedientes ei in charitate.

Eum omni hūilitate 7 mansue-
tudine 7 cū omni patiētia. Si-
quid in vobis fuerit necessitas
referatis ad eū. Obsecro vos:
vt solliciti sitis seruare vnita-
tez spūs in vinculo pacis: vnū
corpus et vnus spūs sitis sicut
vocati estis i vna spe vocati/
onis vře vnus ē deus et pater
oīm iesus cristi. Cui soli vna
simul viuētes fraternitate pla-
cere cupitis. Ideo eius estote
imitatores sicut filij k̃m̃i 7 ābu-
late in dilectione sicut 7 ipse di-
lexit vos 7 tradidit semetipsū
pro vobis vt vos redimeret 7
faceret vos acceptabiles secta-
tores bonorum operum 7 vni/
cuiq̃z det ipse gratiam secundū
mensuram donationis sue: det
vobis de roze spiritus sācti ha-
bunde vt habeatis cor ad colē-
dum eum. Ad aperiat cor ve-
strum in lege sua 7 in preceptis

suis vt cognoscatis eum 7 faci-
atis eius voluntatem nec vos
vnq̃z deserat.

Hieronimus inscatat Eu-
sebiū ad sustinendum
onus.

E autem fili mi Euse-
bi. Consurge cōsurge
induere fortitudinem
Semper subditus esto domio
nec emuleris eum vt nequiter
facias: salus tua in sempiternū
erit vt iustitia non deficiat. hu-
milior sis omnibus. Leua in ce-
lum oculos tuos. Lex dei sem-
per sit in corde tuo. Noli time-
re obprobria hominū: et blas-
phemias eorum: ne metuas.
Si sperabis in domio assumes
fortitudinem 7 venient tibi pē-
ne vt aquile 7 volabis: volab-
et non deficies. vniuersa legis
domini secure loqueris omni-
bus: ne timeas a facie hominū
quia cum illis semper est domi-
nus cum quibus est veritas de-
scenditq̃z cū illis deus in foueā

et in vinculis non dereliquit eos
sed a se ductoribus tuitur illos:
et est illis adiutor et protector in
tempore tribulationis. Certe
fatueri timeo mortem: hanc ymo
ut plus dicam merito odit vi-
tam hanc: qui se bene agere cer-
nit. Ecce constituo te super soe-
ritatem istam ut Euellas destru-
as et dissipas et disperdas et edi-
fices et plantes. Oportet enim
te esse inreprehensibilem. Re-
mo potest malos alios corrige-
re nisi cui non potest quis corri-
gendo dicere et tu facis simili-
ter.

Præcipit ut sit prouidus.
Abi domino maior erit la-
bor sed maius premiū:
esto sobrius prudens et
pudicus hospitalis et doctor nul-
li violentiam facito: sed omnes
equaliter dilige et tanto quem-
que plus quanto melior est. Nō
sis persecutor sed modestus: non
litigiosus nec cupidus. Tu n. p-
dica oportune verbum dei. Q-
mnis scriptura diuinitus inspi-
rata: est utilis ad docendum.
Acquire verba quæ predices bo-

minibus: valet enim huiusmo-
di predicatio ad illuminandum
ad arguendum: ad corrigendum
et ad erudiendum in iustitia: ut
perfectus sit audiens et in omni
opere bono instructus: est enim
iesus christus sedens ad dexte-
ram virtutis dei reuelans mi-
steria et docens omnem scientiā

In omnibus fili dilectis-
sime te ipsum prebe ex-
emplum bonorum ope-
rum in omni sanctitate et boni-
tate: Nam capite patiente: to-
tum debilitatur corpus: ut er-
go te breuiter doceam facies o-
mnia bona si timueris deum: pa-
tri meo Reuerendissimo Pa-
masio portuensi Episcopo scri-
bens facias mei memoriam ut
habeat me in orationibus suis
nec corrumpi dimittat opera quæ
tanto labore contexui ab homi-
nibus iniquis et dolosis a qui-
bus sepe expugnatus sum a iu-
uentute. Ecclesiam prudenter
custodiat sciens quoniam ma-
li erigunt se illaqueantes ani-
mas simplicium quos conatus
sum educere in viam rectam:

loquentes in ore suo ⁊ gladius habentes in labijs suis qm̄ obmutui ⁊ filii a bonis ⁊ pietus sum in monumento dormiens.

Spero. n. in dño quia benign⁹ est ⁊ nō derelinquet fideles suos. Gaudiū. n. habeo magnū ⁊ consolatōm: presumēs de misericordia dñi q̄ virū mirabile ⁊ multe scientie ⁊ bonitatis.

Augustinū yponēsem Episcopū omni pfectiōe ⁊ veritate redimitū post me relinquo propter quem multaz habeo in christo biesu fidutiā sustentandi fidei nostram. Cui de me scribens hoc ipsū rogito ut tanq̄m fidelis pugnet miles ne veniāt q̄ absit mala genti vestre. Senatori nostro Theodonio ⁊ omnibus christi fidelibus ⁊ fratribus in christo me recōmendes.

Hieronymus osculabatur singulos fratres.

Initis hijs verbis vir scissimus iocunda voce rursus ad fratres inquit. Accedite huc ut tangam vos filij mei antequā a vob recedam. Appropinquātib⁹ autē

ill' singulos brachijs utpote melius poterat amplectens. Cui libet pacis osculum tribuit deinde vocē mediocriter elevās vultu placido ⁊ iocundo extensis in celum manibus. Conversusq; ad dominū oculis de mortis desiderio ut esset cum christo gaudio lacrimis inundantibus dixit. Vie iesu virt⁹ mea refugium meum sceptor me⁹ ⁊ liberator meus: laus mea in que speravi credidi ⁊ dilexi sūma dulcedo: turris fortitudinis spes mea a iuventute mea: voca me dux vite mee. Et ego respondendo tibi operi manū tuarum q̄ tu de limo terre creator omnium formasti: q̄ ossibus ⁊ nervis compegisti cui vitam ⁊ misericordiam tribuisti tue clementie porrige dexterā. Iube dñe ne moreris quia tempus ē: ut pulvis in pulverem reuertatur ⁊ spiritus redeat ad te salvatorem qui huc misisti illum. Aperi illi januam vite. Nam cum pro me in ligno crucis tanquā latro pependisti tu promissisti mihi ut eum reciperes ve-

ni dilecte mi teneam te nec dimittam introduc me in domum tuam. Tu suscepisti es et gloria mea et exaltas caput meum: salus mea et benedictio mea suscipe me misericors deus secundum multitudinem miserationum tuarum. Nam latronem ad te currentem in cruce moriens suscepisti.

M Hieronimus excusat se de locutione.

P Confideam te beatitudo sempiterna. Eccum secus viam clamante miserere mei hiesu fili david illumina si me lumine tuo visio nis eterne illumina. Lux invisibilis qua careres thobias clamauit. Quale mihi gaudium cum in tenebris sedeo: et lumen celi non video. Lux sine qua non est veritas: non est discretio: non sapientia: non bonitas. Illumina oculos meos ne obdormiam in morte unquam: nequam dicet inimicus meus prevaleui adversus eum. Tedet animam meam vite mee loquar in amantitudine anime mee. Egrotus

sum. Infirmata est in paupertate vita mea. Ossa mea sicut in fixorio confixa sunt. Et ideo ad te curro medicum. Sana me domine et saluabor: saluum me fac et saluus ero: et quoniam in te confido non erubescam.

Aut quis ego sum piissime deus qui tam audacter loquor ad te peccator sum: in peccatis totus genitus sum et educatus: cadaver putridum: vas fetidum esca vermium: heu mihi: parce mihi domine: que victoria: si pugnando mecum: vinceres me: qui sum unicus et pauper qui si stipula ante faciem venti.

O Mitte omnia peccata mea et erige de stercore pauperem. Certe domine si placet dicam non debes me recurrentem ad te surgare. Quia tu es deus meus. Caro tua de carne mea et ossa tua de ossibus meis. Propter hoc namque non derelinques patris dexteram: adiecisti me humanitati tue: factus homo et deus meus: quod prius eras puerulus

nens in vna eadem persona: et hoc quare tam arduum et inopinabile perpetrasti nisi quod confidenter ad te recurrerem tanquam ad fratrem: et ut etiam tuam mihi misericorditer condonares diuinitatem. **Qua** propter exurge adiua me domine exurge et ne repellas me in finem: **Sicut** ceruus desiderat ad fontes aquarum. **Ita** sitiens anima mea ad fontem viuum.

Petite ut hauriat aquas in gaudio de fontibus saluatoris ne sitiat amplius: quando veniet et apparebit ante faciem tuam: domine mi quando respiciens restitues animam meam a maleficijs eorum: et a leonibus vnicam meam.

Utinam appenderetur peccata mea quibus iram merui et calamitas quam pro me passus es in statera quam si arena maris hec grauior appareret. **Unde** et si amplius expectas: tribulationem inueniam et dolorem: veni gaudium spiritus mei ut delectetur in te.

Revela mihi viam tuam letitia cordis mei. **Inueniat** te desiderium meum. **Sicut** seruus prestolatur finem operis sui: sic et ego expecto te. **Intret** postulationis mea in conspectu tuo domine fiat manus tua ut saluum faciat me

Confitetur peccatum suum

Ecce virum descendente in hiericho qui captus et vulneratus a latronibus semivivus relictus sum. **Tu** pie samaritane recipere me. **In** vita mea nimis peccavi et malum coram te feci: non cognovi te ingratus fui: tot beneficijs tuorum. **Non** ut decebat te laudavi. **Fortis** militonem ditatem tacui in corde meo **Cum** pullabas ad hostium cordis mei piger fui ut te recipere reuertere.

Corpus putredini velud vmbra declinatum nimio dilexi affectu: verbis vanis os meū inquinaui: mēs mea non semp fu it in testamento legis tue. Nō auerti oculos quando aliquando viderāt vanitatem. Aures meas aliquādo verbis inutilibus inclinavi. Quāto meas ad prīmī necessitatem aliquādo non extendi: pedibus ad iniquitatē cucurri. Quid plura dicā a planta pedis vsqz ad verticem non est in me sanitas. Ecce te nisi i ligno crucis moriēs me adiūxisses digna erat habitare in inferno aīa mea.

Appellat septem pccij christi
Ego pie iesu sum pars tanti precij p me fudi: si sanguinē preciosum non mereretur ego sum ovis q̄ erravit in via. Require eā bone pastor: et appone eā ouili tuo ut iustificeris in sermonibus tuis. Nā pmisisti mihi q̄ in aliq̄ licunqz hora peccator ingemuerit saluus erit dolens fact⁹ sū. Iniquitates meas cognosco: et delicta mea coram me sūt. Ne

re non sū dignus vocari filius tuus quia peccaui in celū et coram te. Auditui meo da gaudium et letitiā. Auerte faciē tuā a peccatis meis: dele iniquitates meas scōm magnā misericordiam tuā. Ne pccias mea faciē tua. Non scōm peccata mea facias mihi. Sed adiūua me deus salutaris meus. Propter honorē noīs tui libera me. Benigne fac in bona volūta te tua ut inhabite in domo tua omnibus diebus vite mee ut in seculū seculi cum habitantibus in ea laudem te.

Exorat Hieronimus christū ut veniat ad suscipiendum

Surge ppera spōse dilectissime aīe mee et noli considerare q̄ fusca sit et nigra peccatis: ostende illi faciē tuā: sonet vox tua in auribus suis: vox tua dulcis et facies tua decora. Ne auertas eam a me: et ne declines in hac hora a seruo tuo: ne tradas me in aīas psequentiū me expecto te dñe. Credo videre bona dñi in terra viuentiū: veni ergo di

lecte mi egrediamur in agrum
videamus si floruit vinea. Eo
uertere planctū meū in gaudium
mibi. Indina ad me aurē tuā.
Accelera ut o hac lachrimarū
et miseriarū valle eripias me.
Precipit fratribus ubi corp⁹
eius debent sepelire.

HEu ubi vir sāctissim⁹
continnatis lachrimis
et manibus in celū cre
ctis paulatim psonuit deinde fra
tres intuens dixit precipio vo
bis filij mei dilectissimi p x̄ntē
et nomē nī mei iesu ut corpus
meū ē dissolutū fue it i tra ppe
p̄sepe dñi nudū sepelatis ut il
lud ferat secū rediēs: quo veni
ens apportauit. Nudus inde
gressus sum: nudus reuertar il
luc: societur terra terze: non de
cet terrā sociari lapidibus. Ap
petit enī naturaliter suū simile
quolibet. Iterū rogo vos dñi
mei afferatis corp⁹ x̄pi. Qua
tinus in suo lumine videam lu
men ut firmans sup me oculos
suos: det mihi intellectū et iſtru
at me in via hac qua nūc exitu
rus gradior.

Hieronimus appellat se esse in
dignum pceptiōe eucharistie.

Unc quidā ad locū ac
cedens sacratissimum
corpus iesu ch̄risti attu
lit. Q ubi vir dñi videre potu
it: nobis ei auxiliantib⁹ pstra
uit se in terrā p̄tinus: et voce la
chrimisq; q̄ntum poterat cla
mauit. Dñe quis ego sum q sū
dignus ut intres suo tectū meū
meruit. n. hoc peccator homo.

Certe dñe non sum dignus.
Nunquid ego melior sū quam
oēs patres mei. Tu moysi no
luisti te vno ictu oculi monstra
re. Eur te nunc tm̄ humilias ut
patiaris ad hominē descende
re. Publicanū et peccatorem
et non solū cum illo manducare
vis sed teipsū pberi et manduca
ri iubes. Eunq; ppe illum cēt
sacerdos erigens se vir glorio
sus genibus flexis cum cunctis
cernētibus magnis lachrimis et
suspirijs et quā p̄lurics pcutiens
pectus suum dixit. Tu es deus
meus et dñs meus qui p me pas
sus es an forte alius: certe tu es
ille qui cū deus esses solus ante

omnia tempora ⁊ sine principio
genit⁹ a deo patre eternaliter
et inuestigabili generatiōe qui
cū ipso patre ⁊ spū sancto idē
vnus deus es: pmanens idem
q̄ eras ⁊ es: intra vnus puelle
corpuscul⁹ clausus es: factus
homo: sicut sum vere ⁊ deus ⁊
homo es. Sicut enī in v̄ginali
vtero hominē suscepisti q̄ nec
sine hoīe deus es: nec sine deo
homo: quāuis nec humanitas
sic deitas: nec deitas humani/
tas: nō sūt cōfuse nature q̄zuis
sit vna ⁊ eadem in te persona.
Nonne es caro ⁊ frater meus:
vere sic: famem habuisti: fleui
sti: sitiisti: infirmitates meas ha
buisti vt ego: sed tñ in te: peccā
di infirmitas ⁊ defectus nō fu
it vt in me. In te fuit corpora/
raliter ⁊ ē omīs plenitudo gra
tie. Non enī tibi data fuit gra
tia ad mēsurā. Tua enī anima
statim cū vnita fuit inseparabi
ter deitati: omnia pfecte sciuit
et potuit que ipa potuit deitas
quātū ad diuinā naturā que in
te cōueniens est: deo eterno pa
tri equalis es: sed ob illam quā

pro nostra assumpsisti redem/
ptione humanitates minor es:
nec cū eo aliq̄ incurris vitupe
riū. Tu nēpe ille es sup quem
in iordanis alueo baptizante.
Iohanne vox subito paterna
celitus intonuit: hic inq̄niens ē
filius meus dilectus in quo mi
hi bene cōplacui ipsum audite:
et spūs sanctus in te vt colum
ba: descendens te vnū esse cū
patre ⁊ eodem in substantia eē
declarauit.

Hieronimus firme credit
se resurgere

A nēpe bone iesu p
me crucis tam grande
in tuo isto quod cerno
presēs corpore subisti supplitiū
vt mortē quā meis incurreras
flagitijs interimēs: animas an
tiquorū patrū quas dudū dya/
bolica ptās infernalibus man/
siōibus retinebat recuperares
Et totaz humanā naturā que
corruerat in morte: ppetuam:
tuo pacificato patre ad vitam
interminabilez tuo quē p ipsa
fudisti precioso sanguine reuo
cares: Eius quidem vite die

resurgens tertia: de illo in quo mortuus iacuisti baratro: certitudine firmissimam coprobasti: quo quidem nostra solidata est fides: ad aucta spes: ut sicut in corruptibilis et immortalis resurrexisti ita similiter et nos resurgemus. Tu certe bone et pie domine post tuam mirabile et singularem resurrectionem quadraginta expletis diebus quibus experientia lucida iudiciorum multiplum te ab inferis vivum resurrexisse declarasti: et ut nulla ore caligo ad celos cunctis cernentibus discipulis tua virtute propria ascendens: inde quia nuas referas paradisi. Ad dei patris dexteram consedisti ubi sine fine sedens. Tu in super bone iesu a deo iudex constitutus vivorum et mortuorum: sicut in illo ascendisti die: ita intremedo et horribili universalis iudicii die descendens reddes singulis secundum opera que fecerunt. Coram te certe tunc precipitent reges omnis subter te strata est benedictio vel damnatio: te tunc timebunt omnes qui te nunc condemnant.

De die iudicii

Quid te tunc infelices homines qui nunc cum male fecerint gloriantur: dicent qui te omnia cernentes sciunt quibus nullum amplius erit remedium misericordie.

Quid in conspectu tuo poteris domnia: cernetes omnia: et solum quod iustum est iudicantis: dicent miseri: qui totum suum in mundi flagitiis et vanitatibus amiserunt tempus: plus divitiis fallacibus quam tibi insistentes. plus filios et filias et mundi gloriam momentaneam quam te diligentes: cum tuus erga eos iratum cernent vultum: cum tam se veram expectabunt sententiam: cum eos de minima quod cogitatione propria accusabit conscientia et demonum cetera et simul quelibet creatura quam te deum offendo offenderunt cum videbunt statim: cum fuerit sententia promulgata se adepturas tormenta quibus et corpus et anima simul cruciabuntur cum dyabolo sine fine

nullū inde in ppetuū refrigeriū expectantes ve ve miseris qui se in isto tam breuissimo tpe vilissimis bonis tēporalibus ebrij que nō solū inopia; suis possessoribus nō auferunt: sed insup indigentia; addunt pnicaciter negligentes redigunt in beluas: ve ve qui saltem tanto boctimore peccare et tuas puocare iracundiā nō desinūt: si tuo nolunt amore vt tenentur.

De corpore christi.

Sed quō pie iesu cuius magnificentia tanta ē vt nlla queat hoc dicere creatura: quem celi mare et omnia que in eius ambitu cōtinent capere non possunt. Qui idēz totus vbiq; locorū pñs es nec intus inclusus: nec extra exclusus: sed idem in celo ad patris dextrā oīm supnoziū ciuiū beatitudo et gloria: que tue celitudinis faciē contemplantur idem in terra pugillo ipsam cōtinens et concludens. Idem in mari et in abissis ad nutū regēs omnia et conseruans: idem in inferno potenter dñans sub tan-

ta panis breuitate cōtineris nō particulariter. sed integre ac pfecte ac inseparabiliter.

OIn effabilis admira- tio. Qoīm nouitatu; nouitas. Oculi in realbedinē vident: saporem sentit gustus odore olfactus. Tactus q; subtilitatē recipit. sed guditus pfidem cordi representat: in te illa nō fore accidētia: hinc certu p se sola existūt accidētia sine subiecto q; non vt hūanis videtur sensibus panis es: sed totus christus iesus integer sic in celo ad dextrā pñs resides deus et homo. Que panis vite qui de celo descendisti dans digne te sumentibus vitā non sic manna q; in deserto pñbus nostris pbulisti de quo omnes qui māducauerūt mortui sūt. Certe q; te digne sumit quāq; morte corpali anima a corpore separatur tñ non morietur in eternū quia non illa sepatio mora est: sed de morte ad vitā transitus. Unde qui digne te manducat mundo moriens tecum eterne viuere incipit. Quā preciosa

mors illa eſt vbi ante q̃z homi-
nes moriantur viuere incipiūt

Apanis angeloz tua
viſione angelos reſi-
cis ⁊ glorificas: tu eſca-
es anime non corpe zis: inping-
uas mentē nō ventrem: qui in
te nō inpinguatur virtutibus:
egerrimus iacet i flagitijs. Te
manducantē vt concedet in te
transmutas: vt tui participati-
one efficiatur deus: nec tñ in il-
lum trāsmutaris veluti alia fa-
cit corporea eſca.

De indigne cōmunicātibz

Sed ve te indigne ſu-
mentibus certe ad ſui
penam ⁊ reatum te ite-
rum crucifigunt. Non qđ te di-
iudicet illa manducatio qm̃ in
paſſibilis ⁊ immortalis om̃ino
es: heu mi dñe: quid dicā qđ ho-
die ſacerdotes te comedunt in
altari: vt carnes pecudū ⁊ vo-
lucrum: ymo qđ peius eſt nocte
vtuntur mulierū actu turpiſi-
mo ⁊ te mane maſticando co-
medunt: vbi dñe latitas: dor-
mis ne an vigilas. Eſt tibi hoc
acceptus ſacrificiū. Eſt bec ob

latio quaz elegis: exaudis pre-
ces eorū de celo ⁊ de ſede maie-
ſtatatis tue. vere ſi hoc velles
ſacrificium ⁊ libamen: mendar-
fieres: quia peccatorū ſotius.

PEr te dñe ſi vera ſunt
que locutus es per os
prophetarū: ſi iuſtis ſo-

lum ſupplicatiōibus preſto es:
et ſi tibi placet equitas hoc ta-
le impediendū ē ſacrificium ne
fiat: quamq̃z in ſe ⁊ natura ſui
ſacrificium bonus ſit nec poſſit
violari a malis ſacerdotibus:
quia malitia nō diiudicat hoc
ſacrificium. Unde huiusmodi
ſacrificiū ſit ad ſacerdotis pe-
nam ⁊ damnationem: nec pro
quibus oratio ſit prodeſt: ymo
vt veriffime dicam. Qui vi-
tam ſacerdotis agnoſcat ⁊ euz
per ſe celebrare facit ſit eiꝯ dē
peccati conſcius nec nō ⁊ pene
particeps. De reconmen-
datione ⁊ diuiſione eukariſtie.

Quod magnū ⁊ inſcrutabile mi-
ſterium: panis accidentia fran-
guntur per partes: ⁊ tamen in
qualibet permanens particula
totus: integer eſt cbaſtus ſicut

erat antea. **P** humanorū illu-
sio sensuū franguntur illa que
humanis sensibus in te viden-
tur accidentia ⁊ tamen nec frā-
geris nec corūperis: te dentes
videt masticare veluti materi-
alē panē: ⁊ nūq̃ masticaris

O Probile conuiuium in
quo sub panis et vini
specie totus cristus de-
us ⁊ homo sumitur. Et ita to-
tus in panis specie ⁊ in qualibz
eiusdem particula. Et in vini
specie ⁊ in qualibet gutta sicut
in panis totius ⁊ vini specie sil-
nā totus p̃fectus integer sub pa-
nis specie et sub qualibz q̃cūqz
minima p̃tinet p̃tacula ⁊ idē to-
tus in vini specie ⁊ in qualibet
gutta permanet. Pesca sacra-
tissima quā vere cōmedens de-
us efficitur. Iuxta illud ego di-
xi diu esis ⁊ filii excelsi omnes:
liberatur a malis: impletur bo-
nis: ⁊ immortalis indubitanter
efficitur. Sacrum nostre per-
egrinationis viaticum: quo de
hoc seculo neqz peruenitur ad
celestis hierusalem consortiū.
patres nostri manna comeden-

tes in deserto non perueniunt
ad terram promissionis. Qui
vero te comederit in tui fortu-
tudine ambulabit ad montem
dei oreb. Pesca delicatissima
et cōestio in qua omnis sapo-
ris ⁊ odoris est suauitas: omne
delectamentum: omnis medi-
cina: omnis sustentatio: ⁊ om-
nis requies a labore: nec non et
omne q̃ desiderari potest.

A certe vita es vita-
lis: dulcis ⁊ amabilis:
atqz iocunda: tu vita
es qua viuit omnis creatura ⁊
sine qua moritur: odoris tui su-
auitas egros recreat ⁊ debiles
quosqz tuus sapor facit salu-
bres ⁊ fortissimos. Tu lux illa in-
comprehensibilis que omnem
illuminat homines venientem
in hunc mundū: tua mi dñe est
omnis potentia: tuū omne re-
gnum: ante te curuabitur om-
ne genu. Omnia quecūqz vis
facies in celo ⁊ in terra in mari
et in abyssis. Tu nil est q̃ pos-
sit resistere voluntati. In te ex-
te ⁊ per te sunt omnia et sine te
nihil: eya ergo si delis anima

gaude et exultare ne moreris:
his pasci delictis: ne pigriteris
hoc frui cōuiuio in quo nō car
nes hycorū aut thauorum vt
olim in lege sed saluatoristui:
corpus sumendum proponitur
Signum dilectiōis in opina
bile vt idem sit dator q̄ datuz:
et donator est ipsum donum.

Quaz magna dulcedo tua do
mine quam abscondisti timen
tibus ⁊ te perfecisti eaz speran
tibus in te.

O **F**erulum excellentis
simum: venerandum:
colendum adorandū:
glorificandum amplectendū:
omnibus: extollendum laudi
bus: exaltandum cunctis pre
conijs: finiter in cordis visceri
bus retinendum: ⁊ perpetuis tē
poribus animo alligandum.

Lecidit homo per cibum ligni
veridi ad miseriam per te reue
latur ad eternam gloriam. **Tu**
certe in rectis ⁊ eruditis habi
tas cogitationibus: tu miserrī
mum arrogantem et superbus
detestaris: diuitem: eum dimit
tis inanem et vacuum: ac de

te famelicum. **Tu** pauperes in
stum pium ⁊ humiles omnibus
iples dinitijs: tue domus vber
tate facias. **I**n te ⁊ per te est re
ctum iudicium ⁊ equitas est cū
prudencia ⁊ fortitudo ⁊ omnis
victoria: per te sancti regnant
in celestibus: per te doctores p̄
dicant: per te iustus contra ho
stes viriliter dimicat.

De beneficijs corporis
christi digne sumētibz.

A superbum potentes
deponis. b̄ sede exaltā
do humilem: tecū sunt
omnes diuitie. **T**e diligētes di
ligis: qui ad te puro corde vigi
lant te inueniunt: quoniam cū
simplicibus ⁊ rectis corde gra
dieris. **Tu** solus ante omne pri
cipium oīm semp̄ eras ⁊ finis ⁊
principium. **Tu** solus sine tem
pore eternaliter a deo p̄re ge
nitus quam beati qui te diligūt
qui aliud quam te non deside
rāt: qui de te assidue cogitāt: q̄
te digne comedūt: q̄ tecū manē
tes vias tuas oī tpe custodiūt.

Certe qui te inueniunt: vitam
inueniunt: et salutez intermina-
bilem hauriunt. Desca mira-
bilis ac stupenda delectabilis:
et iocunda: tutissima ac super
oia peroptada. In qua tot sunt
innouata signa: et mirabilia im-
mutata. In qua omne habe-
mus delectamentum: et ad om-
nium gratiarum proficimus in-
crementum. Qua singularis et
inaudita tui liberalitas: quam
super habundantissima ac pro-
di-ga largitas: ut tui neminem
erorem facias nisi ad te veni-
re condemnat.

De habundantia et refec-
tionem eucharistie.

Siquis ergo paruulus
est ad te secure veniat:
et te comedens fiet ma-
gnus: et relinquens semitas in-
fantie per vias ambulabit pru-
dentie. Siquis debilis est ad te
declinet et statim vel protinus
fiet fortis si quis infirmus sana-
bitur. Siquis mortuus est si te
adire voluerit vitam intermi-
nabilem apprehendet. Sed qui
magnus est et fortis nec hic te

desinat: nam semper habunda-
ter in te inueniet quo pascatur
Nemo certe sine te vivere po-
test ad momentum. Tu solus vi-
tam das omnibus creaturis.
Idcirco deficit cor meum et caro
mea: deus cordis mei et pars
mea deus in secula. In te solus
delectatur cor meum. In te exul-
tat anima mea. Tibi solum cupit ad-
herere mens mea. Quoniam qui elo-
gant se a te: peribunt. Tu autem
domine ne longe facias auxilium tu-
um a me: sed tuam ad me incli-
na aurem misericordie: te edat
pauper et inops ut satiatur: et
tunc viuens cor laudabit te.

Exclamatio Nicronimi
ad eucharistiam.

OLux invisibilis inextin-
guibilis et omnia vere
illuminans. Ecco huic
secus vias: miserere mei fili da-
uid: clamanti visum tribue quo
te videat: propitius quoniam huic
domine esto peccatori ut sis mihi i-
adiutorium et in locum refugij:
ut saluum me facias. Et tunc
si ambule in medio vimbis mor-
tis non timebo mala quoniam

tu mecum eris. Mortuus en
 pie iesu iaceo exurge resuscita
 me ⁊ confitebor tibi: eger ⁊ in/
 firmus sum cui nulla est ampli
 us in carne sanitas. Medicus
 es sana me. Rudus affligor fri
 gore diues es indue me fame i
 hac solitudine pereor: cibus es
 satia me. Sitio: salubre pocu/
 lum es: me inebria. Infixus sū
 in limo profundī ⁊ non es sub/
 stantia. Veni in altitudinem
 maris ⁊ tēpestas dimerisit me.
Laboravi clamans rauce sunt
 facte fauces mee. Vas intraue
 runt aque vsq; ad animas me
 as. Educ me de laqueo isto.
Protector meus gubernator
 meus firmamentum meum et
 refugium meum: dux meus rex
 meus ⁊ deus meus. In tuas
 mendo spiritum meum manus
 quem in crucis stipite redemi/
 sti. Cui vitam ⁊ misericordias
 tribuisti respice domine humi/
 litatem meas: nec includas me
 in manus inimici: hodie tecum
 ingrediar in locum tabernacu
 li admirabilis vt inhabitem in
 domo tua in longitudine dierū

in seculum seculi.

De morte gloriosi
Hieronimi.

Is finitis vir domini
 gloriosus sacrum do/
 mini corpus suscipiens
 ad terram lupinus redijt dein/
 de manus in modum crucis su
 pra pectus tenens. Symeonis
 prophete vaticinium decanta
 uit. Quo finito subito cunctis
 qui aderant cernentibus tanta
 in loco in quo iacebat diuinit?
 lux refulsit vt instar solis radi
 osi splendor quorūlibet iuberet
 oculos ne possent: morientem
 virum gloriosum aliquantulum i
 tueri. Quā quidem luce ad bo
 ram permanente. Circūstanti
 um quidem: agmeen angeloz
 ibidez viderunt vndiq; discur
 rentium vt scintille in arundi/
 neto solent. Quidam vero an
 gelos non viderunt sed voces
 lapsam celitus audierunt sic di
 centē. Veni dilecte mi tempus
 est enī vt mercede accipias
 pro laboribus quos mei causa
 viriliter supportasti. Quidā
 autem nec viderunt angelos:

nec audierunt voces hanc: sed tantūmodo a beato Hieronimo illa finita voce hec audierunt verba.

Ecce ad te venio pater su: suscipe quē tuo recuperasti sanguine: tunc subito illa vox disperuit et illa anima sanctissima tanq̃ sudas omniū virtutibus radians: carnis reioluta sceno: celorum regna adiit: gloriosa. In quib⁹ iam tanq̃ lumina re conspicuū renitet infinito splendore. Beatitudinis et multorum choro: scatione prodigiorum quoniā non potest abscondi ciuitas supra montem posita: nec voluit deus vt in agone mortis ipsi⁹ lateret sanctitas. Eni⁹ vita sanctitatis confuerat et salutis totius ecclesie militantis. Tantus deniq; illa recedēte sanctissima anima odor subssecutus ē per dies non modicos vt nulla odoris similis recordaret etas. Sed certe dignum erat vt illius merita: odoris precipue clarent iudicio: qui ad vnitatem in te inemerat fidei membra se

tida: suorum verborum odoribus reuocaret.

De insignibus in morte beati Hieronimi

Ora nāq; k̃m patres et domini huius transi gloriosi diei erat vltima in qua quidem sui athlete pius dominus gloriam demonstrare et omnibus qui in ecclesie domo habitant proferret clarum lumen hoc mundo. Cyrillo episcopo transitum gloriosi domini Hieronimi ipse dominus reuelauit. Cum iam dicta hora Cyrillos episcopus deotus in sua cellula orationibus ihereret fursus in spiritu rapt⁹ velud in exthasi factus: subito quoddam a monasterio in quo vir sanctissimus migrauerat migrauerat vsq; ad celum mirabile et speciosum vidit iter: cuius tāta erat pulchritudo et admiratio vt sicut eodez postmodum testante cognouimus stupore velud amēs effectus: huc illucq; admirans sui paulisper credebatur obliuisci. In hac siq; dem mentis positus anxietate

deuauit oculos: et ecce angelo-
rum maxima a monasterio so-
cieatas veniebat alternati me-
lodiarum et mellifluorum can-
tuum vocibus continentium:
quorum videbatur vocibus ce-
lum et terra et omnia que eorum
continentur ambitu vndique re-
sonare: ferebant, etiam singuli
angelorum singulis manibus
accensos cecos quorum clari-
tas solis repellebat lumē. Sed
quid additur admirationi ad-
miratio: ad celos vertens. Ly-
rillus oculos non minorem cer-
nit angelorum numerum modo
simili illis obuiam venientium
qui rei huius anxius expectat
euentum: interrogasset quid hec
esset sed ita eum stupor oppres-
serat ut quidquid diceret nesci-
ebat. Ac ille diutius expectans
gloriosam vidit Hieronimi p-
cunctis qui precebant angelis
et sequebantur: animam deco-
ratam pulchritudine venientē
Ad cuius erat dexteram salua-
tor cum eo pariter viuendo.
Que quidem in loco quo. Ly-
rillus degebat gradum figens

et stans: ei taliter est locuta.
Agnoscis neme. Ad quam il-
le minime quidem. Quis eni-
es qui tanto ceteris honore emi-
nes. Et illa de Hieronimo vn-
quam fuit tibi aliqua cognitio.
At ille. Certe quem nomiuas
singulari affectu diligo charita-
tis. Sed queso ille es. Et illa
eius sum anima. Que gloria-
iam obtineo quam sperabam.
Ad meos pergito filios et que
vidisti nuncia ut et a luctu desi-
nant et meo statui congaudeant
quem elegi. Quibus omnibus
finitis Omnis illa beata visio
ab eius euauit oculis et fuit in
se met reuersus protinus. Ly-
rillus inestimabili gaudio perba-
bundans ita quod per totam no-
ctem illam non se alacrimis po-
tuit pre mentis letitia continere

Quam ergo mirabilis ē
dñs in sanctis suis: mi-
rabilis ī maiestate: fa-
ciens prodigia: dextera dñi fe-
cit virtutem: dextera dñi exal-
tauit eum: notam faciēs in po-
pulis virtutem eius. Qui diuini
amoris immensitas. diuine lar-
gitatis affluentia. Quid enī
isti suo potuit facere filio bono-
ris et gratie et nō fecit: cum taz
copiosa et in vita et in morte er-
ga eum fuerit munificentia: de-
dit enī ei dñs claritatem eter-
nam: et nomine eterno heredi-
tauit illum: et fecit eum heredē
gaudiorū supernorū in quibus
permanebit in secula. Quam
singularis honor et admirāda
gloria excedens pene aliorum
gloriam sanctorū et honorem:
vbi nō solum illam sanctissimā
animā omnes celestes comitā-
tur cohortes: sed ipse etiam p-
prius saluator: nec etiam sola
in celis fulget in signijs digni-
tatum illa beata anima: sed eti-
am corpus suū nō cessat in ter-
ris radiare miraculis. Ad cui⁹
narrationē congruū est redire

Quoniam nāq; ut di-
ctum est viro sanctissi-
mo: hora completorij.
Corpus illud tantis flagrans
aromatibus custodientes: to-
tam illam noctem in somnem
duximus circa eum: in magnis
liquidem pro damno q̄ cūctis
obuenerat fletib⁹ et p̄ sua quā-
iam obtinuerat gloriam gau-
dijs vigilauimus. Nunc autē
facto diuinis per actis ut con-
decebat misterijs: debitisq; ex-
sequijs honore deāto cōsuma-
tis. In bethelehem iuxta prese-
pe ī quo pro vobis christus ex
intemerata ibidem natus vir-
gine infans aliquando vagie-
bat. Corpus illud sacratissimū
saccino coopertum lintheo in
terra ut ordinauerat sepeliui-
mus. Quantis autem ipso die
et etiam ad presens miraculis
gloriosis mirificauit dominus
sanctum suum et filium. Piero-
nimum non foret enarrare suf-
ficiens lingua carnis: sed tamē
aliqua de multis ne noster ni-
mis prolongetur sermo refer-
ram.

De miraculis.

Quidam Anatiuitate
cecus in ipso sepulture
sue die: videndi benefi-
tū corpus tāgens san-
ctū obtinuit. Quidā etiā iuueni
et surdo et muto sāctissimū cor-
pus de osculanti soluto auris et
lingue ligamine et loquendi et
audiendi gratia ē cōcessa. Et
certe dignū erat vt qui tenebrā
obcecatus suis sanctissimis do-
ctrinis et exemplis vere lucis q̄
christus est radijs illuminaue-
rat surdis quoq; et mutis in di-
uinis opibus veram exhiberet
medelam vt et diuina intellige-
rent documenta: et katholice fi-
dei confiterent dogmata que
spernebāt in die sui oblitus glo-
riof. Et cecis lumen tribueret
corporale. Et surdis ac mutis
concedere sanitatē: quā pluri-
mi vt asserunt qui viderunt: a
nephādis spiritibus obumbra-
ti: in loco quo sanctum quiescit
corpus: clamantibus diris vo-
cibus demonibus. Sācte Hie-
ronime: Fur nos tam insequis
tu nostrum semp flagellū fuisti

uius et nunc mortuus sunt mi-
rabiliter liberati. Et hereticus
quidē dum predictum Hie-
ronimum blasphemaret et eius
fore dignū corpus incendio di-
ceret vltione diuina ad aliorū
hereticorū formidinez in ligni
speciē est mutatus et subitū cum
ctis qui aderāt vidētibus. I-
gnis celitus cū inuasit: et eū tali-
ter cōbussit q̄ totus in cinerem
est conuersus.

Hec magna hereti-
corū multitudo cū tan-
tam sue sanctitatis ad-
uerterent experiētiā: et ad ve-
ritatē sacre fidei tātis et tot ap-
tis signorum iuditijs tanq; qui
busdam clamātibus preconijs
vocarentur: ad ipsius sacratis-
sime et intemerate fidei lumē re-
dierunt. Quid plura dicā cer-
te in generatiōe et generatione
vix annūciarem que per illum
deus ostendere voluit: vt ma-
gnificaret eum et colendum ex-
hiberet vniuersis: quā magnū
est: iste tot faciēs mirabilia cui
certe non est similis: secundum
opera sua. Magna magnalia

de hoc per mundū vniuersum
resonant: sui gloriosi exiuit tri
umphifama in omnē terram:
et ad extrema terrarū spatia
rutilant sua lucida signa. Iam
tantorū miraculorū multitudi
ne corroboratur intemerata fi
des: q̄ enī infirmis integraz sa
nitatē concesserit peroptatam
enarrare crederet in mēsum et
tempus ⁊ vita: ⁊ omnis huma
nus deficeret sēsus si vellet om
nia indagare: que operatus est
in diebus nostris que auribus
audiuimus nec sunt occultata
a filiis hominum.

De planctu Eusebii sup̄
mortē gl̄iosi Hieronimi

Letetur itaq; totus fi
deliū cetus ⁊ canticum
letitię ⁊ exultatiōis deo
cōcrepet alta voce q̄ ex eis p
silijs stella micans: in celi firma
mento: cuius fulgētes lucis ra
dij eos dirigunt in celestem pa
triam adeundas. Illius certe
vita sacratissima est omnibus
disciplina: mores sui sūt oīm fi
delium instituta. Assint hodie
sacre matri ecclesie ⁊ pro tanti

filij recessu pie lachryme et pro
tanta eius gloria inestimabile
gaudiū. Liceat ergo instar pie
matris ei pios lamētatiōes im
pendere cum tanto se cernit pri
uatā fili: induat ā viro: desti
tutam pugili ⁊ capitaneo: inci
sam palmitē quē in agro fidei
plantauit ⁊ coluit: nō mihi que
so imputetur filio tāto orbatō
patre si pre dolore damni tam
inestimabilis ea referā que nō
decent. Sepe nanq; ex nimia
cordis habundantia plurabec
loquitur que nō vellet. Quid
heu kīni patres ⁊ dñi. Nūc vo
bis referam arcū quaq; p̄spi
ciendo pergens vt si forte meū
quē diramors abstulit patrem
Hieronimū inuenirē ⁊ nō inue
nio quē diligit anima mea cui?
amore langueo. Tedet animā
vite mee quāz ablata est a me
vita mea et excussus sum sicut
locusta: ⁊ aruit virtus mea: et
lumen oculorū meorū extinctū
est: quale mihi gaudiū erit am
plius in mundo cum lumē meū
videre nō possum: obscuratus
ē enim sol meus: ⁊ luna nō stat

in ordine suo. **Q**uis cum lupis
quid faciet pastoris puata mu-
nimine: quomodo vigeat ar-
bor radice detruncata. **Q**uid
heu dira fecisti mors. **E**ur pa-
trem recipiens filiū tam mendi-
cum et omnibus bonis exules di-
misti. **M**ors crudelis nō il-
li sed mihi et pene toti ecclesie
quē subripuisti athletam. **E**ur
nō distulisti eū recipere quare
aliquantulū nō auertisti facies
tuā ab eo: scis quid fecisti: nun-
quid nō considerasti que tam
felociter a nobis subripuisti q̄
nō sit in mundo ei similis in vir-
tute doctrina et sanctitate: hic
certe princeps pacis iustitie dux
aut doctor veritatis et equita-
tis armiger integritate fidei.

Contra hereticos bellator for-
tis. **E**ius sagitta nunq̄ abiit
retrosum: nec eius dedinavit
clipeus in bello: et eius nunq̄ ē
auersa hasta.

Quomō ecclesia debet
dolere de tali viro:

Acliti christiane ple-
bis flete quomodo ce-
cidit dux vester: vox in rama
sonet tāti filij recessum: pie plo-
ret mater ecclesia: iam circun-
dabunt eā canes multi et cōsiliū
malignantium obsidebit eam:
quoniaz longe factus est ab ea
auxiliator eius iam ad suā non
aspicit defensionem. **I**am tri-
bulatio proxima est et non est q̄
adiunet. **I**am in sepulchro ia-
cet protector solitus. **N**on cer-
te surget aduersus malignan-
tes in eam. **I**dcirco clama in
cilicio et planctu pia mater: in-
duere vestes indutatis tanto
induata filio: heu vaticinabū-
tur pseudo prophete et prophe-
tabunt visiones mendaces et
seductiōes sui cordis in nobis:
et certe non erit qui resistat eis
siccatus est enim fons vite: et
vena disparuit aquarum vi-
uentium.

Aliud caplm de Damaso.

Sed tu quid dices kñe pater damasi vbi quē plus diligebas quā te.

Jeronimus: vbi tui norma in neris p̃siliator: doctor ⁊ ductor quo abiit tuus: qñ q̃so scribes.

Et sine tuo sū. **Jeronime** kñe p̃silio quasi absclus⁹ a corpore membrū. Scribe q̃so ne p̃gri/ teris vt situa locorū distantia pop̃tata careo visione saltem tua mihi assit mēoria frequens tuis assiduīs litteris gratiosis. Teste deo in nullo videntū vt in te spei mei defixi anchoram.

Plora igitur deducant oculi tui lacrimas p̃ diem et noctez qñ defecit Anchora tue spei.

Aruit scribentis manus tanq̃z flos feni: Jam nō erit tibi am/ plius eius memoria: vox certe sua dulcis ⁊ iocūda que christi fidelū erat mel dulcissimū: filij it: heu qualē amisisti cōsiliato rem ⁊ adiutores. Certe iam in multitudine cōsilio rū tuorū de fecisti: nō erit qui panē frangat tibi vite: extincta ē lucerna in/ medio ecclie micās: vt nō nob

sed sibi luceat. nō mōdo sed celo splendeat. Quid ergo dicā cui cōquero? vnde in hoc mihi ve niet auxiliū vt cōsoler certe vt intueor a dño factū est istud et ideo dicam sibi.

OAr bone iesu tam ve/ lociter a tua sponsa q̃z in cruce moriēs despō fasti tñ abstulisti filiū p̃tecto/ rem et contra eius hostes eius hostes belligerū forte: voluisti eū tecū conregnare: certe dñe nō eo egebas vt ipso bene ⁊ ei quidē subuenissi sed nos orpha nos reliquisti. Pam cōquero? q̃ aliud quā iustū ⁊ equū fecer? qñ ipse certe merebatur sinez imponere huius vite laborib⁹ et tecū esse. Sed doleo q̃ tātū incurrit dampnū etia⁹ eo obeū te: vtinā eū redderes vt tuū re geret stabulū ⁊ defenderet ec/ clesiaz velud prius: quid bone dñe deinceps facient filij iacen tes esurientes: circūeuntes sa/ meliti ciuitatē vt canes nō ha bentes qui eis panem frangat Sic oues errātes nō habentes pastore discipuli sine doctore:

ceci sine doctore.

Hupie pater Hieroni-
me nostre sustentatio /
nis baculus ubi es: qd
faciet tuus currus sine te dulci
auriga: ubi cubas indica nob.
Eur es nunc terre socius qui in
te nil: quia in te nil uoluisti esse
terrenus. Bethleem bethleem
ciuitas iuda que nō minore de
principibus ecclesie retinēs qd
fecisti. Redde nobis quem reti-
nes patres. Sed et tu terra qua
re audes retinere hominē non
tuū qui nil gessit terrenum vel
carnale certe sua redoluit caro
Suspēde et tu piissime theodo-
ni tua in salicibus organa: non
pius cesset fletus cum tui dile-
cti. Hieronimi recordaris quē
amissisti: tibi tanta deniq; vis
sit doloris offitio quanta exti-
tit dilectio: tanta sit lamētatio
quantū damnum. Sed que pos-
set mortalius explicare lingua
quanta eo superflite aderat to-
ti ecclesie utilitas: quāta christi-
anorū singulis salubertas: quā-
tum certamē: quantaq; hereti-
corum destructio ac dispersio.

Hic certe omnibus cristicolis
amabilis erat et decorus val-
de in vita sua et ideo eius recess-
sum singulis flere licet nec est
qui se abscondere vel excusare
possit. De cōsolatiōe flentiū

Ergitur noster nimis
protrahatur sermo ut
breuiter concludā que
pro nostro damno ad dolorem
actinent: ut que ex illo puenie-
bat omnibus utilitas et exulta-
tatio explicari non potest. Ita
dolor et lamentatio. Cesset igitur
dolor: abeat tristitia quib;
cū attiger e nō possum⁹ q̄ uelle
mus q̄ nō solū nullū ahibēt re-
mediū dolori sed augēt. Si pa-
trem nostrū diligimus eius le-
titia gaudeamus nō uere dili-
git qui sua tm̄ utilitate diligit.
Idcirco et p̄ ea que nobis eue-
nit inutilitas dolēas et p̄ eis q̄
recipit gaudijs collemur. Al-
sit ergo nob̄ hodie tam magne
letitie. Cantet quilibet n̄m no-
uū dño can ticū sonoris. Iubi-
let uocibus m̄r ecclesia in hym-
nis et cōfessiōibus: plaudat ho-
die plebs catholica: uidiq; io

cundē christiana cōtio: hodie certe obtinuit Hieronimus q̄ tāto estuabat desiderio: hodie deuictis hostibus securū obtinuit triūphū. Certe oībus expletis laboribus Requie possit sine fine. Iam nō esuriēt neq; siciet āpius: neq; cadet super ipsum sol neq; vllus estus: ablata ē ab oculis eius oīs lachrima abiit enī luctus. Iam certe dolor sibi deinceps nō erit. Iā certe mercedē habz illā p qua toto vite sue tpe laborauit. Hic icitat gaudiū future vite.

O Insolemur ergo: deamus magnificētiā deo nro qm̄ dei pfecta sunt opa ⁊ oēs vie eius iudiciā. Cōsiteamur dño et collaudemus deū saluatōrē nrm: qm̄ nō dere linquit sanctū suū sine adiutorio in tribulatiōibus q̄ in agōe hui⁹ vite miserrime circūdedērūt illū. Sed adiutor ⁊ p̄tector suus sc̄t̄s liberauit corpus suū a p̄ditione ⁊ lingua iniqua ⁊ a labijs opantiū iniquitatē mendaciū et eū sublimē collocauit infra p̄ris mansiones. Abi om̄e

est gaudiū oīs suauitas om̄e q̄ desiderari potest vbi felix ē resecratio aiarū post labores ⁊ erūpnas: vbi dulcis solēnitas āgeloz. Abi vna societas ⁊ charitas oīm ciuiū sup̄noz ū. Ibi certe neminē nec timor nec dolor cōcutit vbi nulla penit⁹ agnoscit āgustia: tribulatio: aut aduersitas nulla ibi infirmitas nominat. Nemo enī de suo fraudat desiderio: procul ibi distat mors: nulla ibi prōsus p̄sentis glorie exspectatur minoratio: sed augmentum.

S Ed cū oīm vniuersalis erit resurrectio mortuozū vbi tunc corpus cuiuslibet beatorū simul cū aīa predicā gloriāz quā nunc sola possidet anima sine interminabili possidebit. Quis autē angelorū vel hoīm quāta sit minor pticula gaudiorū ⁊ glorie q̄ ibi sunt esset sufficiens enarrare: quis esset intellectus ad hoc intelligendū ydoneus q̄ nec oculi vidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit. Certe si hec q̄nta sunt gaudia cōsideret

terrena omnia viliori omni ster
core apparebunt: si hec temporalis
vita illi cōparetur: hāc quilibz
hominū extinguere quā citius
velle ⁊ marcelleret ut illius ca
pax efficereſt. Hec vita cadu
ca ⁊ momētanea respectū illius
mors potius est dicēda: omnis
mūdi fallax ⁊ vana letitia pon
dus amarissimū ⁊ grauis sarci
na: hāc quippe sarcinam depo
nēs. Hieronimus sanctissim⁹
illaz elegit parte que ab eo nul
lo tempore auferatur.

Eusebius incitat fratres
ad gaudendum.

Rego gaudete exulta
te cantate ⁊ plallite p̄
noster gloriōsus nauim
plenā celestibus donis eternis
qz meribus iam plenā cōcupi
to ī lictore collocauit anchorā
spei tranquilla iam ī statione
firmauit. Iam certe brauiū ob
tinet p̄ quo ī agone huius se
culi ab omnibus se illicitis ab
stinēdo cucurrit: iaz victor de
suis hostibus triūphauit. Euz
quibus scuto timorē dñi muni
tus viriliter dimicauit. Iaz de

nariū recepit p̄ quo tāto labo
re in vinea sancte ecclīe labo
rauit. Iam talentū dño reddi
dit duplicatū p̄ cuius mercede
in gaudiū dñi meruit introire.
Propter hoc gaudebo ⁊ can
tabo dilecto patri meo canticū
nouū ut sit laus eius in ecclēsia
sanctorū. Ecce dilectus pater
meus candidus: speciosus: ele
ctus ex milibus in quo nulla est
macula: pascit inter lilia in vi
nea dñi sabaoth. Ecce flos cā
pī ⁊ rosa nimio flagrās odoze:
de orto nup ecclēsie in virida
riū transplantatus ecce cypres
sus in celi altitudinē se extollit:
ad insulas igitur longe diuul
getur nomē suū vt sit in eternū
eius memoria ī benedictione
Exultare igitur k̄m̄ pa
tres ⁊ dñi letamī ⁊ lau
date quia decet lauda
re dñm qui mirabilis est ⁊ se in
suis declant sanctis letetur ois
orbis: erubescant fallaces be
retici ⁊ iam se noscāt ad nihilū
deuēisse. Certe nō ē mortuus
vt estimār sui hostes: sed certe
regnat victor in terra viuētū

Epistola beati Eusebij

Nam certe eius refulget clari-
tas p eterna pallatia: iam ver-
tib⁹ armis depositis armis fra-
gilibus noua induit: ac ppetua
hodie vndiq3 facta sit in popu-
lo chistiano letitia. **Exultet** p
cipue sancta mater ecclesia cu-
ius hodie gloriosus filius ⁊ cul-
tor amator ⁊ ppugnator preci-
pius omnibus extirpatis he-
reticis dogmatibus fallacibus
auctoritatibus d ageo fidei ka-
tholice et doctrinis sacratissi-
mis ⁊ prefulgidis signis ac pro-
digijs vt sol relucet inter agmi-
na beatoru. **Vale** igitur glorio-
se **Hieronime** semper nostri fa-
ciens apud deu memoriam vt
tua valeamus pijsima inter-
cessioe ab omnibus protegi no-
cumentis ⁊ in futuro gaudio q
iam possides adipisci.

34 filio

Incipit epla ſcti Auguſtini de
miraculis ſancti Hieronimi.

Glorioſiſimꝰ

Gxpiane fidei athlete ſcē
mris ecclie lapidis an/
gularis: in quo ad modū firma
ta cōſiſtit: nunc vero in celeſti
gloria ſyderis radiantis olīm
Hieronimi laudes venerabilis
pater Eyrille ſilendū ne putas
aut lingua balbucientis vel vt
virū pollutū labijs me forte lo
cuturū reus. Eeli enarrāt glo
riā dei ⁊ opa que fecit dñs cū ī
ſanctis ſuis laudāt. Silere de/
bet rationabilis creatura a lau
de dei irrationabili non ſilente
taceā aut loquar: cū ſi taceā la
pides clamare iubētur. Certe
loquar ⁊ nō tacebo eximiū lau
dare hieronimū. Qui q̄uis in
dignus ⁊ in ſufficiens laudatoꝝ
exiſtens cū nō ſit pulchra in ore
peccatoꝝis laus. Tamē ab eiꝝ
deꝝ laudibus mime ceſſabo fir
miter. Itaqꝫ manus nra ⁊ lin/
gua noſtra palato ibereat qm̄
certe magnus ē iſte vir ſanctiſ
ſimus mirabilis ⁊ metuēdus ſu
per oēs qui in circūitu nro ſunt

Magnus certe in vite excellē
tiſſime ſāctitate: magnus in ſa
pientie mirabilis profunditate
magnus in maioris nūc glorie
quantitate: mirabilis in prodi
gijs inſuetis. Metuēdus ob ſi
bi a dño traditam poteſtatem

Compatur ſamueli
et iohanni baptiſte.

OAm magnus ſit iſte
glorioſiſſimus hieroni
mus. In ſue vite excel
lētiffime ſanctitate quomō pa
teſaceret mea lingua cuiꝝ pene
cunctoꝝ nō ſufficerēt mortaliū
lingue vt eius excellentiā expli
carēt: liceat ergo alter dici hic
ſamuel alter hic iohannes bap
tiſta vite excellētiffime ſctitate
Helyas ⁊ iohannes heremite
magnis ciboꝝ ⁊ veſtiū aſperi/
tatibꝫ carnē macerauerūt. Nō
minoris vite hieronimus glori
oſus ita p quadrienniū in here
mo ferarū tantū ſocius pſtitit:
quiquaginta annis vt venera
bil Eusebij littere q̄s pridie re/
cepi plenius ⁊ melius fatebant
⁊ vt melius noſcā vinū ⁊ ſicerā
idē aliq̄lit non guſtauit ab oīm

carniū ⁊ pisciūz esu ita se absti-
nuit q̄ vix ea noiare volebat.
Coctum quid nō nisi in vltima
egritudine bis comedit. Lilici
no sacco carnē velut ehiopis
macerans desup pāno vilissi /
mo se tegebat: stratiū aliud ni-
si terram nūquāz sciuit: nō ni-
si semel fructibus aut herbarū
folijs sine radicibus pastus in
die: post vesp̄as se oīonibus
prebens: deinceps vsq; ad ho-
ram scđam noctis p̄tinue vigi-
labat: postmodū somno fessus
in terra dormiens vsq; ad no-
ctem mediā quiescebat. Qua
quidē p̄tinue surgēs hora lecti-
onib⁹ ⁊ scripturis scīssimis qui-
bus tota radiat ecclesia vti la-
pidibus preciosis intētus vsq;
ad esus horā pdurabat. Ita le-
uissime flebat venialia pecca-
ta vt quis eū estimasset eū bo-
minē interemisse.

Et in die carnem diris
dberibus flagellabat.

Ita q̄ ex eius corpore
riui sanguinis effluebant: qñ
etiam verbū otiosū ut pestem
fugiebat maximā. Sibi etiam

otiū nullū erat semp aut sacris
lectionibus aut scribendo aut
docendo cūctos exercitabat.

Quid plura loquar si sanctoz
singuloz vitas pquirere eo vt
puto maiore neminē inuenirē.

Translatōe Biblie. Copia sci-
entiaz at linguarūz quasi oīm
fulget ⁊ scitate. Sed q̄ samue-
lem noiavimus fuisse hunc sa-
muelē ostendamus. Certe iste
samuel qui de vanis līaz stu-
dijs dberibus euocatus: sacre
scripture mīsterio deputatur.

In cuius vultus lumē diuina
grā influēte vtriusq; testamē-
ti lumē vidim⁹. In cuius bra-
chijs fortitudine hereticorūz ps
maxia est disp̄sa.

In certe glia virtutis
nre trāsserēs vt ⁊ q̄ te-
stamētū ex hebreoz lī-
gua in grēcā pariter ⁊ latināz:
disponēs q̄ ipm posteris ineter-
nū declarās enigmata. Etiam
obscura dubia ⁊ nodosa prepa-
rās: officioz seriē cūctis ecclie
mīstris totā pene eccliam edi-
ficauit vnde magn⁹ apparet i-
apie ineffabilis pfūditate: li-

berales aut ſciētias ita pſcē ſciuit q̄ relatiōe oīm nullus ſibi ſimilis adhuc apparet de ſcripturis ſacris vti multaz ſuaruz eplaz q̄s ad me direxit experientia didici equalē ſibi noīe nūquā noui: hebraicoz. grecoz. caldeoꝝ. pſaz. medoz. ⁊ arabū ⁊ pene oīm nationū linguas ⁊ lras tanquā ſi fuiſſet in eiſdeꝝ natus ⁊ educatus ſciuit. Quid plura dicā q̄ hieronim⁹ ignorauit in naſa nullus vnq̄ ſciuit.

Don me iſta venerabilis p̄eſtias dicere ut te putē Hieronimi vira ⁊ vtutes penitus neſcire cui ſibi ſotius extiteris multo tpe. Sed teſtor deū quin ob tam ineffabilis viri ſcitatē ſi voluiſſe tacere non potuiſſe. Conſitent mirabilia ⁊ ſcitatē ſuam: ⁊ ipſi celi in quib⁹ magnus maioris glie quātitate q̄m multi ſcōꝝ habitet ſine fine. Nulli dubiū eſt infra patris māſiones ipſuz vnā ex maioribus ⁊ ſublimioribus ſedibus optinere. Eugenius homo ibidē ſcōm opa premiēt: ⁊ iſte pfectus pene vite extiterit dare patet ipſū vnū de ma-

ioribus ⁊ ſublimiorib⁹ celeſtis hierlīm cuius ſore q̄ ut a nob plenius ⁊ certius credatur. In mūdo precūctis quoz nra recordatur etas valde mirabilis apparet p̄digijs inſuetis ⁊ miraculis infinitis quoz mihi aliqua venerabilis. Eusebius literis ſuis declarauit. De ceteris vō p̄digijs q̄ cotidie ibidē mirabiliter ſūt ut p̄tinue intelligit relatiō plurimoz p̄audi re tibi ipſi pat̄r k̄ne ſupplico ut mihi breui volumie quecumq̄ poteris vera ⁊ vtilia miracula collecta quā citius facultas ad erit eiꝝdē Hieronimi ſciſſimi deuotiōe trāſmittere nō denegeſ.

Viſio auguſtini
Sed ut merita ſciſſimi hieronimi nō lateāt qd erga me ānuēte dīna clemētia ī ipſo ſui obitus die acciderit enarrare. Eodē nanq̄ die ⁊ hora quo exut⁹ putredis ⁊ imūditie carnis toga. Hieronim⁹ ſciſſim⁹ veſtimētū p̄petue imortalitatis ⁊ ineſtimabilis letitie īduīt dū ypone ī cellula mea geſcēs auide cogitarē q̄l iēſſet aiabus

beatorū q̄ cū xp̄o gaudēt glorie
 ⁊ letitie q̄ntitas. Cupies idē ex
 hac materia breuē cōponē tra
 ctatū p̄cib⁹ in pulsus n̄ri seueri
 q̄ndā venerabilis martini ep̄i
 thuronū discipuli. Carta cala
 mo pugillariq; ī maibus susce
 ptis breuellē vellē scribere ep̄i
 stolā sc̄ssimo hieronimo desti
 nandā q̄cquid ex hoc s̄tiret r̄n
 deret. Scierā enī in t̄p̄ difficili
 q̄stioē a nullo alio viuentium
 meo posse euidentius edoceri.

O Anq; iā scribēs saluta
 tōis exordiu ieronimū
 p̄notarē. Ineffabile su
 bito luīe n̄ris inuisū t̄p̄ibus n̄ris
 q; mīme linguis delectādū cū ī
 effabili lauditaq; odorūq; oīm
 flagrātia cellulā in qua stabā ī
 trauit hora iā cōpletorij quo a
 me viso stupore āmirationeq;
 cōmotus animi ⁊ mēbroz v̄tu
 tes amisi. Nesciebā tunc q̄ de
 xtera mirabilis dei exaltasset:
 seruū suū notas faciēs in popu
 lis v̄tutes suas. Nesciebā ⁊ q̄
 deus miseratōis suū suū fidelē
 a carnis imūditijs dissoluisset
 ⁊ tā sublimē ei in celo sedē p̄pa

rasset. Nesciebā certē iuestiga
 biles vias dñi: nesciebā thesau
 ros infinite dei sapiētie et sciētie
 secreta ⁊ occulta dei iuditia nō
 agnoscebā qm̄ quos vult facit
 sua infallibili sapiētia ad sui a
 gnitiōez veire quos aut vocat
 p̄destinat iustificat ⁊ beatificat
 p̄ vt decreuit cōuenire. Itaq;
 q; talē oculi mei nūq; p̄spererāt
 lucē talē olfactus meus odorem
 nō senserat: tā nouistam inau
 ditis miris obstupebam.

P ater hec aut meis in me
 p̄strepētibus cogitatōib⁹
 qd hoc eēt de luce hec dicēs v̄
 ba vox emicuit. Augustine au
 gustine qd q̄ris: putas ne breuī
 imittere vasclo mare totū bre
 uī includere pugillo terrarū oz
 bāz. Celū frenare: ne v̄sitatos
 exerceat motus q̄ oculus null⁹
 hoīm videre potuit tuus vide
 bit: q̄ auris nulla p̄ sonū hausit
 audiet tua: q̄ cor hūanū nulla
 tenus intellexit nec etiā cogita
 uit estimare te posse itelligere:
 infiniterei quis inerit finis: im
 mēsa qua mēsa mecieris po
 tius totū mare ī artūssimo clau

deretur vaſculo: potius terra
rū orbē paruus teneret pugill⁹
potius a motu cōtinuo celū de
ſiſteret quā gaudiorū et glorie
quis beatorū aīe ſine fine poti
unū minorē intelligēs p̄ticulā:
niſi vt ego: experiētia doceris

Diſcurre ad breue tp̄is ſpatiū

Impoſſibilia facere ne coner
donec tu⁹ impleat vite curſus
hic nō queras que nō alibi niſi
quo tam feliciter p̄pero inueni
ri poſſunt: hic ſathage talia ex
ercere opera vt poſtmodū ibi
que hic aliq̄liter intelligere cu
pis totaliter in eternū habeas.

Inde q̄ intrāt nullaten⁹ exeūt

Hec ego pauore ſtu

pens admiratiōe tam

inuiſa pene amēs: omī

quasi vigore carēs: his verbis

aliquale ſumēs audatiam: tre

mebunda voce dixiſas vtinaꝝ

mibi foret quis tam felix eſtaꝝ

glorioſus taꝝ bonozificus ad il

la p̄perās gaudia. Cui taꝝ dul

cia eloquia gutturi meo ſaris

vellem non ambigere. Ad ille

nomē inquit meū queris Ni

ronimi illius p̄ſbyteri cui trā

ſmittendā epiſtolā iam ſcribēs
incepiſti ſum anima que in hac
hora bethleem iude carnis one
re deſiſto chriſto omīqꝫ cele
ſti coīcata cohorte: omni deco
rata pulchritudie omī illuſtra
ta ſplēdore: illo induta immor
talitatis de aurato veſtimēto
circūamicta oīm bonoz ⁊ gau
diorū varietate terrenoz oīm
triūphatrix: omni dyademate
coronata: ⁊ omī felicitate et be
atitudine ſallata: tam glorioſe
tanqꝫ ineffabiliter p̄go ad re
gna celozū ſine fine manſura.

Nullū etenī deinceps exſpecto
glorie defectū ſed augmētū qñ
iterū corpori iungar gloriſican
do ⁊ nō morituro: ſed gloriā
quā ſolaz nūc habeo habitura
ſum duplicatā nulla ſcilicꝫ vni
uerſe carnis reſurrectiōis die.

Quam ego amplius ani
mi in me collectis viri
bus p̄re gaudio a lacri
mis nō ceſſans ſic reſpondi ei:
vtinaꝝ virozū eximie tui mere
rer fieri pedifſequus. Sed que
ſo tui ſeruuli qꝫquam viliffimi
quem dilexiſti in mundo nimia

charitatis affectiōe recorderis
ut tuis interuentiōibus pecca-
tis emūder: tua gubernatiōe re-
cto calle inoffenso pede pcedā
tuis defensionibus assiduis ab
inimicis p̄tinue insidiātib⁹ pte-
gar. Tuoq; sc̄to ductu salutis
attingā portū: vtina; placeret
voluntati tue aliqua mihi iter
roganti respōdere. At illa qd
optas dicitō me oīm volunta-
ti responsurā sciēs: vellem in-
quit itelligere vt; beatorū aīe
quedā; velle possint que opti-
nere neq̄ant. At illa vnū augu-
stine noueris qd sāctorū aīe ita
in illa eterna gl̄ia in deo sūt so-
lidate ⁊ firmate: qd̄ nulla inest
sibi alia volūtas nisi dei: quia
nihil aliud possunt velle nisi qd
deus vult. Ideo que volūt op-
tinere p̄rit. Etenī quecūq; vo-
luit deus ⁊ vult ⁊ adimplet.

Nemo quippe nostrū fraudat
suis desideriis q; nil p̄ter deum
aliquis nostrū optat: qm̄ vero
semp ut deū volumus deū ha-
bemus n̄ra semp desideria sūt
plenissime adimpleta.

Nga quidē k̄m̄e Kyri-
le verborū exeret series si

omnia q̄ mihi illa glorioſa aīa
p̄scrutanti patefecit in hac scri-
buntur epistola: spero enim qd
Bethleem ad tantas reliqui-
as visitandum p̄mittente deo
veniam nō post multos anno-
rum circulos vbi tūc que audi-
ui ⁊ in scripturis tradidi vide-
bis p̄spicaciter. Pluribus ita-
q; boīs glorioſissima aīa ibidē
mecum manens trinitatis san-
ctissime vnitatem: ⁊ trinitate;
vnitatis filij a patre generati-
onem: spiritus sancti a patre ⁊
filio p̄cessionez: angelicas ye-
rarchias ⁊ ordines ⁊ eorundez
beatorū spiritūū ministeria: be-
ataz etiā animarū felicitā et
alia vtilia ⁊ graua humanis i-
tellectibus quam subtiliter qm̄
euidenter q; mirabiliter michi
patefecit. Amō si omnīū homi-
nū linguis loquerer non expli-
carem sermone: deinde a meis
oculis lux ista disparuit: s; mul-
tis postmodum diebus ineffa-
bilis odorū suauitas reman-
sit. Quā mirabilis ergo iste est
faciens tot mirabilia tot ⁊ tan-
ta bonibus in secreta p̄digia.

Idipsum ergo omnes clame/
mus et exultem?: demusq; glo/
riam laudi eius quoniam certe
dignus est omni laude nec su/
mus sufficientes eum laudare.

Introuit eni in domo domini
candidus et pulcherrim⁹ ubi si/
ne dubio in sublimioribus et pre/
clarioribus glorie sedem obti/
net: q; et itez clarius veritatis
lumē pateat pluribus testibus:
quam vno censui quod supra/
dictus noster Seuerus vir do/
ctrina et sapientia pollens cum
trib⁹ alijs in ipso die et hora ob/
itus Hieronimi in Turon. ciui/
tate videretur mee adesse visi/
oni de quo quidē mihi solū mo/
do ipsemet ad me veniens su/
it testis.

Uolens itaq; deus vt
sublimis hieronimi mū/
dum nō lateret veluti
sanctitas sublimis et pene cum/
ctorum viuentium excellentis/
suma: ne illi quos sanctitatis il/
lius delectabat sequi vestigia:
habuisse eum premiū ignorā/
tes: aliquādo a sanctitatis tra/
mite deuiarent. Et vt etiam

elij tot et tanta elargiri cernen/
tes premia illius sanctitatis et
etiam virtutis hererent vesti/
gijs: minuit eni pondus laborū
premiozū spes: die et hora qua
idem gloriosus Hieronim⁹ fe/
liciter expirauit elargiendam
sibi gloriam: seuer⁹ et trib⁹ ali/
js stantibus cum eo taliter de/
clarauit.

Reuelatio facta Seuer⁹ et tri/
bas alijs in transitu sci jerōl

Hora completorij ille i/
domo sua. Seuer⁹ cū
tribus viris catholicis
quorum duo monasterij quon/
das venerabilis Martini erāt
monachi in diuinis degētes lo/
cutiōibus: in celo in ethere: ter/
raq; tam suauissimoz in audi/
torum in effabilium et incredibi/
lium infinitas repente audiunt
voces et organozum tympano/
rum et totius symphonie et in/
strumentozum sonos: quibus
celum et terra et omnia sibi vi/
debant: vndiq; resonare: quo/
rum suauitatibus eozū aīe pe/
ne a corporibus exalabant.

Erupefacti illico oēs illi eleuātes oculos in celū: totū ether ⁊ oīa q̄ eius cōtinent ambitu in/ tuētes: viderūt quādā lucē sep/ ties solis luce preclariore clare/ scere: ex qua oīm odorum aro/ mata erūpebant: hec illi tā mi/ rāda cernētes deū exorarūt p/ cibus vt eos cur talia fierēt nō lateret quibus de celo vox ve/ niens dixit ista.

Nulla vos moueat ad/ miratio nil vob̄ videa/ tur mirabile s̄ talia vi/ detis ⁊ auditis hodie enī rex re/ gū ⁊ dñs dñantiū xp̄us dñs ex/ eūti de hoc seculo neq̄z aīe glo/ riosissimi hieronimi. **I**n bethle/ em iude cōmorātis totus festi/ nus obuiā veit: vt eā p̄ceteris tāto honorificētius q̄nto excel/ lētius ⁊ sublimus ad sua intro/ ducat regna: q̄nto p̄ceteris sub/ limioris vite meritis fulget ho/ die oīm angeloz ordines exul/ tātes vocibus talib⁹ alternati p̄tinētes suū sociāt dñm: hodie oīm patriarcharū p̄phetarū cetus: hodie ap̄lorū ⁊ discipulo rū chorus: hodie oēs sc̄i m̄res

hodie cōfessores: hodie gliosa dei genitrix sc̄is oībus p̄mitata x̄ginib⁹ hodie oīm beatorū aīe letabūde ⁊ festiue suo occurrūt cōpatriote ⁊ ciui. **H**is auditis vox siluit s̄z tñ lux ⁊ cāt⁹ ⁊ odor p̄ horā postmodū pdurātes ces/ sauerūt. **I**taq̄ liquet p̄r ip̄m d̄ sublimioribus ⁊ maioribus ciui/ bus fore q̄ ⁊ mirabilis ⁊ magn⁹ ē ⁊ etiā metuēdus sup̄ oēs pene sc̄tōs ob sibi traditā potestātē.

Nilli sit q̄dez dubiū ita p̄ceteris q̄ vult posse ip̄m assequi sic p̄ceterl sua volūtas diuīe magis cohe/ ret: null⁹ me tāte audacie putz vt fatear ip̄m iōannē baptistā quo testāte saluatore null⁹ ma/ ior surrexit petro ⁊ paulo ⁊ ce/ terl ap̄lis duodeci q̄ ab ip̄o xp̄o electi ⁊ sc̄ificati sūt prestātiore in glia. **S**ed tñ ⁊ si phiberet nō ip̄m illis minore glia optinere in celi regno aliq̄liter audere; dicere sed cū nullas videā rati/ ones cur sit nephas dicere eq̄lē illi glia ieronimū fore dū mō illi in vite sc̄itate discors nō fueri/ cū nō sit p̄sonaz acceptor deu.

sed sindulorū merita discernēs
et reddens vnicuiq; q̄ meruit
Alt si cuiq; videatur minores
Johanne ⁊ apostolis **H**ieronimi
mū gloriā obtinere: parū vide
atur minorem ipsum obtinere.
Eū ⁊ si illius scitatis insignia
et laboris merita: illius scriptu
re graua ⁊ translationes vtri
usq; testamēti verissimaq; of
fitorū ordinatiōis fructus: nō
solū presentibus. sed etia; futu
ris perspicaciter cernat: paulo
minore fore: nil ipsū ab eisdem
in gloria discordare vt verum
testor eum puto iudicabit.

Reuelatio augustino facta q̄
Hieronimus equalis in gloria
sit iohanne baptista.

Pro ne aliquibus de
ridēdi laqueū imittere
videar dum **J**ohanni
et apostolis in sctitate gloria
equalē esse **H**eronimū sanctissi
mū fateor: vnū q̄ expletis non
du m diebus quatuor: in visiōe
v idi: enarrabo: ⁊ veritas non
la eat ⁊ nequis me laudes rete
pere credat: vel amore carnali
quo homo a veritatis cogniti

one maxie deuiat: vel sane mē
tis imperitia vel alia quacūq;
causa. **S**ed hec me non ambi
gāt ab homie intellexisse mini
me sed p reuelationē quā deus
dat homibus qui suos exaltat
sanctos ⁊ exaltando magnifi
cat. **Q**uarta precūte nocte mi
hi auidē cogitanti quid laudis
quid ve debite reuerētie ⁊ ma
gnificentie **H**eronimo in breui
retererē eplā demōstrabit hoc
modo. **D**um itaq; vt dixi di
sponēs hāc tibi eplā scribere
cogitarē p aptam laudis ma
teriā inuenirē hora adueniētis
noctis media me somnus opp̄s
sit. **E**cce maxima mihi affuit ā
gelorū multitudo. **I**nter quos
fulgētes plus infinito sole: duo
erant viri ita similes ⁊ vnifor
mes vt nulla in eis videret dif
ferētia: qua alter ab altero dis
ferre possit nisi qđ tria certa se
rebat alter in capite ex auro et
lapidibus preciosis: alter vero
duo: hi cādidiſsimis induti col
lobijs vudiq; auro ⁊ gēmis cō
textis: tāte erāt pulchritudinis
vt nō valeret q̄spia ymagiari

Cogitas augustine qđ
debeas laudis Diero
nimo in veritate pfer
re et certe diu cogitans nōdum
nosci. Sed huc veimus ambo
vt eius tibi gloriāz indicemus
hic certe meus socius Dieroni
mus quē vides ipse ē. Qui sic
equalis mihi in vita et sanctita
te fuit ita p omnia in gloria eq
lis est. Et que possum et ipe po
test: et q volo ipse vult: et sicut
deū video et ipe videt et cogno
scit et intelligit. In quo oīs nrā
et sanctorū oīm cōsistit beatitu
do et gloria: nec habet maiore
vel minore gloriā alter altero
sanctorū nisi inquantū magis
et minus diuinā cōtemplat spe
tiē siue cognoscit. Sertū vero
tertiū q plus illo vero aureo/
la ē mri quo vittam finiui cor
pons. Qui et si in mōdo oblares
et plurimas erum nas: afflictio
nes: verbera: et contumelias et
cetera valde grāia q ita paci
fice ptulit: ita gaudēter sustinu
it. ppter deū: ac si infirmitati/
bus exultaret verus martir ex
sisterit et pmiā martirij nō ami

serit. Tamē q: vitā gladio nō
finiuit. Aureola q insignū dat
martirij talis nō habet. Serta
vero duo alia q habemus au
reole sunt q solis virginibus et
doctoribus dantur vt ab alijs
discernantur.

De gloria beatorum.

Hec ut mihi videba
tur respōdi. Quis eni
es tu dñe mi. Et ille in
quit. Iohānes baptista sū qui
huc ad te descendi vt nūciare et
tibi Dieronimi gloriāz qtenus
ipsaz gētibus nūcies: hoc enim
noueris q: honoz et reuerētia q
singulis sanctorū exhibet cete
ris omnibus exhibet nec putes
vt in celo sit aliqua inuidia vt
in mōdo. Sic eni in mōdo quilibz
hoim ceteris pesse magis vel
let quā subesse. Itē in celo pro
pter cbaritatē ineffabilē qua se
inice diligūt beate aīe quilibz
sāctorū ita alterius gloria gan
det sic sua: qñ etiāz vellet qsqz
maior: vt quisqz minor sibi cēt
eqlis et pene maior q: eius glo
ria cēt. Ita minor maioris glo
ria gaudet sicuti cam haberet:

ymmo potius de sua si phas eēt
impiret. An singulorū gloria:
glia cunctorū et gloria cūctorū
ē gloria singlorū his dictis ois
illa societas discessit.

Erpgefactus itaq; somno
tantos nonne subito sensi
caritatis ardores q̄ntos in me
vnq; senserā. Nō deiceps ha
ctenus aliq̄lis in me uel inuidie
aut supbie siue arrogantie fuit
appetitus vel cogitatio: testis
enī ē deus qui oīa añq; fiāt no
uit q̄ tantus in me inde existit
charitas feruor q̄ plus alieno
bono gaudeo quā meo plus af
fecto oibus subeē quā supesse:
hoc idcirco dixerī nō ut laudis
acq̄rā famā s; ut hec q̄s n̄ putz
vana fuisse sōnia q̄bus sepe de
ludit mēs n̄ra. Sepe eteni de
abscondita et maxima p̄somnia re
serat: magnificem⁹ ergo dñm
deū in scō suo. Magnificemus
opa sua qm̄ p̄fecta sūt nec ē in
eis inīqtas. Scdm̄ dñm ieroni
mū magnificemus qm̄ in vita
sua mirifice fecit in morte sua
magnifica recepit. Qua pp̄t
magnus ē in medio n̄ri et sc̄is et

excelsus in vite excellētissima
scitate. Magnus sc̄us et excel
sus in sapiētie ineffabilis p̄fun
ditate: magnus sc̄us et excelsus
in maioris nūc glorie q̄ntitate
mirabilis et gliosus et laudabil
in prodigijs: in visis inauditis:
et in suctis: metuendus et colen
dus et venerādus ob sibi tradi
tam a dño potestātē honorem
et gloriā sempiternā.

Magnificemus ergo eū
obsecro nec taceamus
qm̄ maior est omī lau
de: notas faciamus in populis
glorie sue laudes: nō miret hō
si eū quem deus magnificauit
laudemus et exultemus nō ho
minē pigeat venerari. Nō pu
tet quispiā jobāni et apostolis i
gloria et scitate equādo Hiero
nīmū iobannē et aplis exhibere
iniurias: qm̄ ipsū illis prestaret
et gloria et sauctitate si possent
optarent. Gloria enim et bea
tudo eius gloria eorū et beati
tudo: et eorū ē sua et honor laus
et reuerentia a nobis exhibita:
Hieronimo eorū singulis exhi
betur: et que illis singulatim ex
hibentur hieronimo exhibent.

Hic confirmat qd hieronimus
indubitanter sit equalis iohan
ni baptiste et apostolis.

S cupis Iohannē ba/
ptistā et apostolos ve
nerari simul venerare
illum qm̄ ipsis p̄ omnia ē equa
lis. Secure igitur omni de p̄nl
sa formidine Iohanni baptiste.
Hieronimū equalem et nō Ioh
annē maiorē quo nullus ma
ior omni deuotiōe et reuerētia
fateamur. Quo viam si mino
rem faciamus. Iohannis glo
rie derogamus: et magis iniuri
as exercemus quā laudes: hu
iūsmodi mei imperiti sermonis
opus: quāq̄s insufficiēter: quā
q̄s vilissime: quā nihil cū deuo
te et reuerenter expletum ad te
venerabilis pater puro corde
et magna animi deuota affecti
one: nisi supplicās: vt ingenio
li mei verbulā: que de mee im
peritiē pauertate in laudes exi
mij Hieronimi obtuli: non deri
dēdo sed charitate debite vna
nimiter tollerādo legas: et que
minus debito dixi ad tanti viri
laudes mee imputes imperitiē

et epistole breuitati et eius lau/
dem in mēse immēsitati. Qm̄
certe si oīm mortaliū lingue so
lum eius laudem p̄merent mi
nus debito satis essent mei pec
catoris venerabilis pater esto
memor vt dum illo steteris lo
co in quo illud sacrū eximij Je
ronimi cadauer quiescit: eius
me interuentionibus recōmen
des qm̄ nulluz dubium est ea q̄
optat. Illud Hieronimus po
test cōtinuo optinere. Nō eni
suo aliquāliter defraudatur d̄
siderio.

Explicit epistola sancti Augu
stini d̄ miraculis scti Hieronimi

Incipit epistola beati Cyrilli:
Hierosolimitani epi ad beatu
Augustinu doctorem eximiu
de miraculis bti hieronimi

Venerabili vi
 ro episcopoz eximio:
 Augustino ypponensi
 presuli Cyrillus hie
 ro solimitan⁹ pontifex 7 omnium
 sacerdotu infum⁹. Illius sequi
 vestigia cuius in terris scitas
 radiare no cessat Illius scz hie
 ronimi gloriosi cuius memoria
 erit in benedictoe 7 in seculum
 seculi. Qui quat⁹ sit 7 simili
 ter bene nosti. Eius vsus maxi
 me colloquijs et doctrinis de
 quo me velle differere. Qu sim
 in toto re pb⁹us 7 indign⁹ qua
 si reputo audatiā. Sed tamen
 qz tua me cogit dilectio ut tibi
 aliqua scribā de pdigijs hōib⁹
 insuetis que per illum in dieb⁹
 nostris fecit dominus: vt eum
 celebrē in mūdo faceret 7 cūc
 tis hominib⁹ gloriosum tñ tuis
 confisus oratiōibus opus ag
 grediar: 7 breuiloquia cōstri
 gam de multis pauca gloriosis

sumi viri obitum visionemqz:
 meā. necnō et mirifice tūc tps
 peracta te nosse nō ābigio: Hā
 viqz vir reuerēdus et merito
 obliuioi nō dandus. Eusebius
 nobilis Cremon. eius discipu
 lus in quo magistri refulsit scā
 titas ac doctrina cuius sapien
 tiam pbitatē 7 excellētiā nō
 ignoras. Qui post byennū. a
 nostre mortalitatis miseria ere
 ptus suū pdilectissimum mgtm
 hieronimi ī celi patria est secu
 tus vt nobis indicāt ei⁹ crebra
 miracula de quib⁹ etiam infe
 rius aliquāliter pertractabo.
Reuerendo patri damaso por
 tuensi episcopo 7. Theodonio
Romano senatori eius fratri
Severo pbissimo viro Eusta
chie sanctissime mulieri tibi 7
 multis alijs quos sigillatim no
 minari non eget: tūc temporis
 p suas literas toti⁹ eius obitus
 seriem intimauit. Amplius ea
 que nosci reiterare foret supflui
 um 7 dicendoz impedimentuz
 hijs ergo obmissis ad eiusdem
 que nō cessant continue clare
 miracula noster festu⁹ verrat

ut tua possit deuotio: primo
ab Eusebio viro scissimo eius
de Hieronimi sci discipulo su
matinicum.

De secta et tribus mortuis resu
scitatis

Post obitu gliosi hieroni
mi qda hereseos inter ge
tes secta surrexit que ad lati
nos vsqz deuenit que suis ne
phadis ratioib⁹ nitebat pbare
Quod anime beatoru usqz ad
vniversalis diem iudicij i quo
corporibus erunt itez coniu
gēde: visiōe et cognitione diui
na in qua tota consistit beatitu
do sanctoru priuabunt. Et dāp
natorum anime similiter vsqz
ad diem illum nullis cruciabūt
penis: quorum ratio talis erat.
Sicut anima cum corpore me
ruit vel peccauit ita cū corpo
re pnia rāpit siue penas. Uffe
rebāt etiā illius secte nequissi
me: nullum fore purgatorij lo
cum in quo anime que nō dum
siis peccatis in mūdo plenam
egissent penitentiā purgarent.
Quaquidē secta pestifera cre
brescente tantū vt nos āplius

pigeret viuere quo meis cūct
suffragancis Episcopis et alijs
viris catholicis cōuocatis eis
ieiunia et oratiōes indixi vt suā
sic agitari fidē diuina nō per
mitteret bōitas Mira res: for
te huic similis nūquā visa: tri
b⁹ expletis diebus ieiuniorum
et orationū sequēti nocte glori
osus Hierōm⁹ suo pdilectissi
mo filio Eusebio i orationibus
incubenti manifeste apparēs:
benigna qz cum colloctiōe cō
fortās ei dixit. In hac secta pe
stifera nime formidare. Cū si
bi finis iā imponēd⁹ erat. Quē
Eusebius nimio fulgentē splē
dore ita vt in eū oculus hūan⁹
aspicere non valeret intuitus:
Quasi de graui somno cui gi
lans: pgaudio dulces p oculos
fūdēs lacrimas: ita vt vir vo
cem formare posset quantum
poterat clamare cepit pat me
us Hieronimus es: et hec ver
ba pluries reitarans ait Cur
me deseris Cur meā societate
spernis certe teneam te nec di
mittam te: nec sine me quē di
lexisti filio gradieris.

Ad quē gloriosus Hie-
 roonimus non te inquit
 filij dilectissime dese-
 ram: confortare: vicesimo nā/
 q3 die me sequeris ⁊ siml i gau-
 dio pmanebim⁹ sine fine. Sed
 hec cyrillo cunctisq3 fratribus
 nuncia vt die crastina iuxta p-
 sepe dñi vbi mñ quiescit cor/
 pus omnes in vnū conueniant
 tam catholici quā etiam illius
 secte viri. Et tu triumphōinum
 qui in hac sunt vrbe hac nocte
 defuncti cadauera in humata
 in loco quo meum humatū est
 corpus facies deportari super
 quib⁹ sacco quo vtebar pones
 statiq3 vite pristie redditū hāc
 radicatus heresum extirpabūt.
Lui valde dicēs gliosus Hie-
 ronimus disparuit. Nane au-
 tē facto ad me qui bethleē tunc
 erā venerabilis Eusebius ve-
 niens cūctaq3 viderat enarra-
 uit: quo īmensas creatori gra-
 tias agens ⁊ Hieronimo glo-
 rioso omib⁹ in predicto loco
 in quo pro nobis de intemera-
 ta vrgine saluator natus est: et
 vbi etiā sacratissimū Hierōi-
 mi cadauer bumatum est. Lō

gregatis nobis ōibus p̄dicto-
 rū defūctorū cadauera defer-
 ri fecit.

O Mira erga homines
 dei miseratio ⁊ dis pē-
 satio quot modis in se
 sperātis scit iuuare quā-
 tisq3 ⁊ quot honoribus exaltat
 suos sanctos. Fiebat in terra
 ab illius secte cultoribus deri-
 sio. Credētibus quod foret ex
 inanita man⁹ dñi. Letetur ita
 q3 omnium fidelīū cetus ⁊ deo
 ī voce exultationis psallāt q3
 suscepimus misericordiā dñi ī
 medio tēplī sui. Accedēs nāq3
 vir venerabilis Eusibi⁹ ad sin-
 gulorum cadauera flexis ge-
 nib⁹ manib⁹q3 in celū exten-
 sis cunctis audiētib⁹ sic orauit.

O Eus cui nil impossibile
 nil graue inuicte forti-
 tudinis ⁊ virtutis qui
 facis mirabilia sol⁹ ⁊ nllm ī te
 speratiū spernis Nūc pces tuo-
 rū exaudi fidelīū ⁊ ut tua q3 de-
 disti fides itēerata īuolataq3 p
 seclā māeat ac ēt ut hoz error
 appareat p merita ⁊ īcessionē
 gliosissimi dilecti tui jeronimi.

Intr oducin hec cadauera ani
mas quas de ipis egredi volui
sti. Qu aquidē oratione finita
singla sacco quo sup carnē glo
riosus Ieronim⁹ vtebatur tā/
gens cadauera protinus in ea
vitā spiritus introduxit qui ho
mines aptis oculis oībusq; vi
te signis ostensis sūt pfecte re/
suscitati ⁊ ceperūt animaz be/
atarū gloriā ⁊ peccatoz pe/
nas tam purgatoz quaz infer
ni clara voce oībus intimare.
Nam vt mihi postmodū inter
roganti dixerūt. Beatus Ie/
ronim⁹ eos conduxerat secum
in paradīsū purgatozū ⁊ infer
nū vt q̄ tibi agebātū pateface
rent vniuersis. Sibi q; dixerat
quod ad corpora redirent ⁊ de
ppetratis peccatis agerent pe
nitenciam quia eo die et hora
qua venerabilis Ensebius mi/
graturus erat ⁊ ip̄i morituri e/
rāt acetiaz si bene agerēt cum
eo gloriā adepturi: quod ⁊ fac/
tū est vt inferius declarabo: hīs
igitur pacis multitudo maria
populorum tam fidelium quaz
etiam illius secte defensorū qui

ad tam grande cōcurrerāt spe/
ctaculum tam certū erroris in/
diciū ⁊ veritatis experimētū
nec non et beati Ierōnīm⁹ meri/
ta egregia cernentes: magnis
vocibus laudes ī mensas refe/
rūt creatori qui suos in se spe/
rantes nō deserit.

Et sic Augustine karis/
sime pius dñs nauiculā
sue fidei sacramentissi/
me in huius mundi mari fluctu
antē malozū hominū fluctibus
agitari permittit. Sed minime
nafragari. Quo quidēz fori
q̄so esto aīmo: viriliter agenō
formides contra fidei persecu/
tiones magnanim⁹ dimicare.

Sub umbra alaz tam pij pa
tris qui suoz fidelīū pces ineffi/
caces ēc nō finit dūmodo toto
spe ⁊ puro fiāt aīo. Nō enī aliē
q̄nt nre non eraudiri pces ni/
si cū ī deo nrā nō pscē spes cōsi/
sūt vl q; petim⁹ nō petēda. Ad
ip̄m ergo dñm nō tm ore: s; to/
to corde clamē? dū affligimur
⁊ ipe qui dñat in virtute sua et
nos oculo īspicit pietatis nō p
mittit nos tētari sup id q̄ posz

ſumus. Sed ne nimis deuie
 a ppoſito modo gradior: ad i/
 cepta redeam vt venerabilis:
Eusebij obitum explēs: primo
 et illoꝝ viroꝝ trium ſimiliter
 quos reſuſcitatos noſcī migra/
 tionē ſcribens quia eadeꝫ ſunt
 hora et die quo Eusebius de bu/
 iuſimodi valle miſerie exemp/
 ti et aliqua hieronimi miracula
 de multis introducam.

De agone beati Eusebij.

Adueniēte autē die quo
 venerabilis Eusebius
 a dicto hieronimo i vi/
 ſione quā ſupraſatus ſum ſe mi/
 grare ſcierat die tertio pꝛeēte
 languore febꝛiꝫ ꝑcuſſus vali/
 de: ſe ſupra terrā magiſtri non
 imemor deſerri nudū fecit a fri/
 bus: et ſingulos oſculans fratꝝ
 benigna eos conſolationē ꝑfoꝝ/
 tauit et ut in ſcō manerēt pꝑo/
 ſito admonuit deinde ſaccum
 quo glorioſus induebatur. Je
ronimus deſerri fecit et ſupra ſe
 ponere inſiit: ordinauitqꝫ ſe nu/
 dū iſtar glorioſi migꝛi extra ec/
 cleſiā. In qua iacebat ſci hieꝛo/
 nimi: cadauer ſepeliri. Doſt

hec cōmuniōe ſacraſſimi coꝝ
 poris chꝛiſti ieſu ſe munies dño
 et beato hieronimo ꝑmēdauit et
 ſic ꝑ triduū locutiōe corpaliqꝫ
 viſione ꝑꝛiuatus. Circūſtāti
 bus alternati ſcribus ꝑſalteriꝫ
 paſſiones dñi et alia ſacra con/
 tinue legētiꝫ iacuit.

Viſio demonū terribil' b. euse

Mirum quippe et cūctis
 ratione in mūdo et gen/
 tibus formidabile hoc
 qꝫ narro: die autē quo moꝛitu/
 rus erat ꝑ duas horas ante
 beate anime exitū venerabilis
Eusebius tam terribiles actus
 cepit peragere qꝫ circūſtantes
 monachi pauore ꝑterterriti ve/
 lud amentes in terra iacebāt.
Nam quādoqꝫ trāſuerſis oꝛu/
 lis: manibus ſingulis iūctis: ſa/
 cie terribili voceqꝫ dira quaſi
 ſeuiēs clamabat. Non faciam
 non faciam mentiris mentiris:
Doſt hec ad terram rediēs ſa/
 cie firmabat in terrā qñtū pote/
 rat clamans adiuuare me frēs
 ne pereā. Quod monachi vi/
 dētes lachrimātes et tremētes
 eum iꝛꝛogabāt: quod habes

pater: ad quos ille. Nō videt
demonū agmīa q̄ me debella-
re cupiūt. Et illi: qđ te facturū
volebāt cū dicebas nō faciam
et ille. Conātur nāq; ut divini
noīs blasphem⁹ inueniatur: et iō
hoc me nō facere acclamabā.
Tūc illi q̄re p̄ faciē absconde-
bas i terra. Et ille: ne eoz aspe-
ctu cernerē qui tā turpis et hor-
ribilis est qđ oēs pene q̄ in mū-
do sūt respectu hui⁹ nihil sunt.
Inter hec vba act⁹ priores re-
iterans sic ad extremā vsq; ho-
ram deuenit.

Obiit eusebij et triū prius resu-
scitatorum.

Eratres autē q̄ astabāt pa-
uore et dolore p̄territi ve-
lut et mortui stabāt qđ facerent
nō sciētes. Gloriosus in scīs suis
mirabilis in maiestate sua: be-
nignus deus et se timētib⁹ mise-
ricors: scōs suos nō derelinqđ
in tpe nēitatis: ad extremā nā-
q; horā venerabili Eusebio p-
ueniēti gloriosus Veronim⁹ ap-
paruit eū benigne p̄sortās cui⁹
aduētū oīs illa demonū turba
quasi infinita timore p̄territa ab

eo velut fum⁹ euamuit. Ut plu-
res testatur monachi: q̄ p̄prijs
oclis dispēsatiōe diuina se hoc
vidisse dicūt: s; hoc magis ap-
probat. Nā oēs circūstātes au-
dierūt has ab Eusebio voces.
vnde venis p̄r q̄re tū moratus
es qđo nō derelinqs filiū tuū.
Cui subito cunctis audiētib⁹
alia vox rēdit. Expecta fili ne
formides qđ te nō deserā quem
tū diligo: qua finita voce bre-
ui inde decursa morula venera-
bilis Eusebius expirauit: qua
quidē hora et illi tres q̄ resusci-
tati sūt migrauerūt: et vt puto
cū brō Eusebio ad cetera gau-
dia puenerūt. Nā p̄ omēs illos
viginti dies quib⁹ postq̄m vt
nosce i resuscitati sūt se in tanta
p̄nia tradiderūt qđ sine dubio e-
terna britudine potiūt. Amen
Silencio p̄tereūdū neq̄q;
puto qđ ab eis dē trib⁹ vi-
ris pillos dies quib⁹ vixerunt
didici: p̄tinue hoc toto tpe cum
aliquo eoz secreta vite illi⁹ qđ
post hāc breuē et momētaneam
expectam⁹. Rimari cupiens a
tertia die ducebā vsq; ad ve-

sperā. Sz quāuis multa ab eis
des didiceri tñ ad pñs breuita/
tis causa qdā solū referā. Lete
ratio alias ea dictur⁹ obmittā
qdā vice ad vnū eorū me iussu
origit quē dire lachrimātē nec
meis vñbis p̄solatiōem aliquā
admittentē p̄peries: tñi fletus
cām ab eodē cepi p̄quirere qui
pluries a me de hoc interroga
tus ne tñ ad interrogata respō
des. Tandē meis coact⁹ opor
tunitatibus sic respōdit.

De penis purgatorij.

Sique p̄diesū exptus nō
ignozares sz scires tibi sp̄
in esset fletus causa. Ad quem
ego q̄so ut q̄ vidisti edisseras:
tūc ille pauli per tacens dixit.

Quales credis penas actor/
mēis nō solū dānatis sed etia;
in purgatorio existētibus. Ad
quē ego de incognitis: q̄ vera
pōt p̄ferri sentētia: ut enī puto
nō is quib⁹ affligimur penis: eq̄
ri nō possūt: ad quod ille.

Soēs q̄ in mūdo pos/
sūt cogitari pene tor/
mēta: afflictiōes mio/
ri q̄ illic habet pene p̄parentur
oēs q̄ hic vident pene 7 tormē

ta solatia erūt. Vallet enī qui
libet viuentiū si illas exp̄ientia
nosceret penas: vsq; ad finem
mūdi oibus hīs siml in ereme
dio cruciari p̄eis: q̄s oēs hoies
ab adā huc vsq; sigillatim p̄tule
rūt aduri: quā vno die i infer/
no siue in purgatorio minori q̄
illic habet torq̄ri pena. Et idō
si cām mei interrogas fletus tū
mor penarū est q̄ peccatoribus
iuste dant. Scio nanq; me er/
ga deū meū peccasse 7 ipm iu/
stū fore nō dubito. Qua de re
ne mireris si plāgo cū potius si
nō plāgerē vehemēter admi/
rari deberes: sz poti⁹ admira/
re q̄re hoies q̄ se mori nō dubi/
tāt saltē aliorū exp̄imēto nō co
gitāt tātas euadere penas sed
tanta hic securitate viuūt.

De pena 7 inferni 7 purgatorij.

Ahēc dolore tact⁹ intrin
seco: ita ut vix vba for/
mare possē dixi heu qd audio.
Sed q̄so: in quo tormēta disse
rūt infernalīa ab hīs q̄ sūt i pur
gatorio: dicas. Et ille inter se
nihil differunt que eedem sunt
magnitudine pene purgatorij:

in ferni sed vnū est quo differ
re possunt quia infernales finē
non expectant sed augmētum
salicij iudicij vniuersalis diem
quando corpora ibidē crucia/
būtur cum animabus et purga
torij sunt cum fine non post ex/
pletā penitentiā inde exempti
gaudijs beatissimis pfruuntur.
Ad hec ego: sūt omnibus i pur
gatorio existētib⁹ equalia tor/
mēta vel diuersa. Ad hec ille
diuersa quidē in aliquibus ma
iora in aliquibus leuiora iuxta
magnitudinē peccatoꝝ.

IDe gloria beatorū
Amen in patria etiam bea
torū omnes anime glori/
ose diuinā cōtemplātur speci/
em i qua omnibus cōsistit glo/
ria que quāuis singulare tan/
ta habeāt gaudia quāta velle
vl' cogitare possūt: tñ gaudijs
nō sūt pares q̄ maiora hic pos/
sident minora ille iuxta opa q̄ fe
cerunt.

Sed si aliqua dubita
tio assit vt scis possint
inesse diuersitas gau/
diorū quorū tā solū est ipse de⁹

in quo nulla vniquā potuit fo
re diuersitas solutio sat patet
Nam cum diuina p̄templatio
et cognitio siue intelligentia sit
tota merces ⁊ gloria in aliquo
potest esse sāctorū minor i ali/
quo vero maior. Adcirco cum
omnes simul anime deum sicu
ti est videāt ⁊ cognoscant ali/
qua minus videt ⁊ intelligit: ⁊
sic sibi minor inest gloria. Ali
qua vero clarius videt ⁊ subti
lius intelligit ⁊ sic maiore possi
det gloriā. Sic etiam de illorū
miserorum damnatorum pe/
nis dici potest. Nam cum om
nes anime damnatorum i vno
consistant penarum loco: tñ di
uersis cruciātur penis iuxta vi
tiorum qualitates.

De penis malorū christianorū.

Amen siquidem differt i
ter christianorum qui ibi
torquentur: ⁊ paganorum pe/
nas: vt paganorū cruciamēta
respectu eorū que christiāi sal/
si et peccatores sustinēt: sunt q̄si
nulla: quāq; omnino ineffabi
lia sint nec a viuētib⁹ cogitabi
lia. Et dignū ē nā illi gratiā dei

inuaniū receperunt nec volu-
erūt a peccatis corrigi dū vixi-
erūt ſacris p̄tinue vociferatib⁹
ſcripturū q̄s p̄ nībilo putauere

Quid ergo: horreo inq̄z
q̄ dicis ⁊ vtiā ſedule
mortalū tales voces
inſiſterēt mētibus: vt vel tāta
rū terroze penarū a prauis cel-
ſarenſi nollent amore glorie.
Sed queſo quid erga tepidie
exēte anima peractū eſt bre-
uiter innotefce.

De ſpecie demonū

Ad q̄ ille adueniēte in
quid mortl hora mee:
tata iū loco quo migraturus iā
cecbā nephādoz affuit ſpirituū
multitudo vt p̄multitudine nu-
merari nō poſſēt quoz ſpecies
talis erat q̄ ea nil penoſius nil
ve horribil⁹ excogitari poteſt
potius enī quilibz boīm flāmis
ardētibus a ſur⁹ ſe exponeret
q̄z eoꝝ ictu formarū oculi viſio
ne potiri. Qui ad me veniētes
omnia quecūqz p̄petraui con-
tra deū ad me amēoziā reuoca-
bant ſua diētes mibi vt āplius
de dīna mīa q̄z tā grauiter oī-

deraz nō ſperare. Et certe nō
nouerl q̄ niſi me dīna mīſatio
adiuuiſz eiſ ſūtēre n̄ valebā.

Am dū oī vigore ſpiri-
tus deſtitut⁹ eoꝝ vbiſ
paulomin⁹ aſſētirē glo-
rioſus affuit. Hieronim⁹ mag-

no vallat⁹ agmīe āgeloꝝ ſpe-
cies ſole ſplēdidior p̄fortās me

Qui vbi illos nephādos ſpūs
fuit intuit⁹: me tā dure exacer-
bātes: valde p̄mot⁹ erga eos
voce terribili eiſ dixit. Quid

ad hūc neq̄tie ⁊ oīs maledicti-
onis ſpūs veīſtis. Neſciebatis
hunc meis fore ſouēdū auxilijs
p̄tinus hūc reliquētes abite ⁊
v̄ſas ab eo elōgate neq̄tias q̄n-
tū diſtat oīēs ab occaſu. Hiſ

illi male ſocietas dictoꝝ ſpū p̄
terrīta diris vllulatib⁹ ⁊ clāori-
bus: finē loci quo iacebā exceſ-
ſerit. Tūc glorioſus hieroīm⁹

ali-
q̄bus īperās āgelis ne a me di-
ſcederēt ſ; quouſqz reuerterēt
expectarēt cū ceterl āgelis feſti-
nāter abſceſſit. Eodem quoqz

ab eunte angeli q̄ ad me custo-
diētes r̄māſerāt me cōfortare
cepe dultia ⁊ blāda p̄mittētes
ſi fortī animo perdurarem.

Post hec aut consolationis colloquia hora quasi decursa scō bñs Jeronim⁹ veniens stās ī limine velociter inq̃t venite. Tūc subito aīa corpus relinq̃ē tam grauit̃r ⁊ acerbe: certe q̃ quātē fuerit p̃sūre et angustie itellectu nō caperet mēs hūana nisi vt ego experientia didicissē. Si enī oīs humanorū itelligētia q̃libet alia angustis ⁊ doloribus estimaret: respectu anime dissolutionis a corpore: cōpatīue pro nihilo p̃putaret hec ⁊ alia nec minus ardua et valde mortalib⁹ formidāda: que p̃uidanda longitudine: p̃nti ope non īscribā. Loquēte incipiebat claudidies occasu sol̃ quo necesse fuit quid ei post mortem contingerit nō explere. Sed quia id p̃ceteris affectabā: sequēti die duobus alijs cum eo ī simul cōuocatis ad narrationis illi⁹ seriē redij cupiens hec etia ab illis duobus alijs pauidire vt testimonio solidius educeret ita vt hij iam dicta reinciperent.

Libus dixi quamquaz

vtilia sint ne redeat inuacuum ipsa sepius fari tamē iam hīs que iā audiui obmūtis. Queso vt que vobis post dissolutionē corp̃is euenerit in eo hian / ti animo detegatis: ad hec ille qui mihi que audisti transaccio narrauerat die. Quid Cyrylle iuquid interrogas: Nō est possibile bene fari: qm̃ spūalia nostris mīme sēlibus comprehenduntur: scim⁹ namq; nō te exanimē foret ⁊ tñ quid aut aliq̃lis sit anima nō cognoscis deū certe cognoscis omniū esse p̃icipium ⁊ finem a quo incipiunt omnia atq; tendunt: et tamen qui d̃ sit deus aut qualis dū carnis istius grauiissime corruptibile portas onus non intelligis nisi per speculum ⁊ in enigmate: sic etiam de angelis et ceteris alijs ī corporeis idēz liquet. Cum enim multa que sunt notissima ī natura: nostre parue itelligētie defectu itelligere non possumus super celestia et spūalia oīno aliena a nate cognitionē quō itelligem⁹: vt diis ē inquā s; vt potes q̃so dicas.

De dolore morientis.

E T ille circūloquor in/
quit illud q̄ optas ⁊ di/
cā pauolmiu⁹ qđ non
poſſū. At illi qui mecū ea que
ego pridie ſūt experti: n̄ ita eſt
teſtificabūtur. Dea pridie ani
ma a corpore tot vt ſupraſat⁹
ſu m̄ preſuris ⁊ doloribus diſſo/
luta ſubito inictu oculi ineffabi/
liter fuit ante dei iudicātis pe/
nitēciā deportata: ſed a quib⁹
⁊ quomodo non cognosco nec
certe mi⁹ nā nunc carnis mole
aggrauor tūc autē erat anima
ſine carne. Fuerūt etiā ibidē aīe
iſtorū in terrorib⁹ icogitabili⁹
quid iudex ageret formidātes:
heu cur neſcūt mortales q̄bus
hoc eveniet q̄ tūc nobis. Er
te ſi illius nō foret eis ignoran/
tia toties non peccarent. Pul
lo⁹ que toto tpe geſſim⁹ pecca/
to⁹ iudicē latere potuit ymo
cūcta que fecim⁹ tāquā ſi foret
pñtia cūct⁹ aſtantib⁹ clara erāt
itā q̄ minimū noſtroꝝ cogi/
taminū ſicuti fuerat appareret

C onſidera nāq; quib⁹
⁊ quot agitabanur ter

rorib⁹ hinc demonū mltitudo
aſtabat multa teſtificās mala
que fecim⁹ modū locū ⁊ tpa de/
clamādo: hinc noſmetipſi nulla
tenus cōtra dicere poteram⁹:
tum q̄ habeam⁹ iudicē cuncta
ſcientē: tum q̄ ipm̄ quilib⁹ no/
ſtrum iuſtiſſimū cognoscebat
heu quid dicā: quā ſētentiā p/
ſtolabar ob eius memoriā nūc
formido hinc mala vndiq; vin/
dicē iuſtitie: acclamabant: nec
nll⁹ pene apparebat bonū quo
quid mīme ſperaremus: hinc
noſ dignos ſupplitio oēs q̄ a/
derant exclamabant. Cūq; iā
nihil deeſſet: niſi ſētentiā pu/
blicari que peccatoꝝ digna
datur. Ecce glorie ſus hieroni
mus cūct⁹ ſplēdidior aſtris. A
beato Iohanne baptiſta ſu
moq; apoſtoloꝝ p̄cipe petro
nec nō ⁊ āgelozū p̄cipe in gē/
ti multitudie p̄mittatus ad p̄/
ſidentis iudicis veniēs thronū
noſtrā ſententiā ſuſpēdi pecūe
idico t̄p̄is ſpatō. Hoſq; ſibi da
ri obreuerētiā et deuotionē q̄z
ſibi ptuleram⁹ et p̄p̄t error⁹ de/
ſtruēti ncitātē vt voluit ipetra/
Cuit.

Deinde nos secū ducens: omni illa vallatus beata societas ubi fidelium anime inestimalis gloria perpetue perfruuntur que ibi gererentur ut reddere testimonium declaravit.

Post hec ad purgatorium et infernum nos deducens non solum que ibi erat indicavit sed voluit ut penarum experientiam probaremus.

His ergo omnibus sic peractis hora qua nostra cadaueras: sacco quo beatus fuit usus Hieronimus tetigit venerabilis Eusebius idem gloriosus Hieronimus nobis imperavit ut ad corpora rediremus: mandans ut de hijs que iam vidimus testaremur promittens quod nobis vicesimo die si de perpetratis peccatis nos contingeret debitam penitentiam exercere cum beato Eusebio qui tunc erat migraturus ex hoc seculo: gloriarum finis nesciam adipisci: et ob hoc corporibus nostre anime sunt coniuncte. Ultra siquidem Augustinus hinc formidanda que mortalium impresse membris

ab eiusdem labentium omnium terrenorum curam et amorem pervigilem: qua tot oberrant homines ut puto funditus extirparent: patentur didici que si hijs cartis imprimere plus cogitato prederet: nec capessorem scribere iam permissa. Itaque cum de proximo te expectem visitaturum gloriosi hieronimi reliquias ut tue quas pridie recepi littere fatebatur hec omnia sine claudam. Tangens venerabilis Eusebii sepulturam ut ad miracula redeam narranda que superius sum pollicitus enarrare.

Obitus namque Eusebii venerabilis et trium hominum predictorum seriem in precedentibus quam brevius potui in serui quedam tibi ut puto affectuosa interponens: sed nunc predictorum sepulture series ita patet. Mortuo namque venerabili viro Eusebio hora tertia plura sunt miracula cunctis visa que preedentis vite sanctitatem testata sunt quorum ad prius duo solum dicam

Nonabus quidam eiusdem
cenobij prelachrimis et vigili/
js priuatus corporali lumie: vt
stati Eusebij corpus veneradū
facie tetigit priscine lucis gra/
tiam est adeptus: demōiacus
autem quidā dum sacrum cor
pus ad ecclesiā ducerem⁹: eidē
obuians est protinus libertat⁹:
iuxta ecclesiam in quo gloriosi
Ieronimi cadauer iactissimū
est humatum venerabilis. Eu
sebij corpus ad instar magistri
honorifice sepeliuim⁹. In cui⁹
etia⁹ ecclesie cimiterio hominū
illozum triū quo eadē hora sūt
mortui fuerunt corpora tumu/
lata: hic ergo venerabilis Eu
sebij facta sileant vt pregrādia
et ineffabilia locum teneāt pro
digia eximij Ieronimi iam p/
missa de heresi et contentiōe et
obligatione siluani episcopi et
beretici sabimiani.

Inameno et iocundissi
mo siquidem mirabili
um gestorum sanctissi
mi Ieronimi prato positus vt
sertum faciens precipuos et de/
coros miraculorū flores ad hui

us opusculi venustatem: et no/
stramq; vtilitatem tales pro/
posse legā quorum omni quid
pridie erga. Sabij manum be
resiararcham pestiferū quem ag
noscas peractum est: primo di/
cam Sabimianus bereticorū
fautor duas asserens volūtas
in deo et q; peius inter se qnq;
discordes ad cuiusdā inopina/
bilis falsitatis pbatōne: intro
ducebat illud quod in euanglo
xps dixit. Pater si fieri potest
trāseat a me calix iste. Elicies
ex hoc rōnes grauissimas te pe
ne inextricabiles qd passiōez
voluerit vna fugere volūtate
et altera: eadē coacte subire op
tuerit passiōem et ex hys dice/
bat quod christus multa volu
erit que optinere non potuit tā
tum i nos vis doloris excreuit
q; magnitudinem explicare ne
quimus. Peruertebat namq;
ide⁹ pestifer anguis et lupus ra
par: se vestimēto ouium indu/
ens: nobis commissum gregez
et vt leuitiam diu pectoris effi
catius exerceret: opusculū vt
fidē ei daremus glīoso hieroni

Ieronimo totius veritatis speculo imputabat. Cuius falsitatis noticiā comperiens ⁊ sciēs btūs Ieronim⁹ eplā sup huius erroris destrunctiōe: nō multum ante sui obitū edidit: predictū heresiarcham suos discipulos ⁊ eiusdem nequitie mistros inuitās: quodā dñico die in ecclesiā ierosolimitanā ad disputandū ⁊ suū errorem nequissimū comprobandū. Quo nāq; die vniuersis meis suffraganeis epīs ⁊ alijs orthodoxis q̄ plurimis: necnō ⁊ ipso heresiarcha: cū suis nequandis discipulis in predicta ecclesia adunatis disputatio a noua incepta vsq; ad vespas tenditur.

Quā autē heresiarcha p̄tra nos opusculū ab ipso fictē compositum q̄ glorioſo intitulabat: Ieronimo allegaret: has tātās beati Ieronimi iniurias ferre nō valēns: bone mēorie. Siluan⁹ scē Nazareth ecclesie archiepiscopus: qui tanta btū Ieronimus affectiōe animi: ⁊ deuotiōe co-

lebat: vt siquid faceret: diuinū nomē ⁊ beati Ieronimi premittebat. Unde quasi ab omāib; ieronimus dicebat predicto heresiarche, p̄tinus assurrexit eū increpans: q̄ tot ⁊ tantas excuisset nequitias. Quin autē inter eos longa oreret contentio: vterq; ob p̄bia p̄posse diceret: in fine ambo se parti statuerunt: q̄ si vsq; in sequentis diei horam nonā: btūs Ieronimus hoc opus falsē compositū ostenderet euidenter: predictus heresiarcha capite puniretur. Sin autē archiepiscopus. Quibus finitis ad p̄pria remearūt: per totā autē noctem quisq; nostrū oñibus vacauit: vt nobis in auxiliū in oportunitatib; eueniret a dño qui neminē sperantium in se spernit.

Magnus dñs ⁊ laudabilis nis cui⁹ sapie nō est numer⁹: statuta āt die hora ⁊ loco: heresiarcha in ecclesiā cū suis neq̄tie filiis veniens: bucillucq; discurrens: quēredo dei seruū ⁊ filiū tāquā leo

De miraculis glorie su

rugiēs deuorare vclut si foret
deus nō intelligēs: nec seruoꝝ
preces exaudiēs. Sed tñ cū so-
lidius se fatuus stare crederet
miserabili⁹ cecidit. Stabat at
oīm fideliū contio iū ecclesia: q̄
libet scñ jeronimi clamās no-
men: clauserat siquidē glorio-
sus jeronimus aures fingens se
dormire: oīni supplicantiū nō
intendens ut mirabilior appa-
reret. At ego totus pfusus la-
chrimis: stupens ⁊ admirans.
Eur jeronim⁹ sic abesset: quid
dumceps accideret expectabā
deniq; cū nil miraculi appare-
ret scuire cepit heresiarcha ca-
niua rabie: vt siluanus q̄ pro
miserat iam expleret.

A Locum autē quo de-
collandus erat siluan⁹
sāctissimus gaudens ⁊
intrepitus tāquam ad nuptias
veniens lacrimātes episcopos
et qui ad bec cōcurrerāt catho-
licos: hīs cōfortabat v̄bis. Ex-
ultate mecū km̄i gaudete et no-
lite tristari qm̄ nō dereliquit
deus sperantes in se: si non ex-

Hieronimi

audiar: plus meis iā ppetratis
nequicijs merui. Vult hec ge-
nua flectens. Sancte inquit
Hierouime. adesto mihi si pla-
cet q̄sqm hoc ⁊ maiore sum dig-
nus supplico tamē ne falsitas
locū teneat: veritati succurre:
q̄ si falsitas non est vt adiuues
propitius esto in hora mort] vt
glorie fines nescie: non sum ex-
pers hoc dicens spiculatori col-
lum prebuit vt feriat ipsum ro-
gat. Elevat autē spiculator en-
sem antistitis venerādī caput
vno ictu cupiens āputare. Ad-
est subito beatus Hieronimus
cum tīs intuentibus: manu ex-
tensa tenet ensem. Silvano im-
perās vt exurgat. Deinde he-
resiarcham increpans: scriptu-
ras false compositas innuens
atq; pestifero heresiarche cō-
minans ab hominum euauit
oculis q̄ huic eius similibus
vtinam eueniret. Confessini
vt gloriosus Hieronim⁹ dispa-
ruit heresiarche caput terram
peccit a corpore detruncatum
tamquam si ense spiculatoris
man⁹ illud āputasset ictu vno

Quod tam mirabile cuncti vi-
dentes qui aderāt illico stupe-
facti deo gratias egerūt ⁊ Je-
rōmo glorioſo et ad veritatis
tramitez heresiarche discipuli
rediere. Ecce quā venerabilis
antistitis fiducia in dño et bea-
to. Jerōmo fuit efficax qui p
veritate nime mori formida-
uit. Exēplar hic certe fact⁹ est
venerād⁹ antistes ceteris xpi-
anis. Nō enim xpianus ille est
qui p veritate mori timet. Si
enim pro nobis xpus animam
suā posuit vt ab omni nos rē-
dimeret seruitute: ⁊ nos p ipso
cum tempus est aīmas ponere
minime timeamus. Quia nō
nisi legittime certans potest co-
ronam glorie optinere.

Transformatio dyaboli in spe-
ciē siluani epi vt dormiret cuz
muliere nobili ad denigrauan-
dā famam humilis siluani.

Utrius quia de siluano
aliquid dictū nosci: ali-
ud quoddā non minus
vt puto mirabile erga eū fac-
tum narrabo. Cuius tot forēt
testes q ⁊ nazareth vrbs et be

thleem tenent qui p prijs ocu-
lis hoc viderunt. Serpens ille
antiquus dyabolus ob suā de-
iectus supbiam venerandi an-
tistites siluani nimium inuidēs
sāctitati in eū ⁊ callidior: cunc-
tis animātibus grauit̄ est cō-
motus qui vt virum dei infa-
mē redderet. Quatin⁹ qui suo
sāctitatis exēplo reuelabātur:
aduiā sue conuersatiōis semi-
ta: suo casu deciderēt ad peijō-
ra. Nocte quadā formā sancti
viri sumēs cuidā mulieri nobi-
lissime iam in stratu quiescenti
apparuit ⁊ se ad eam accedere
fingēs consensum sui corporis
inquirebat ad q terrore perter-
rita mulieri viri ignorās spe-
ciē: dū se cum homine solam in
thalamo cerneret: nec quid scī-
ret faceret duras cepit voces
emittere ita vt clamorib⁹ assi-
duis omēs excitarentur dormi-
entes ⁊ nō solū de illa domo: sꝫ
etiam conuicini qui omnes ad
predicte mulieris thalamū ac-
currentes quid hec esset inter-
rogauere pauidam mulierem.
Interea calidus serpens sub/

thoro ſe ponēs cepit latere: qui
autē accurrerāt hec audiētes:
quis hic homo fuit ubiq; pqui
rere inceperunt: verum illi diu
pſcrutātes: tandē ad locū veni
ētes ubi peſtifer latebat ang
uis: aliena ſpecie occultatē hōi
nē inuenerūt. Qui eundē incē
ſis candelis intuentibus archi
epm crediderūt. Adq; omnes
qui aderant ſtupēfacti ⁊ veluti
amētes effecti quaſi quid age
rēt que ve dicerent ignorabāt:
ſciebāt eius ſancitatis nomē:
atq; hoc tā deteſtabile iopina
bile q; crimē cernētes interro
gauerunt cur tantes nequitias
ppetraſſet. At ille quid malū
inquit feci: ſi mulier hec me ad
huiusmodi negotiū iuitauit q
mulier audiēs eum fore mēda
cē lacrimās cor reſpōdit. Tūc
ille vt illos hoīnes erga dei vi
rū ad maius odiū icitaret: qua
tinus illū citius diffamaret: ta
lia cepit ⁊ tā ab horrēda verba
fari que nullus p̄turbatione au
ribus poterat ſuſtinere quo eū
p̄tumeliſ ⁊ probis exacerban
tes coacte extra domiciliū ex

pulerunt.

De paciētia euīdes exēplum

Mane autem facto que
geſta fuerāt enarran
tes: ſiluanū archiep̄m
ypocritā ⁊ dignū incendio ac
clamabāt. Qua de re tota eſt:
nazareth cōmota x̄sus archi
ep̄m: ita vt audiendo eius no
mē: quilib; blaphemaret. Al
ra hui⁹ viri paciētia et magne
ſalutis idiciū: volat ad i noxi
āt ſtitis aures tāti fama diſcri
minis: o ⁊ tamē nō mouetur ad
iūrias: iter tot aduerſa cor ma
net imobile: ad nullā ſe x̄tens
in paciētiā: gratias ſemp diui
no agens nomī ſua hec cōfiteſ
norā meruiſſe heu quid dicam.
Auguſtine non ſolū iūrias fer
re et obp̄bria vt poſſim fugio:
ſed et tā quibuſcūq; x̄bulis fran
gor: p̄mia opto nec cō laborib⁹
curo quāquā ſciētia ad celozū
regna nō aliter quā piā: niſi la
boz ⁊ afflictionū tumulto perue
nire. Quid enī aliud deſeo iu
dicare: cū me a ſāctis in vita ⁊
moribus diſcordē inuenio: niſi
⁊ diſcordē in morte i premio re

piri. Flebilis et grauias mihi as-
sunt. Si factorum vitam et meam
reor. Mitior quippe: quia audi-
tus factorum gesta reuoluunt ho-
mines uti ego et tamen nil ut ipsi
volunt peragere. Porro hoc
ad meam detegendam insipientiam est
quod dicam: pluries ab eiusdem silua-
ni ore audiuisse me scio: nunquam
tantum se felicem fore: quantum ab
hominibus se despiciet conculcari
cernebat: creuit itantum eius in-
famiae: quod eius opinio usque ad
alexandriam cyprum et ciuita-
tes. Affines pene ore omnium ede-
lata: ut cuiuslibet innoxiam illi-
tis domum tangere calix non audi-
ret. Vanens vero in supernis
dominus spectator omnium: suos sint la-
ti factos: in tribulationum erump-
nas ut tunc fideles eos patientia
reddat sed eos exigente necessitate
impulsuris minime derelinquit.

Reuoluto itaque anno
quo diaboli astucia ta-
lia erga dei homines prope-
trauerat. Liuitate nazaret ut
illarum gentium aliquo qualiter scanda-
lum mitigaret: vir dei occulte de-
scendens in ecclesiam in qua glo-

riosis hieronimi humatum quem cit
corpus tamquam ad refugium por-
tum veniens: se in sepulture lo-
co posuit oraturus. Quo per
duarum horarum spatio sit ma-
nente: vir quidam nequitie spi-
ritu inflammatus in predictam eccle-
siam intrans: factusque viz rep-
rensus super sepulturam in orati-
one positum: ad eum velud dra-
co cucurrit: in propeccatis quod multi-
crum mentes ad libidinosas suas
voluntas cotidie incitaret. Cui
agnus innocens siluanus se de-
spici gaudens: humilitate soli-
ta ut ista ei sepe diceret et blan-
dis colloquijs inuitabat. Quod
pessimus ille latro audiens gau-
dium exuagina: suo penitentem
latere: impudica trabes dexte-
ra: ipsum ut silvani gutturi im-
mergeret eleuauit. Cui cum hoc
verbum succurrere hieronime glo-
se venerandus antistites opone-
ret: in guttur: proprium eleuatum gla-
dius immergit: viri illius dex-
tera retrouersa: et sic ut dece-
bat se vir nequissimus intere-
mit ut in lacum caderet quem
effodit.

H mirabile hec: ſz nō
 eſt min⁹ mirabile id q
 reſtat: caſu itaqz alius
 ſuperueniens vir nequiſſimus
 hoc qz vltione diuina ppetra /
 tum fuerat vt vidit ptin⁹ gla /
 dium arripiens a dei viro ho /
 minē illum eſtimās iteremptū
 ſiluanum interfice conabaſ: ne
 nimia verba loquar: id qz pri /
 mo acciderit: hui⁹ euenit: cum
 non dum vir iſte ſecund⁹ in ter /
 ram ceciderat duo viri ali⁹ ec /
 cleſiam intrauere: qui viden /
 tes ignari diuini iudici⁹: hoc tā /
 tum fore ppetratū ſceluſ: a dei
 homine putauerūt quoz vn⁹
 illud pre alio graue ferens: fu /
 ria veſanie vndiqz inflammat⁹
 latro: incepit quātū poterat ex /
 clamare: vſqz quo tua viget
 malitia. Tu mulieres ad libidi /
 noſas cogis voluptates ⁊ ho /
 mines interficis in occulto cer /
 te tue hodie neqtie. Finis erit:
 ⁊ ſubito ppoſſe eucurrit: vt eū
 extingueret: vibrato et denu /
 dato enſe. At vt ſiluanuſ mo /
 re ſolito ſuccurre glorioſe hie /
 romime exclamauit vir ille vt

duo primi ſe manu et enſe pro /
 prijs interfecit: Vir autem ali /
 us qui cum ipſo venerat: hoc
 intuens tremebundus obuifio /
 nem: ad eccleſie fores cucurrit
 qui hec maleficijs factum pu /
 tans: Quātū poterat clama /
 re cepit huc omnes accurrite.
Ecce malefictus homo ſilua /
 nus archiepūſ non ſolum mu /
 lieres vituperabat ſed ſuis i cā /
 tationibus necat homines: toto
 poſſe ſit nim⁹ cōcuſus ⁊ berāt
 aera voces comburēdū ſilua /
 num archiepiſcopum acclamā /
 tes: hec ad meas ſonant aures
 triftis ego ⁊ lachrimans ad tm̄
 pergo monſtrum. Stabat ag /
 nus inter lupos atrociffimos:
 ſenientes vt canes famelici: ra /
 bie non minima. Vitiſſimus
 et letuſ tāquam fungens pro /
 ſperis: nil dicit aliud. Viſi hec
 iuſte patior quia i deum meum
 peccauit grauiter verberatur
 vir innocens: capitur ab homi /
 nibus: vt ad ſuplicia tanto le /
 cior: quanto pena grauior de /
 ducatur.

E dum ego manu silen-
tium populo furorem eius
nimium mitigare optas
in uero: eo amplius iracundia et fu-
rore populus inflammatur. Quia
captus siluanus extra ecclesiam
duceretur subito gloriolus hie-
ronimus ut visum est de loco in
quo iacebat surgens tanto circum-
fusus lumine quod radijs intuentium
oculi vibrarentur cunctis appa-
ruit: suo deuotissimo antistiti pre-
mia donaturus. Qui sui dexte-
ra siluani venerandi capiens dex-
teram: hijs qui eundem captum reti-
nebant antistitem: voce terri-
bili ut eundem dimitteret impe-
rauit. Tante siquidem fuit vir-
tutis hec visio: ut atrequam fini-
retur vox talis omnes repente
tantus timor inuasit quod omni
vigore corporis destituti: inter-
ram velut mortui cecidere. In
ter hec mulier quedam a nephari-
do spiritu obumbrata: cathenis vin-
cula: compedibus manicisque fer-
reis alligata: plurimum hominum ma-
nibus: liberationis optinende
causa ad ecclesiam deportata. At
ubi mulieris pes ecclesie tangit

limen: vllulatus et voces terri-
biles: miserere miserere glorio-
se hieronime. Nam per te valde
crucior ante tempus dyabolus
emittere non cessabat.

Qui gloriosus hieroni-
mus nephande inquit
spiritus ab hac exi dei fa-
mula: et tuas detege quas erga
siluanum egisti fallacias: in silua-
ni forma hominibus te demonstras
Tunc dyabolus ut gloriosus hie-
ronimus iusserat in siluani for-
ma: ita ut ab hominibus siluanus
Episcopus crederetur apparuit: et
rem quam fecerat ut in famem
redderet dei famulum: enarrauit
hijs dictis diris clamoribus et
vllulatus nephariis spiritus de tem-
plo discessit: quod tam mirabile est
factum. Hieronimus sui anti-
stitis dexteram non derelinquens
quid optas inquit voce leui sil-
uane charissime tibi placitum
me facturum. At ille mi domi-
ne inquit: ut me hic amplius
non relinquant. Ad quem glo-
riosus Hieronimus quod postulas
ita fiat. Post me velociter ergo
veni hec dicens cunctorum visui

veni hec dicens cunctoꝝ viſui
 ſe negauit. Intervallo autem
 vnius hore facto ſiluan⁹ archi
 epiſcopus expirauit. Fuit ob
 hoc cūctis ſtupor et aſmiratio i
 audita: vndiq; mulierū ⁊ viro
 rum necnō puerorū ꝑfluit mul
 tudo: lachrimaz effuſiōe ter
 ra madet: voces lamentatio
 nes: vllulatus gemitus ⁊ ſuſpi
 ria in roma ſonant q̄libet ſere
 um: eo q̄ in ſiluanū cōmiſiſſet:
 veniā petens clamāt ꝑtotā au
 tē ſequentē noctē gentiū multi
 tudo ab eccleſia non recedit.
Itaq; manefacto clero ad an
 tiſtitiis venerādi funera ꝑpara
 to: corpus eiꝿdem ad nazaret
 eccleſiā: honore congruo: de
 portatur. Tam illius ciuitatis
 quā illius ſcēz bethleheꝑ populi
 mltitudine comitatū: i qua q̄
 dē eccleſia nazaret corp⁹ illud
 humanauim⁹ vt decebat: lon
 ga certe verba vox admiran
 da ſilvani venerandi ꝑreſulis
 actus finiā: quedā alia non mi
 nus grandia breui verborum
 ſcemate narraturus.

E Narrandū puto: qdā
 ſatis mirabile q̄ ꝑtim
 relatiōe veridicoꝝ te
 ſtiū: ꝑtim oculoꝝ viſu didici:
 duo viri nobiliſſimi et trāſico
 rijs locupletes: licet catholice
 fidei veritatis inſcij: tamen vt
 in gentilium ritu genti ſatis bo
 ni: glorioſi hieronimi mirabi
 lia audientes ex ciuitate alexā
 dria multiꝝ adunatis opibus:
 deuotione eiꝿdem feruidi: ce
 perunt iter: vt eiꝿdem glorio
 ſi hieronimi reliquias viſita
 rent: Cumq; iam in ꝑpto itine
 re qdā a tramite deuij intro
 iſſent nem⁹ vbi nulla hoim aut
 equoꝝum veſtigia videbantur
 beati hieronimi inuocātes no
 men eiꝿdem ſe cuſtodie tradi
 derunt. In eodem ſiquideꝝ ne
 more quidam latronum habi
 tabat princeps: habens ſub ſe
 plures quingentis latronibus:
 hos ⁊ illos ad aliqđ deſtinans
 iter vt tranſcuntes iterficerēt
 ad eūdem ⁊ ceteros ſpolia ꝑo
 tarent. Viſitaq; princeps hos
 tranſcuntes intuens tribus cō
 uocatis latronibus vt ad eos i

terficiendos accederent impa-
auit. Qui sui principis cupien-
tes implere iussa. Assumptis ar-
mis illorsum qua gradiebatur
alleradrini cōcito cursu tēdūt.

Magna siquē gloriōsi
hieronimi merita mag-
na et p̄digia a sanctis
modernis talia nūquam visa:
acceserūt latrones vt trāseun-
tes mactent sed dum p̄pe sūt
quos p̄mo solū cernebāt duos
paulo in n̄^o innumerabiles esse
vident inter quos vir quidam
p̄ibat tanto lumine circūfusus
vt intuendi in eum aliquāliter
p̄bas non esset. Apprehendit
timor et stupor et admiratō hos
latrones quid aliud possint fa-
cere nesciunt nisi ad latrones
alios remeare. At vbi iam fo-
rent a longe redeūtes retrouer-
si solū duos vt prius hoīes re-
uiderunt: mirātur nimis latro-
nes et se illusos arbitrātes cepe-
runt ad trāseuntes hoīes retro
gradi. At vbi appropinquaue-
rūt vt pri⁹ viderāt nec viderūt
tūc magis ac magis stupefacti
latrones: cernentes inuacuū se

redisse terga verterūt et veloci-
ter ad suum: quid hī fecissent
expectantē principem deuene-
rūt. Incepabat eos princeps
quid tam diu pegissēt. Sed cū
gestam rem audit: eos insipiē-
tes et fatuos estimās duo deci-
alijs latronibus conuocatis cū
eisdē versus transeūtes hoīes
mittit. Currunt a longe: duos
cernūt: sed propinqui vt primi
viderāt: sic isti: eorūdem p̄u-
nus tremūt bases: trepidat cor
sunt amētes: oī vigore animi
destituti: tandem i se redeūtes
eos latēter secūtur. Lupiētes
quid deinceps acciderit edoce-
ri. Trepidant vero horū nescij
transeūtes: hos vidētes hoīes
et inter se qui hī sunt quide p̄cō-
tātur deniq; iā occasu solis: in-
clinata die dū quid i nocte faci-
ant nesciunt: illos duodecim la-
trones viatores estimātes ad
eos consulendum statuunt de-
clinare.

H ubi latrones veniē
di iter carpunt idem la
trōes duos cernūt quo
latrones vi zorem adepti: trās
euntibus et ipsi protinus obui
auerunt: qui omnes simul iunc
ti se nuicem salutauerunt. **I**n
terim interrogāt latrones: qui
sunt vnde veniant ⁊ quo pgāt.
A illi viri inquit: sumus de
alexandria venientes betble
em. **P**etimus vt gloriosi hie
ronimi reliquias visitem⁹. **A**d
hoc latronum princeps qui illi
inquit fuerūt vi. i qui vsq; vo
biūcum tantum modo veniebā
tur. **M**irātur hos talia fari vi
atores: et se postquam nemo
intrauerūt neminem nisi ipsos
⁊ tres alios vidisse vel audiuif
se dicūt. **Q**ue gesta fuerāt. tūc
latronū narrat princeps: illos
obsecrās: vt ipsi ob quam cau
sam hoc acciderit si noscant de
beant indicare. **Q**uibus illi ob
aliam causam nisi quia glorio
si hieronimi custodie se dede
runt: hoc euenisse se nescire di
cūt. **A**d hec latrōes spiritu scō
qui vbi vult spirat subito ispi /

rāte: omni quā prius habeāt fe
rocitate deposita: in terrā eorū
pedibus prouoluti pro excogi
tatis flagicijs veniam postulā
tes: illos ad latrones alios ad
duxerunt: **S**ed quid dicā: non
minus patet ad cōtūēdū. **P**ri
ma hora noctis ad latrones ex
pectātes deueniūt. **P**ost hec
quid eis acciderat declarūt eorū
dem suppliciter exorantes vt
hijs flagicijs solutis iam expul
sis ad gloriosi visitandum ca
daver hieronimi iecum irēt.

E t hijs verbis ceteris
latronibus irrisio: pro
mittunt siquidem suo
principi et illis alijs vocem du
rissimam: si audeant amplius
īsta fari: non cessātibus autem
illis priora iterum loqui vba:
latronum quam plurimum ca
nina rabie furibūdi: mox i eos
insurgunt: ensibus denudatis:
potuerunt nēpe rumpheos ele
uare: sed ipsis gloriosi hieroni
mi auxilijs postulantibus en
ses illos dōponere donec illi qui
fuerant occidendi hec glorioso

Hieronimo postularēt nulla /
tenus valuerūt. Ieffabilis
nostri clemētia saluatoris quot
modis quos vult facit a gnitio
nē sui nois deuenire. Repente
hec tam insueta oim latronum
videns cōtio. Altis deo et bea/
to hieronimo vocibus debitas
agūt laudes eiusdē se vocētes
reliquias visitare: facto igitur
mane: plures trecentis hoibus
qui tūc tps ibi erant talia ppe/
trantes: cū eisdē alexandrinis
ex illo exeūtes nemore ad glori
osi hieronimi tumulū deuenē/
runt. Lūctis hec tā insueta p/
digia enarrātes baptizāt. Ita
q3 gentiles alexandrini cunctis
mūdi vanitatibus cōculcatis:
religiosā indāq3 cenobio vitā
ducūt. Latrones autē illi simi/
liter ad lucē veritatis sācteq3
et laudabilis vite diuina gra/
tia et beati hieronimi meritis
peruenerunt.

Duo iuuenes ad gladiū adig/
nes ad suspēdiū adicti per jero
nimū liberati sunt.

Sicuti cōstantino polita/
nis litteris hac de re mihi

directis specialiter transfacto
non longo diez spatio itelleri:
simile pene miraculū illi q sup
fatus sū in vrbe cōstātinopoli/
tana duob9 accidisse romanis
iuuenibus a romana vrbe i be/
thleem veniētib9 pro gloriōsi
hieronimi corpore visitādo q
tractabo sicuti breui9 potero.

Cū igit illi duo iuuenes cuidā
appropinquarent ruri a cōstā/
tinopolim forte distāti p duode
cū miliarīū spatium. Anteq3
rus duob9 miliarib9 itroirēt.

Eadē fere hora in loco quorsū
veniebāt duos cōtingerat hoī
nes iterimi: quoz mortis rumo
re: pdicto resonāte turri: et loci
eiusdē viri in simul congregati
circūqua3 qui s hoz fuerit in/
terfector ceperunt iquirere ve
hemēter. Cumq3 diligēter per
quirent adesse certum nemi/
nē nisi pdictos iuuenes qui iam
ppe venerāt: reperientes eos
dem ptinus tenuerūt ab eisdē
credentes fore homines inter/
fectos. Querantur itaq3 huius
ignari iuuenes hozū se nil scire
totis virib9 cōiurabant. At illi

eorū pñibilo cōputātes verba
captos eosdem ad rus conant
cōducere festināter: post hec d
rurē: quia ad eiusdem ruris vi
ros iusticia nō spectabat: cum
accusatoribus ad constantino
politānum dñm capti iuuenes
destinātur quibus ne nūmīs lō
gus fiam verbis: qñ nō fecerāt
tormentorū rigore iuuenib⁹ iaz
confessis addicitur more solito
sententia decollandi.

HEc quale cor audiēdo
tot lamenta innocentū
quos ⁊ iuētutis ⁊ pul
chritudinis marīa venustas:
⁊ ortus nobilissim⁹ decorabat:
posset se lacrimis cōtinere: et
flentes itaq; iuuenes: grati
bus pallidas fauces lacrimis
irrigātes vllulatus genitusq;
⁊ suspiria p̄mire nō cessantes
gloriose dicebāt hierōime hoc
tale non est premiū q̄ obsequē
tib⁹ tibi prestas: ⁊ tale q̄ labo
re tui meruim⁹ itineris: heu ro
mana vrbs nostri p̄scia ort⁹:
nō sic te credebamus nesciam
nostri finis: ad locū nāq; tantū
supplicij ibidē gentiū ⁊ multitu

dine marīa expectante innorij
iuuenes conducūtur. Dieſſa
bilis misericordia dei nostri q̄
celū redūdat ⁊ terra: nec vlli⁹
ad se currentis obliuiscitur mi
seri: ⁊ flexis in loco quo plectē
di erāt genibus i celūq; vter /
q; iuuenes manibus elevatis.
Gloriose magna voce iquūt
hieronime nostre salutis auxi
liū cōfugij: port⁹ nrēq; spei an
chora saluberrima et vitalis
hac i hora inclita nostris idig
nis supplicationib⁹ piās aures
vt si hoc quo perimur scel⁹ nō
gessim⁹: tue liberationis opem
pietate solita sentiamus q̄ si fe
cimus exigente iustitia condē
nemur.

HEc vbi dixerunt colla
extendūt carnificibus
fienda: nūl dicentes ali
ud quā succurre succurre glori
ose hieronime. Quid mirū si
tot lacrimis cūctorū ad se cur
rentium misericors opifer hie
ronimus se a miserando nō po
tuit ⁊ abstinere. Cum circūstā
tium carnificum corda etiā ad
passionem vndiq; mouerētur.

Eleuatis siquidem ensibus iu-
uenum carnifices colla feriunt
et colla percussionum signa ut
porfirici lapides foret recipiunt.
Mirantur carnifices credentes
se ictus sefellisse denuo eleuant
ut plus possunt enses et feriunt
sed tamen ut prius insensibiliu iu-
uenu colla manet. At illi iterum
atque iterum feriunt sed enses uti
essent palles iuuenes sentiunt.
Pritur ex hoc iter astates ad-
miratio: et stupor vehementis-
simus oēs capit hinc inde gen-
tium ad tam insueti miraculi com-
fluit multitudo. Audit hec et
ipse sententie latores et cucurrit
iubetque carnificibus ut se vide-
te denuo feriāt: et cum oimode
ille sa colla iuuenū manent stu-
pens magis ac magis iudex tam
tiq; ignar⁹ miraculi: nil scit ali-
ud cur hec fiant quam benefi-
cia cogitare: precepit itaque mini-
stris omni mora post posita nu-
dos tradi arduos iuuenes vi-
uacibus cogi flammis. Circa
illos mox copiosus ignis accen-
ditur: infunditur lignis oleum
et pax ut eorundem vita citius

destruatur.

Quid mirandi si compos
protegenti ab ensibus
gloriosus hieronimus
a flammis etiam suos se inuo-
cantes sedulis vocibus iuuenes
potuit liberare. Rursum ignis
flamme incensum scandit et iu-
uenes sub alis sancti hieronimi
salubriter permanent velut in
ameno si quiesceret viri dario et
iocundo. Postremo iudex utrumque
hec sic scribendum miraculis an-
beneficijs certius cupiens ex-
periri: ut si hijs diebus octo: su-
spensis viueret quo vellent ab-
irer soluti et liberi censuit. Su-
spensis itaque illis: mox glorio-
si hieronimi presetia minime de-
fuit qui plantas manibus tenens
pedum illesos et viuaces statu-
tis diebus mirabiliter conserva-
uit. Currunt igitur octauo die
totius ciuitatis et circumiacentiu
villarum viri: currit et iudex:
cernit clare gloriosum miracu-
lum: patefacientibus que vide-
runt qui ad custodiendos iuue-
nes fuerant deputati: miratur
omnes: vocibus in excelsis lau-

des pagūt creatori: et hieronimo glorioso: morō eculeo innoxii iuvenes deponūt et maximis honorum zenijs ab omni populo venerantur veruntamen in urbem. Cōstātinopolitanam capti: et dolore vebementissimo grauati intrauerunt: libere honorifice et cum gaudio ineffabili exierunt: et tandem annuente deo cum multis vrbis cōstantinopolitane populis ciuitatem Bethicem attingētes: veneratione debita gloriosi hieronimi reliquias visitarunt. Statimq; depolita seculari omnium cura cenobium i quo gloriosus viuit hieronimus intrauerunt et vacātes die noctuq; penitentie et orationibus. celebis vite sanctitate perspicui: in predicto cenobio adhuc permanēt.

Monasterio destructo monialium propter symoniam.

Agne admirationis
gaudij deuotionisq;
causa prece dñs iuue,

num miraculū extitit sed multiformitudinis constat sequens. In sacris ordinibus monasterium apud superioē thebaydā quoddam dominarū fuisse ante duos annos dicitur eximū. et dictum monasterium omni pulchritudine et excellentia decoratum. In quo pene ducēte domie vita et honestate religiosę: reclusiōe continua: decorisq; moribus permanebant. Ad hec quibus i summo figāt aures: vt q; hauserint vna ariacula effūdant altera. Nā quātumcumq; sana sit nauis et integra: modicum ymo: quāz nihil prodest: si alta volēs sectare maria: paruum q; fundo est foramē relinquat vt dira naufragia non admittat: Eur hec sum fatus presentis narratio: nis hystoria referabit. Quid itaq; pollēs predictum monasterium virtutibus vnum pessimum quo ruit symonie vicium retinebat. Nam instruente dyabulo in cisdem dominabus hec obseruabatur abusio

ut si quā vellent in monialem
recipere nō tantū intuitu chari
tatis ⁊ misericordie recipiēde/
qz bonitate quantūz desiderio
recipiebant peccuniam: nulla
enī in monasterio māsura po
tuit intrare: nisi certe pecunie
quātitas secū iret. **In hoc** siquē
dē manasterio erat scīmonia/
les quedā dñā crate grandena
que ab infantia sua in ieiunijs
et orationib⁹ oī terreno soluta
sceno: deo vixerat: que vitium
illud quā plurimū abhorrebat.
Cui nocte quadā vt erat solita
in oratiōe posite: gloriosus hie
ronim⁹ apparens locū illū im
mensō lustrās lumine precepit
eidē vt abbatissā ceterasqz illi
us monasterij moniales i vnū
cōgregaret nuntiāns qz nisi a
peccato iam inueterato manū
extraherent: vltionem diuinā
subito expectarent: hīs dictis
disparuit: perterrita visione i
sucta sanctū monialis dñā quis
hic fuerit iubens nūctiari: talia
in seīpa a vide ptractās totaz
illam noctē pegit i somnē. **Re**
pusculo dici audiēte: oēs in ca

pitulo ppulsato in tyntinnabu
lo cōgregauit. **Quib⁹** admirā
tib⁹ ad que forēt tanta festina
tione in capitulo cōuocate: scī
monialis dñaz mearum assur
gens medio: que viderat ⁊ au
dierat omnibus patefecit: sit il
lico monialibus cunctis ex hoc
irrisio hanc exclamant fatuas
multisqz garriunt derisionib⁹
hanc illa forte ebrietate nimia
somniaffe.

I**lla vero** accepta cō
tumelia: paciētie scuto
se inueniens: de earū
dem siquidem pīnātia dolēs:
sz de sua despectione gaudēs.
Ad solitas redijt oīones sup
plicans continuo ne suis cōmo
nialibus qz audierat eueniret.
Transactis igitur diebus decē
nocte media predictē sactīmo
nialis domine hac pro re deuo
tis orationibus in cumbēti glo
riosus iterum hieronimus ap
paruit eidem vt que pri⁹ nūcti
auerat monialib⁹: denuo i tre
pide nūciaret allocutiōem adā
uit benigna. **At** quē illa quis i
quit es dñe talia mibi mādās.

Hieronimus ille inquitens ego
 ſum: ab eiusdem euauit oculis
Allā vero ſciēs eaz duritiā:
 quid ageret quid ve diceret ne
 ſciens. Tandē mallens a moni
 alibus infana ⁊ ebria reputari:
 quā diuinis ptraire preceptis.
Cōgregatis itez monialibus:
 que viderat ⁊ audierat voluit
 intimare. Aſt ut eam aſſurge
 re peſtifere pſpexerūt: diuini iu
 ſtitie iudicij ſibi de p̄mo aſſu
 turi anteqm̄ verba inciperet: e
 capitulo cū magnis cathinna
 tionibus exierūt. Sed trāſacti
 tribus diebus dormienti p̄redi
 cte ſcimoniali dñe glorioſus je
 ronimus ineffabili quaſi ſocie
 tate vallatus angelorū nocte
 apparens media eaz excitauit
 eāq; iuſſit p̄tinuſ ut de illo ex
 iret monaſterio: ne ſubito futu
 ram ſententiā expectaret. Luz
 illa x̄o multis lachrimis ſuppli
 co ne hoc fieret: glioſus Iero
 nimus ad abbatiffam inquit p
 gito: ⁊ ad ceteras omni mora
 poſtpoſita: eiſdem nūccians q
 niſi peniteant hac nocte ſenti
 ent diuinā vltionem. Si autez

in ſua pmanebunt duritia: ſta
 tim exiens in monaſterio am
 plius non moreris: hijs finitis
 abceſſit.

HEcigitur audiens ſan
 ctimonialis anxia ple
 naq; triſticijs capitulū
 adiit ⁊ campanā cepit vebemē
 ter ut ad capitulū ſcimoniales
 accederēt reſonare. Quo ab
 batiffa de ſomno euigilans co
 gnoſcensq; ab hac fore pulſa
 tam campanā: iracūda ad ca
 pitulū pperauit. At vbi illam
 vidit diris eaz minis increpās
 nullū voluit audire verbū: p
 mittēs q niſi ceſſaret hec age
 re: ſecū amplius in monaſterio
 non maneret. Cui ſcimonialis
 dñā: ne tardes inquit qſo age
 re que p̄mittis: pfecto me no
 ſcas i hoc loco amplius nō mā
 ſurā. Glioſus equidē jeroni⁹
 apparēs mibi tantūmodo hoc
 ſtatim monaſterio futuz iudi
 tiū patefecit: hec audiēs abba
 tiſſa deridere cepit hanc: eſti
 mās eā veſano capite iſta fari.
Et hoſtiariā conuocans iuſſit:
 hāc de monaſterio p̄tin⁹ effu

garet. Quandans eidē vt aliq̃
li hora sit extra dimissam: post
modū faceret itroire vt sic ab/
inceptis operibus iam cessaret
hac de re leta sctimōialis dñā
qñ totius potuit de mōasterio
ē egressa: lacrimis cōfusa do/
loribusq; repleta pro hijs que
monasterio nouerat euentura

A Erribilis siquidē deus
atq; potens: quis re/
sistet ei: heu cur cū ho/
mies non formidāt: quid tātū
cuius irritāt irā: scientes nulla/
ten⁹ posse ab eius efugere ma/
nibus: vt eius eos magnū et in/
euitabile iudiciū non cōprehen/
dat. Saltem hijs miseri terre/
antur exemplis: audiant qui in/
suis cōfidunt diuicijs quiq; mi/
ra patāt excelsū: cū sua aua/
ritie seditate quale huic mona/
sterio: a deo propter pecunias
faciem auertēt: de celo est in/
diciū iaculatū: pene limē hostij
sctimōialis dñā excesserat:
q; totū subito corruit monaste/
riū: cēs opprimens moniales
ita q; ex eis aliqua viua non re/
māsit. Sctimōialis veroid/

la in quodā venerabili dñarū
manasterio quod aput inferi/
orē thebaydā situm est acten⁹
sctitate p̃cipua viua manet.
Plaga incōtradictēs aucto/
ritatibus hieronimi.

O Ignem censui premis/
sis miraculis: aliqua a/
lia diuini contra peccā/
tes manifesti iudicii declarati/
ua: addicere si forte spiritui di/
ciorū multitudine peccatorum
corda tenacia plusquam lapi/
dea: in carne auerterēt. Qua
tenus cum se ob peccata: cerne/
rēt beluas: pgnitione rōnis sue
conarētur: vt fierēt boies adi/
pisci. Abiecta etenī ratione q̃
sūt boies infra bruta animalia
rediguntur. Grecorū quidā he/
reticus quadā die cū sacerdo/
te quodā i hierosolimitana ec/
clesia disputabat. Cūq; sacer/
dos ob sue ptis defensionē au/
ctoritatē quādā gloriofi hiero/
nimi allegaret vt greci destru/
eret ratiōis temerario pestifer
grecus ore: gloriosus hieroni/
mū fuisse toti⁹ veritatis lumē
mentitū: nec erubuit voce fari.

At quia voce talē nequitia p/
petrarat vocem deinceps nul/
latenus formauit.

Quidā insup alius here/
ticus pestifer arriano/
rum: in qua dā d. sputa/
tione: cuidā hieronimi glorio/
si auctoritatē cōtra eū inducē/
ti: qmētiret sua temeritate re/
spodu subito fuit diuina vltio/
ne pculsus. Nā non dū xbum
voce finēs clamare p totū diē
sine aliqua cessatiōe nō desijt.
Miserere miserere gloriose je/
ronime: q a te peius dūi: imis
torqueor: ⁊ hec p totū illū diē
quantis vocibus poterat cla/
mās: hora cōpletorij miserabi/
liter cūctis qui ad hec cōcurre/
rāt cernētibus expirauit.

Gladialis trāssixio ymaginis
hieronimi ab heretico.

Hereticus quidā alius
pestifere herelis arri/
ane. Cui ante meū obi/
tum finē imponat pius dñs: in
ecclesia syon gloriofi hieroni/
mi ymaginē cernens vtinā in
quit sic te cū viuebas: meis ma

nib⁹ tenui. tē: quia te meo gla/
dio vigilassē: hec vt dicta edi/
dit: gladium uaginata: tota
vipsū ymaginis gutturi infix/
it. Quam magnus iste hiero/
nim⁹ tot faciēs mirabilia inau/
dita. Cui secundū opera sua si/
milis non apparet: potuit eq/
dein i becillis in ymaginis gut/
ture gladiū figere dextra: s; de/
ymagie gladiū: ⁊ gladio ma/
nū quousq; innotuit res: extra/
bere nullatenus fuit compos.
Mox quoq; expulsiōis gla/
dio tanq; e: chois corpore viuī
sanguinis vnda: qulq; modo
p miraculo declarando fluere
nūq; cessat. Eadē isup hora q
res sic acta est. Iudici in atrio
exultanti idem gloriosus hiero/
nimus cū gladio gutturi in: fixo
apparēs p offensiōe huiusmo/
di vindictam fieri postulauit.
Narrans equidem sibi facta:
hec dicens abiit. Stupefactus
itaq; iudex cum ceteris qui a/
stabant: ad ecclesiam prope/
rans: hereticum manu gladiū
ymaginis gutturi infixam te/
nente reperit: qui protinus:

Qui protinus vt hij viderunt manus fuit cōpos a gladio re/
mouere. Captus itaq; hereti/
cus: in sua pmanens duritia ob
aliud nō se dolore nisi quia vi/
nū nō teneret. Hieronimū gar/
riens: apstoli multitudine lapi/
dibus lignis ⁊ ensibus ⁊ lanceis
iugulatur.

DEpos meus Ioannes
quē agnoscis oī fulgēs
pulchritudine quē mi/
hi in locū filij adoptauit: vt pu/
to tibi pridie q; ei euenit enar/
rauit. Sed tū vt prestāius me/
more cōmendet silētio nō trās/
ibo: Captus itaq; inquit Io/
hānes ante duos annos a per/
sis: ⁊ psaz regi a ministris ven/
ditus ppter eminentē suā pul/
chritudinē ad regis exercenda
obsequia deputat. Cūq; pan/
nū in regis curia nō paruo do/
lore ⁊ tedio pmāssisset: eodē re/
uolutionis anni die pēdēte: re/
gi fuiēs pretristitia se a lachri/
mis nō potuit cōtinere: hec rex
intuēs laehrimaz a vide ab eo
querit causā: Qua ppta i quo
dā eum castro quibusdā pcepit

militibus custodire. Sequenti
nāq; nocte i eodē castro existē
ti diris lacrimis vndiq; ma/
defacto: in somnis eidē glorio/
sus Hieronimus veniēs: ma/
nūq; eius vt sibi videbat capi
ens: ad ciuitatē hierosolimā se
cū duxit expgefactus mane pu/
tās se i castro a militib⁹ retine/
ri: i domo q; maneo se iuenit q;
admiratione velut amēs vtz
in castro vel in domicilio meo
staret nullaten⁹ de: ernebat se
i postremo rediēs emissa voce
dormientē familiam excitauit:
currūt igitur ad me famuli: ad
esse Iohannē in effatū i nūcti/
antes gaudio. Quare dubius
accurrens quē apersis vinctū
putabā: presentē cerno. Quo
quidē q; ei acciderat enarrāte:
deo ⁊ glorioso hieronimo lau/
des maxime psoluuntur.

SAntimoniales qdaz
ōīa omniū pene pul/
cherrima femiaz eta/
te iuūcula et sapientia valde
cana: beati hieronimi aio de/
uotissima In quodaz cenobio
dñaz multa sactitate vt opi/

nor adhuc viuit: cui q̄ audies
dicit contigisse. Sic mulier bec
alijs i exemplū que huc illucq;
per plateas: ⁊ vicos discurrere
nunquā cessant: sui stultoz ho
minū illaqueātes aīas visione
nullo tot dyabol⁹ aīas rethi ca
pit quā pessimo mulierū. San
ctimonialis bec ut oīm dñarū
testimonio com pbat: nunquā
nisi maxima eam cōpellat ne /
cessitas: extra suā cellulā gra
dum figit: neq; enī aliud agit
opus quin aut oīonibus vacet
aut lectionib⁹ aut meditationi
bus implicet: aut corpus refici
at dormiēdo: aut aliqua mani
bus exerceat opa: semp tñ diui
nam scripturā ruminādo: hīs
dirus serpēs antiquus dyabo
lus opibus inuidens: ut eam a
scō pposito reuocaret cuiusdā
nobilissimi iuuenis animū in ei
usdem scimonialis in tantā in
citauit cōcupiscentiā q̄ nil po
terat die noctuq; aliō nisi quo
modo posset eam attingere co
gitare: circa monasteriū veri
lumis obcecatus: cōtinue p̄gēs
nullū remediū aliud regire qui

bat. Tanta nāq; iusticie nube
caligatus extitit: ut multociēs
se suis pīncēis turbatū affecti
bus cernens: voluerit se aquis
tradere suffocandum.

S ulti amoris: stultum
iuuenē cathena dē die
in diem stringit: ut bec
ad scimonialis aures referat:
ob suam nō audet pudiciāam.

Qua de re omī penit⁹ ad bec
auxilio destitut⁹: quēdā inueni
ens magū: veneficia ⁊ demo
nū incantatiōes nephādis ar
tibus exercentē: magnā ei pro
mittit si q̄ optat exptus fuerit:
pecunie quātitatē. Tūc venefi
cioz magus: suis carmibus cō
uocatū demonē decipiēdi eam
nocte media festine ostinat ad
scimonialis cellulam: itaq; ac
cedens: demon: transire vltra
cellule Hieronimi glorioſi yma
ginis in cella depicta timore ni
mio: nequit limen. Mira res.
Augustine ut multiplicib⁹ pa
tet exemplis: tātus glīosi Hiero
nimi dyabolis timor iest ut eti
am sue picture nō audeāt ap
parere. Nam si a demone ob

seſſo corpi: illa precioſa demō/
ſtraret ymago: ab eodem con/
tinuo dyabolus effugat. **Agit**
cōmiſſum explere opus nequā
ſpūs deſperās admittentez re/
uertit ſibi qz negari ad monia/
lem introitum pandit ob gliōſi
Jeronimi ymaginē celle pictā
Quo eū deridēs magus dimi/
ſit. **Porqz** conuocatū aliū de
monē: qm̄ potest mittit citi⁹ ad
huiusmodi opa finiēda: fit ſcōo
id q̄ primo: ac ſcōus p̄ horā for
te manēs: coactus: excelsas ce
pit voces emittere: ſi me Jero
nime hinc ſinis recedere huc vl
terius non reuertar.

Hec ſupeſacta mu/
lier que oīonibus ī cel/
la iberebat: quis iſtas
ſundat voces nimio pauore p/
terrīta pūctatur: non ceſſante
dyabolo ſic clamare: excitare
illius cenobij moniales: timore
pculſe grādi: tremule ad illam
accurrūt cellā cruce dñi pēute.
At ut illū forte ſpīm neqm̄ ſciūt
eundē cōiurāt ut debeat qua d̄
cauſa venerit intimare. **Par**/
rans equidem dyabolus ſerie:

rei ſeqz gemitibus ⁊ vllulati⁹
miſerū pandens ⁊ cathenis ig/
neis iunctū a Jeronimo retine
re: rogat eas ut ſuis mereant p̄
cibus: ebeūbi ſibi grām iuenire
At vbi hec moniales audiunt
deo ⁊ gliōſo Jeronimo laudes
reddūt ſuppliciter poſtulantes
ut demonē hunc nullatenus re
uerſuz: de eodem cenobio effu
garet: vix oīonū verbis finitis
dyabolus magnis ſtridoribus
ex eodem loco recedēs: magus
adijt: eūqz capiēs tantis vberib⁹
⁊ cruciatibus vberauit et
flagellauit: ut p̄ multa horarū
ſpatia: in eo aliquod ſignū vi
tale paulominus appareret: di
ris clamās vocibus: mei cruci
atus cauſa fuiſti ad illā me de/
ſtinans monialem. **Certe** in te
hiſdeni vberibus vindicabor:
inter verbera tā horrida: ma
gus cū ſe pene pniciei p̄p̄quū
cerneret: ſuas vidēs artes nul
lū ſibi auxiliū adhibere. **Ad** to
tius refugij portū glozioſus Je
ronimū iam naufragus ſe diri
gens: glozioſe iquit Jeronime
huic ad tuam clemētiā ſubueni

mifero accurrēti: ei solita mise-
ricordie dona p̄grandia nō de-
negans: p̄mitto namq; si tuis
bac hora adiutus auxilijs p̄ni-
tie tam horrit ilī nō succūbam:
deinde cūctis exutus flagicijs
a tuis obsequijs nō recedā.

Is finitis velut sum?

ab eodē neq; spūs eva-
nuit: p̄ annum autem

idē iacuit verberibus magus:
in tantū sui corporis impos: q̄
nisi alieno auxilio potuit se mo-
uere. Uox idem accepta peni-
nitentia magus: antequā de lo-
co surgeret cunctis combustus
codicibus quib; artesillas ne-
quissimas exercebat. Vendi-
tisq; omnibus: que habebat: et
pauperibus erogatis: comple-
to anno illo: se ob penitentiam
per agendam: in quadam spe-
lunca claudens in heremo. In
qua per quadrienniu; glorio-
sus hieronimus stetit multa sā-
citate et penitentie a. peritate
pollet: huc q̄so iuuenes oēs cur-
rāt: et insani iuuenes ex illo dis-
cant: ne q̄ illi contigit postmo-
dum doleant contigisse. Insā-

nus itaq; iuuenis tantis circū-
ligat; luxurie laqueis: se vidēs
omino de sue miserrime volup-
tatis desiderio ne phandissimo
defraudari quadā nocte se su-
spēdit et sic infelix tēporali vi-
ta potius perpetua se priuauit
Ecce q̄ malorum causam tur-
pissimum luxuriam vitium fo-
re liquet nil tā ruine anime pa-
riter et corporis promptū quā-
tum istud nequissimū arbitror
scelus. Ex ipso namq; homici-
dia ebrietates: inuidie detrac-
tiones contentiones: et pene
vniuersa oriuntur mala: vete-
ris et noui testamenti infinitis
patet exemplis nec non et con-
tinuis manifestissimisq; expe-
rimentis vel experiētis decla-
ratur: ad hec autem vt maior
iuuenibus detur astutia se tuen-
di. Iam status vllus periculo-
sior non est insipientis iuuentu-
tis statu. Aliud censui exemplū
mei nepotis. Rufi etatis forte
octodecimo annou quamquā
dolore nimio subrogare.

§

Lusozis damnati renelatio:
sancto cyrillo.

Non est indignū ista q̄
 incipio enarrare mag-
 nis tribulatiōibus mee
 mēorie reuocari: sed sicut p̄mis-
 sum est ut oībus: maxime iuue-
 nibus pueniāt in exemplū. Si-
 lētio illa neq̄ p̄terire. Nepos
equidē me? Ruffus noīe vtro
 qz priuatus parēte Iunēculus
 ad meas puenit manus q̄ vti-
 nā ex matris viscerib⁹ nō exis-
 set ne illi q̄ sustinet contigisset.
Quē tanta diligētia suo infor-
 tunio enutriui vt a pluribus a
 me genit⁹ putaret. Crescēs ita
 qz idem infelix etate nō sapien-
 tia in ingēti pulchritudine cor-
 poris sed nō aīe: decorus itaqz
 ⁊ p̄bus moribus: honestate: bo-
 nitate: ⁊ multe sapie elegantia
 quanquā vane decoratus a cū-
 ctis dilectiōe sup̄flua colebat̄.
Is itaqz in decio octauo etatis
 sue anno imbecillis ⁊ miserri-
 mus expirauit p̄pter quē tan-
 tus ab oībus insonuit fletus vt
 vix p̄ mēsem finem potuerit in-
 uenire. Sed certe luctus p̄ eo

q̄ euenerat non suffecit. Est
 ego eius nimie incūbens dilec-
 tioni pluries gloriosum rogauī
Ieronimū ut mibi quid nepoti
 meo acciderat reuelaret. Agit
 meis annuēs gliosus Ieroni-
mus p̄cibus optinui q̄ gliscebā
Orante enī me die quodā ho-
 ra noua tātus euenit fetor quē
 in naribus nullaten⁹ poteram
 tollerare hec dū mecū tacit⁹ re-
 putans: vnde hic tātus adest
 fetor āmirarer. Supra meū
 ⁊ ticem: eleuatis oculis infelicez
 nepotem meū vidi terribilem:
 visionez itaqz meū imprimere
 nō audebā. Nam cathenis ig-
 neis circūligatus: fornacis in-
 star flāmas fetidissimas erūpe-
 bat. Ad hanc itaqz visionē sub-
 ito me tam vebemēs timor ar-
 ripuit vt dū pluries loqui vel-
 lēm: formandī vocem nullate-
 nus compos eram.

Postremo aliq̄ntulum
 ī me rediēs si me⁹ erat
 nepos voce cepi p̄qui-
 rere tremebūda. Ad hec ille vl-
 lulatib⁹ ⁊ suspirijs vtinā inquit
 tuus nepos nunquā fuissem ne

tam diris cruciatib⁹ eſſem de/
putat⁹: nam ſcias me tarta/
reis manſionibus perpetuiſtē
poribus per manſurū hēti quid
dicam: tantus niſi dolor affuit
vt ſum plurics admiratus quō
de vita protinus nō deceſſi: lō
gis autē expletis colloquijs ab
eodem ſciſciatus fui. Lur diui
ne miſericordie fuiſſet ſic exors
cū mūdo tot virtutib⁹ ſic polle
ret: pro nulla inquit cauſa ſcias
me fore damnatum niſi quia i
ludis maxime delectabar at qz
in morte accepta penitētia qſi
ſtulta ignorātia ut debebā poſt
poſui conſiteri: diuinam nō me
rui adipiſci veniā: et hec dicēs
a meīs diſparuit oculis. Talis
autem eo abeūte remāſit fetor
vt in ūlum locum acten⁹ null⁹
audeat introire. Ecce quantū
turpiſſime ludis ſcelus diuini
abhorrēt maiſtatis oculi. Ti
meam⁹ ergo ne nos bonorum
incrimēs: rapiant repentinī in/
territus: penitere nos vitiōrū
cōtingat dum tēpus ineſt quia
poſtmodū penitētia foret fru
ſtra. At igitur a chriſtianis tā

te ruine ludī procul effugiat ne
phas: ymo vt oīm memorie dē
tur: exempla alia quedā quam
breuius potero ſubrogabo.

Luloris percuffio a fulmine.

Iſamaria quindecim
nō dum expletis dieb⁹
dum miſer quidam lu/
dens quaſi oīa que habere po/
terat cōſūpſiſſet glorioſi cepit
nomen hieronimi. Auſu teme
brario blaſphemare: quem ne
phande blaſphemie vix finien
tem verba: videntibus ⁊ ſupē
tibus cūctis: mox d̄ celo fulmē
veniens eum interemit.

Lulores terra abſorbuit.

Crib⁹ alijs i thyro lau/
dētibus hoc acciſit qz
enarro: cū enim illi ſu/
um vellēt incipere ludū et hij qui
ſe hoc ab eiſdem audiſſe ⁊ totā
ſeres rei ſe vidīſſe fantur reſe/
rūt ſic dixerūt. Quantūqz vis
exercere vim hieronime: quia
te in vito ludū iſſū alacriter fi/
niem⁹: hijs itaqz dignis dictis
ſuū iceperūt ludū quo qdē pri/
mordiacō qſi vno elapſo inſtā
ti: ſe terra aperies illos ſolū ab

forbuit ita ut ex eis amplius nil
fuit visum.

Lusor duodecim annorum a del/
mone ad infernum est ductus.

O Quod visu nescit veris/
simo testimonio obpro/
bat. Idcirco quod dico quoniam
quam multis possem comprobare
testibus tamen me ipso teste quod ea
visione propria didici comprobabo.
Iuxta meam in qua in hierusalem
habito edem nobilissimum quod datus
fuit miles: transitorius nimium lo/
cuples: qui vnicuique habens filium
eiusdem stultissimi amoris cecitate
percussus: non solum a pravis non
eum corrigere. Sed eum etiam ipse/
met prava instruere conabatur:
pariteres fatui et isti similes: men/
tis quod oculos huc inclinaret: ut
quis finis eveniat non ignorent.

Multi enim homines magnas animae et
corporis inciderunt ruinas ob pra/
vorum parentum insipientiam. Cre/
scens namque illius militis filius
cunctis bonis moribus destitutus
de die in diem peiorando totum suum
tempus amittens in ludis et blas/
phemis: cumque imbecillia: pa/
tre causante annum attigit. xij. q.

quidem advespante die solitis cum
pre ludis insistentes: ludum eundem
ut gliscibat non habes ut primi/
tus: prupit in hec verba. Siquid
ille poterit Ieronimus qui ludos pro/
hibet iam exerceat: nam se invito:
hinc nisi victor non exurgam. Ae/
rum hec duntaxat ipso sequente: ne
quam spiritus iterum humana spe/
tie cunctis videtur locum in quo
ludebant veloci gradu addies
eundem puerum infelicem rapuit sed
quo eum detulerit nulli actenus
hominum est compertum: verum utputo
eum detulit in infernum. Eadem nam/
que hora: casu ad quandam domum
mee fenestram: quam loco in quo lu/
deres degebant pater et filius: ex op/
posito sita est: me posueram: quo
me videre fuit necesse: verita/
te perspicua scire tam formidabi/
lis rei geste: discant igitur iuvenes
in iuventutis tempore quod ceteris est pro/
stantius expectedis moribus se
fulcire. Ne vilibus caducisque
moribus iuvenilis animus infor/
matum statum incanitie nequant pro/
mutare. E enim nove carte in/
scribit de facili non delet: discant
etiam pariteres fatui filios suos

correctiōibus ⁊ verberib⁹ eru/
dire ne vitiōz sināt vepres ra/
dices figere nō faciliter euellē/
das ne flēdi hic ī futuro eis suc/
cedat euentus.

Nam nisi fallor ad eter/
norum gaudiōz patri/
am deueniendi: artissi/
ma ⁊ sine ābiguitate aliqua a
paucissimis certa cogita ex/
tat via hac vno habitu oppo/
sitorum: atq; per se patet eun/
di ad perditionē iter latissimū
⁊ multis ymo pene finitis limi/
tibus plenū fore constat. **Q**uō/
libet enī mortaliū peccatoz ad
perditionē tramitem suū struit
quozlibet hoīm non solum pa/
ganōz sed etiā illoz quos sa/
cri baptisimatē vnda lauit. **N**ā
d pagani nulla oritur questio
quin damnētur maiorē liquet
numērū fore: multiplicib⁹ existē/
tiū flagicijs quozū nulla pene
vinqūā cognoscit emendatio:
quin ymo respectiue quidē di/
co pariter bonis ⁊ malis hoīb⁹
consideratis nō ē qui bonū fa/
ciat nō est vsq; ad vnum. **S**ed
oēs post suas improbas ⁊ pef/
-

simas ābulār voluptates: pse/
quēter pcludi debet qd ad ēne/
bitudis gaudia rarissime gra/
diantur quod infinite quinetiā
pene omnes sacre scripture au/
ctozitates attestātur. **I**nfinita
siquidē exempla possum⁹ pspi/
caciter intueri. **A**d huiusmodi
veritatē sufficiētius demonstrā/
dam hec ex oībus vnum cēseri
decz nec ab hec discrepari pōt
Nullū scilcz ad eterna: modo
puenire posse aliquo gaudia:
nisi oībus nō piculariter s; to/
taliter vicijs extirpatis itinere
xtutū studeat ppare hijs sine
dato exempla ⁊ prodigia mo/
dica iam huius opis sine ppin/
quo breuiter introducā: et duo
precipue admirāda que vene/
rabili viro **N**icolao crecensis
insule archiepo referente didi/
ci primo dicam.

Sepultura luxuriosi et ebriosi
sacerdotis i ecclesia q sibi ⁊ ei/
dem ecclesie obfuit.

Venerabl' idē achiēps p die
glōsi jerōimi deuotōe nia
bethleē vēiēs ut eiusdē cūcti ho/
norib⁹ collēda siliqas visitar;

ut totus caritate plen⁹ seu fer-
uidus redire voluit: donec me
gratissima sua visitatione ex-
imjs leticijs adimpleret: qui
vtri donorum pcpuus ita mihi
gratissima donaria sup habun-
dantissime more solito iparti-
ret: me visitare minime cōtēt⁹
me cum dignat⁹ est iam dieb⁹
pluribus cōmorari. et etiam ad
huc manet qđ vtinā tpe longo
duret in xpo: Namq3 augusti-
ne kñe venerabilis idē ponti-
fex te salutauit: qm pluries igit^r
mihi suorū verborū auide ve-
nerabilis idem pōtifer enarra-
uit hec tale in ciuitate Candia
cōtigiſſe. Sacerdos quidā su⁹
sue maioris ecclesie custos im-
pudicus ebrietate et luxurie de-
ditus non dum completo anno
miserrime de hoc seculo migra-
uit. Quius corp⁹ in ceterorū se-
pultū baratro sacerdotū vt ei⁹
pun itio cūctis innotesceret ad
exemplū. Sequēti nocte tātus
in ecclesia eiusq3 cimiterio fuit
strepit⁹ qđ ruino re nimio i illa
cōmorātes excitati pauore in-
genti velud amentes ad eccle-

siam cucurrerūt. Stant itaq3
omnes circa ecclesiā: strepitus
vehemētes cāpanazq3 sonit⁹
audiētes: sed minime quid: vi-
dentes diuinā quidē exorāt cle-
mentia quatenus cur ista fiant
debeat reuelare. Sed nullū au-
ditionis sētiūt adiuuamē: dilu-
culo hec cessante: cūcta que fu-
erāt in ecclesia reperiūt reuolu-
ta: et qsi vndiq3 flammis ignū
violata. Ad hec memoratus
pōtifer oōnes indicens popu-
lo: quid sequēti nocte eueniat:
pcepit expectare: nē nimis suc-
cūbam xbis: sequēti nocte du-
plex strepitus et pauoris tribu-
latio ē secuta. Qua de re reple-
tus populus amaritudine et do-
lore cernēs sibi nullū adiutorū
a dño euenire sicut vulneratū qđ
in monumētis dormiunt p̄iecti
existabant: die aut elucescente
oib⁹ in ecclesia p oōnib⁹ cō-
gregatis gl̄ioſus Jeronimus:
subito septies sole splendidior,
in ecclesiā veniēs ad altareq3
gradiens. Lunctis vidētibus:
et mirātibus p horam forte sub
silensio pmanens: ob stupenti

populo hec ppter ſacerdotil/
lius miſerrimi cadauer: ſacris
idigne locis conditū: ad terro/
rem cōtigiffe peccatū intima/
uit. Eiſq; mādans ut cadauer
miſerrimi: thartareis poſt rſur/
rectionē oīm: māſionibus ōpu/
tandū: diſſepultū flāmis trade/
rent p̄tinus cōcremādū. **A**lio
quin incepta peſtilentia nō abi/
ret ⁊ ſic ad intuendū oculis ē in/
uiſus. **Q**uod ut ordiauerat le/
tabūdus populus p̄tin⁹ adim/
pleuit: deo ⁊ beato Jeronimo
laudes p̄cipuas pſoluēdo: ⁊ ſic
peſtis illa ceſſauit. **Q**uo deīn/
ceps beatiſſimū Jeronimū oēs
v̄nanimiter deuotiōe maxima
colere inceperūt.

Quidā p̄p̄iā vxorē ⁊ p̄p̄i/
um frēm occidit ſimul dormiē/
tes: qui poſtea decē ānis latro/
fuit: ſed p̄ Jeronimū reuocat⁹.

In eadem inſup ciuitate qui/
dam pulcherrim⁹ extitit no/
mime **T**ytus honeſtus mo/
ribus ⁊ locuples: carnali nō
ignobiliōr natus p̄genie: pre/
diues valde: totā pene deuoti/
onē ⁊ fidutiā habēs in btō **T**e/
-

remmo. **N**icſiquidē iuuenis v̄/
gineo nitens candore in cuiſdē
ſcē virginittis p̄poſito vſq;
ad viceſimū annū probis vite
moribus p̄durauit. **Q**uoſq;
ipſe cuiſdā ſui fratris nephā/
do conſilio incitatus: ſpretiſtā
nobiliffimis virginittis gem/
mis: auri p̄cioſiſſimū metalluz
calcans ad carnis ſpurcitiās et
lutū ac fetorē vehemēter decli/
nans: puellā quādam oī pulch/
ritudine corpis renitentē: ſibi i/
matrimonio copulauit. **I**n cui/
ns amoris retribus ita ſe capi/
ens q̄ aliud p̄ter ipſā mime po/
terat cogitare: de die in diē ce/
pit diuina obſequia obliuiſci.

At q̄ miſer dereliquit iuſticiā
⁊ oblitus fuit deū alente ſe: ob/
litus fuit dñs miſereri ſibi. **C**ō/
pleto nanq; anno quo cū pucl/
la ſteterat: nō tam in matrimo/
nio quā cauſa explende libidi/
nis copulat⁹. **S**uggerēte dya/
bolica aſtutia iuuenis frater: pu/
elle illa queatus amore: auide/
diu quereus cuiſdem amplexi/
bus frui tādē que optauerat
eſt adeptus: huc accurrant iu/
-

uenes et exemplo iuuenis sunt
 asluti: sunt nota iuueni puelle
 vitia iam pacta. Tacēs idem:
 cogitat laude quo valeat mo/
 do certitudine reperire: expec/
 tat diebus plurimis se simulās
 hec nescire. Ast die quodaz or/
 dinat urbem deserens peregre
 p̄fiscisci: et latēs p̄ diē in ciuita/
 te: nocte media domū veniens
 reserat seris: a puella seruitri/
 ce clam vt simul prius ordina/
 uerāt ambo: vsq; ad thalamū
 i quo eius frater et vxor stabāt
 p̄cedens sibi postulat aperiri.

Mirantur illi: et timore perter/
 riti vebemēter pulsanti negli/
 gunt thalamī hostium resera/
 re. Tandē con fractis seris tha/
 lami: iuuenis ira et furore ni/
 mio fornat; ardētis instar vn/
 diq; inflam matus: vxorē pri/
 mo euaginato gladio interfe/
 cit. Deinde sub thoro p̄prium
 frēz latitātē inueniēs iteremit:

His itaq; gestis ex ciui/
 tate eiciens multo tēpe
 p̄ mundū huc illucq; er/
 rans cū quibusdam alijs cepit
 quosdā trāsēūtes iuicra dep̄ /

darit: ac etiam iugulare p̄manē
 ti itaq; eidem Tyto p̄ decez an
 nos talibus negotijs implicato
Gloriosus Jeronimus salubre
 refugiū die quadam ad uespe /
 rante luce: in modum mercato/
 ris se demonstrauit: ne ille solū
 modo habite deuotiōis p̄m̄ijs
 priuaretur. Nam ille q̄mquaz
 tot et tanta vitia abhorrenda:
 continue exerceret tamē in bea/
 to Jeronimo: deuotionem ali/
 quam retinebat. Ira ut eidem
 cottidie se cōmendans boni ali/
 quid singulis dieb; ad eius bo/
 nozem facere nullatenus post/
 ponebat. Lernens igitur Ty/
 tus mercatores: nephandis fo/
 cijs ad solita nequitie opera cō/
 uocatis: concitato cum ei/dem
 p̄gens cursu: vibratis lanceis.
Jeronimo merca toris instar
 obuiāt veniēti: Atq; in euz
 insurgens: a socijs eundem pre/
 cipit retineri donec eius lateri
 gladius infigatur: deinde ma/
 nū eleuans interficiendi causa
 gladium tenuit ut scelus iā tā/
 tum valeat explere.

Ad hec Hieronimus glorioſus. Amore inquit: Hieronimi que? tu diligis loquēdi aliqua brevis licētia detur. Postmodū ſi volueris facito q̄ optas. Ad hec. Tytus amore inquit eius que? nomināſti ⁊ loquendi ⁊ viuendi licentia tibi ut poſtulas concedatur. Tantum que portas mercedimonia iam depone. At Hieronimus glorioſus. Ego ipſe ſuꝝ Hieronimus huc propter tuam liberationē veni: ne mihi a te impenſa obſequia inuacū preterirent: te tot que geſuſti peccaminū iam peniteat: ad teipſuꝝ redeas ne formides vſqꝫ huc ne noueris ppter tuā ſalutem ⁊ anime ⁊ corporis ſupplicem apud diuinam iuſticiā extitiſſe ne in te dignas tibi ſeuitias exerceret. Ad penitentia igitur quā citius perge callem ⁊ peccatoꝝ onera iam deponē. Alioquin me tui cuſtodē ⁊ ſupplicem non habebis. His dictis glorioſus Hieronim⁹ ab illorum oculis diſpuit. Ad hec ſtupefactus Tytus ⁊ qui cum

illo erant timore ⁊ admiratiōe tam ingenti: ad terram proci dens: p̄ horam non potuit eleuari. Tunc ſubito in tytū ⁊ q̄ cum illo erāt ſpirituſſanci gratia eſt effuſa: ⁊ lux eos celitus illuſtrauit qui p̄tinuſ i viros alteros iam mutati: ſp̄eris cunctis ſp̄urectijs vitioꝝ: ad penitentia tramites iam redierūt. Deinde ad heremorum antra dura ⁊ ignota properantes: et in magnis ſe corporum aſperitatibus ⁊ vita ſanctiſſima tradiderunt.

Aliud

Jonacho exeunte monaſterio ſuam ſoroꝝ violare volens p̄ Hieronimū liberat. //

Miraculum illud q̄ vidicoꝝum teſtimonio ſolidiſſime in ſuperioribus egypti partibus in quodam monaſterio fuiſſe nō multis diebus peractum: intellexi quatenus omnibus ⁊ maxime. Iuuenib⁹ quātūcumqꝫ caſtis pueniat in exemplum ad euitā

dum piculum mulierum pcedē
 ti miraculo addere cogito fore
 ratum. Monach⁹ quidā iuue
 nis ⁊ decor⁹ hōestate precipu⁹
 morum maturitate senex vir/
 ginalis pudiceti custos: cūctis
 qz illius monasterij monachjs
 speculūqz sctitatis: gloriosissi
 mi hieronimi deuotissim⁹ fuit:
 duodecim annis degens cotti
 die orationib⁹ vanis: ⁊ scriptu
 rarum studio hic amore casti/
 tatis timens ne cor aliquoliter
 violaret: mulierum ineffabili/
 ter abhorrebat aspectū ita vt
 eaz mēoriā formidaret. Vinc
 proposito dyabolus antiquus
 serpens et hominum inimicus
 inuidēs sue nequicie iueterate
 contra eum dolos et artes mul
 tiplices incitauit cōtinue cogi/
 rationum stimulis: iuuenē pes/
 sumus temptator: affligēs diu
 noctuqz a temptationib⁹ duo
 bus mēibus non cessauit. Iu
 uenis vero prouidus sese dei
 et beati hieronimi cuius dilec/
 tionis ardoze feruebat commē
 dans: custodie victrici dexte/
 ra: temptamenta dyabolica ie

iunijs ⁊ orationibus se muniēa
 triumphabat.

O Insuāt huc queso iu
 uenes atqz senes ⁊ qn/
 ti sit casus mulierz sal/
 lar pulchritudo hic doceāt ma
 xime p exēplū. Cernēs se aspīs
 puid⁹ dyabol⁹: a iuuenē supari
 tanquā leo rugiens subtiliores
 nocēdi artes cepit q̄rere: vt iu
 uenē deuoraret. Fuit itaqz iter
 eos pugna grauis. Vinc astu
 cijs consuetis: castra aduectis
 iuuenē struit pessumū inimic⁹:
 hic iuuenis oꝛationes ⁊ glorio
 sissimi jeronimi p̄tectio castro
 rū scernūt mūitiōes ⁊ vires co
 rū triūpho nobili vilipēdunt.
In terra genitoris ad morteꝝ
 egrotārl̄ visitatō cā igruēte ex
 monasterio i ciuitatē ad pater
 nā edē venire iuuenis est com
 pulsus. Nā se p̄ dolore nimio
 morituz si visione filij frustra
 ret crebris clamoribus accla/
 mabat: ob hoc dolēs manach⁹
 timēs ne mulierz visu cor mun
 dū ⁊ virginitate nitidū viola/
 ret poti⁹ nisi fratrū sui cenobij
 fuisz supplicatioib⁹ iclinatus

Erga patrem crudelitate vo-
lebat ppter dñm exercere: quaz
eidē infirmanti compati a mo-
nasterio recedēdo. **S**cierat eni
nil monacho tam nocuū dete-
stabile ⁊ mortale: quā vicos et
ciuitates ⁊ gentiū multitudinē
circūire: nulla certe pmanet in
hoīe quies mentis qui multorū
verbositatibus ⁊ vaniloquijs i-
plicat q̄ aqua piscibus: mona-
chis precipue silentiū idē opat.
In paterna itaqz manens ede
monachus diebus trib⁹: tedio
tam vehemēti affectos est: qđ
sibi videbat certis se fore car-
ceribus mācipatum.

Quamplēto die tertō cū
eū cum sorore sua qua-
dam pulchritudinis in-
audite: infirmitatis tā prīs cru-
ra cōtingēt confricare casu so-
roris dextra: eiusdē tangēte de-
xtram: tam dire libidinis: eius-
dem sororis estibus ⁊ abhoiabi-
li p̄cupiscētia: subito fuit iacula-
tum cor eiusdē monachi istigā-
te dyabolo vulneratū: q̄ pene
eā ad illicita ⁊ oīno ab hoībus
abhorreda nisi extitisset timor

verecūdie inuitabat. **H**eu qđ
dicā q̄ monachis illis iheret ob-
seruantia castitatis: qui p̄tinue
muliez v̄siōibus potiūtur ī si-
mul colloquēdo. **S**ic manet in
castitate hō: faciē intuens assi-
due muliez: sicut manet palea
stans in igne fallax certe ⁊ rui-
ne maxie p̄pinquus casus in-
euitabileqz piculū: ē semie pul-
chritudo. **T**imor certe mona-
cho euenit quē timebat: ⁊ acci-
dit sibi qđ tanto tpe verebatur
nec sine exemplo maxio aliorū
nō illud iustū est parētibus obe-
dire in quo piculū aīeformidat

Monasterio in vite mo-
nachus egredit: sed ardo-
re libidinis tam nephande: con-
tinue inflāmāte nil aliud quaz
sororis hec nesciētis scelus: fa-
ciem improbis oculorū v̄sibus
videre cogitās pene nunquaz
fuisse monasteriū recordatur.
Sanā interim p̄ ac monach⁹
excusatiōibus adinuētis: retar-
dat de die in diē ad monasteriū
remeare. **M**anēte autē eodem
in p̄na domo tribus mensibus
hinc monachos hinc patrem ⁊

omnem familiam maxima mo-
uet admiratio: cur istum tam
vehemens arripuit mutatio ⁊
alteratio iaudita: ignorabant
liquidē rei causā idcirco effec-
tum eius contigit ignorare: ad
monasterium cum duobus ad-
se ex monasterio dissinatis mo-
nachis tandem reuertitur: illud
referēs tedium redeundo q̄ pri-
us detulerat exeundo. Lepit
itaq; in monasterio corpus de-
gere monachi cor vero a foro
re aliqualiter non recedit: hec
sibi fit studium scripturarū: vt
attingat pessima que affectat:
hec cōtemplatio diuinorum p-
ceptorum vt modum inueniat
explendorum percutitur alie-
nis sui et a veritatis cognitio-
ne deuius: continue a dyabu-
lo cuius iugo grauissimo imbe-
cille collū sumpsit libidinis: no-
uis telis sicut fumus deficiūt di-
es eius. Confringūtur sicut in
frixorio ossa eius: ⁊ infirmatur
doloribus vita eius irrationa-
bili fit similis animali. Obliui-
scitur intoto diuinā clementiā
exorare tota die cogitans quis

modus apparet ab illis vt po-
culū mortis valeat degustare.

IEn quam sunt inopes
⁊ miseri et oībus bonis
egentes et exules quia
dño se alongant tanto fit peior
vir in peccatis quanta anima
a deo maiori spatio elōgat: et
quantum celum a terra distat
et oriens ab occasu tantū eisdē
prestat dum diuina gratia est
fulcitus. Cogitāti deniq; mo-
nacho veritatis lumen nescio
⁊ ignoro: nephandissime et au-
ditu horribilis voluptatis adi-
piscendi repire modum. Vali-
cōsiliū seminator dyabol⁹ hoc
sibi tale insinuat consilium oc-
culto cogitamine vani cordis
vt sc̄i tempeste noctis medio
cunctis dormiētib⁹ veste de-
posita monachali sūptoq; ba-
bitu laycali: ex monasterio ex-
iens: paternas clam adeat mā-
siones ⁊ domū crepusculo noc-
tis latenter intrans sub thoro
sororis lateat donec dormiēte
ip̄a ad eādē accedat sue volup-
tatis libidinis expleturns: pla-
cet insane mentis incipie cōsi-

lium erogatum: ſtudetq; ipſum
toto poſſe quam poteſt breui⁹
effectui mancipare. Sequētis
igitur adueniēte noctis medio
ſub ſilētio ad fores cenobij cla
ues gerens manibus properat:
ſed ab hoſtia veniens per totū
noctem bucellucq; diſcurrens
quo ſit in loco porta non inue
nit. Stupore et admiratione p
territus cur hoc ſit neſciens in
tueri. Iā matutinali qua lau
des debitas dominicas mona
chi excubabant propinquante
hora compellitur ille ad cellu
lam retrogradi: manens in cel
lula admirās per diem illum:
proponit ſequenti nocte facere
q; nūc fecit: audet ibecillis dex
tera que nō poteſt: ſperat ſtul
tus: pecus contra leonem pug
nans: triūphi gloriā adipiſci.

O ſi inſenſare reris pu
tas agere vile pec⁹ cui
leo fortiſſimus hiero
nimus cōtradicit. Leſſa yma
gini glorioſiſſimi hieronimi ge
nua flectere ipſum amplius nō
ſalutes ⁊ poteſtas prolin⁹ con
ceditur vt in foueam quaz eſſo

dis cadas: vt dira naufragia
ia; admittas nō poſſūt impēſa
glioſiſſimo hieronimo ſeruitia
quomodo fiant a mercedibus
vacari. Retinebat ſiquidem
in cellula monachus ille dem⁹
et errās et dyabolico dominio
mancipatus ymagine hieroni
mi glorioſi tabule inſignitam:
cui diebus ſingulis antiqua cō
ſuetudine flectens genua ſe ei
dem pluries cōmendabat. Id
circo vt ei⁹ mira clemētia cūc
tis innoteſceret illo eum diere
tinebat ne malū faceret q; vo
lebat ignorans. Id hec ille mo
nachus ſub ſequēti nocte ad ce
nobij fores iterum pergit ſed
quod precedenti fecerat nocte
id hac fecit. Hec igitur in herēā
verbis per vnum vere mēſem
ſingulis noctibus hec euenit.
Completo namq; vt puto mē
ſis circulo in ſompnis ſanctiſſi
m⁹ hieronimus ſāctiſſimo cui
dam monacho illi⁹ monaſterij
apparuit i ſtratu ſuo quieſcē ti
nocte eidez reuelans quid iſte
monachus faciebat. Man
dās q; illi vt debeat eidem mo
nachō ſic erranti declarare.

quō ipse cum ob sui impensam
reuerentiā custodiuit ut hostia
nō videret ad cogitatū ppetrā
dū scelus: 7 q̄ nisi velox dein /
ceps subsequat̄ emēdatio se de
ipsius custodia remouebit: dis /
cessitq; p̄tinus ab eodē. Ma /
ne autē facto que viderat mo /
nachus alteri iuueni monacho
enarrauit. At ille: se q̄d hic di /
cat nō intelligere: plurib⁹ dete /
stans sacramētis cepit dicere si /
bi: p̄pter cerebri vacuitatem:
hec euenisse somnia Tacet mo /
nachus 7 recedit hic gaudēs p /
ponit nocte sequētī nullā āpli /
us exhibens solitas Ieronimo
reuerentiam hostia monasterij
ad nequā opus q̄ tam diu affe /
ctauerat pagendū ad suū libi /
tum referare ut dicā breuiter:
q̄d miser diu hyanti aīo cogita /
uerat mala opandi. Ieroni /
mo honore solito priuato: sibi
tradira potestate ut voluit sic
efficit: sed tamē in fine gloriosi

Ieronimi clemētia no defecit.

A Ecedens itaq; ille de
monasterio nocturna
hora alieno habitu oc

cultatus: patris domū adueni /
ens p̄ dies illū vndiq; circūiuit.
Quāq; noctis crepusculo domū
intrasset ad lectū in quo virgo
soror tūc quiescere solebat claz
p̄cedens tam diu sub eodem la /
titauit quādiu sororem dormi /
re potuit estimare. Tunc idem
exiens spoliatis vestibus soror /
ris sue se dextero lateri appli /
cauit. Ad hec soror leui somno
dormiēs excitatur vt virū iux /
ta se manere sensit ad modum
expauescens: diris emissis cla /
moribus ad se oēs pariter con /
uocauit. Currūt ad puelle tha /
lamū cuncti cū lumine 7 tandē
in lecto inueniūt hunc iacentē.
Mirant parētes 7 stupent: cer /
nūt hec cuncti qui cōcurrerant
7 dolent. Interrogat a filio pa /
ter discriminis tanti causam.
Reatum suū filius silentio con /
fiteatur: vt enī dixi voluit glori /
osus Ieronimus hunc suā stul /
titiā expiri ut in postez humi /
lior 7 astutior fieret ad cauēdū
7 in prelio se tuendum: ne am /
plus ex exemplo huius quis d̄
sua sanctitate cōsideret 7 spe /

raret. **Q**uanto eni maior ineſt
boni ſcitas dum in mari mūdi
huius pcelloſo: ⁊ inimicorū ag
minibus pleno: imbecilli carnis
nauicula nauigat: tāto maior i
ſtat timor ⁊ aſtutia ſe tuendi.

Inſinitas peſſimus tēptator il
le dyabolus nocēdi poliidet ar
tes. **Q**uineantus pgit leuiſſi
me capieſ. **E**rte plus nil no
cet ſpreto aliorū pſilio ut ppria
volūtas papit ambulare q̄ ſue
tantū voluntati credit in om
nibus que facit finē odibilez ad
inueniet. **M**agnus exēplo iaz
finito: cūctis timor de fragilita
te noſtra maria: ⁊ de dyaboli
ca calliditate ⁊ aſtutia demon
ſtrat magna ⁊ ſpes venie pec
catoribus declamaſ. **E**rnit iā
qz ſe monachus a dyabolo de
turbatū deluſū ac etiā in tanta
miſeria captiuatū: p̄tinus ſuf
fragijs glorioſiſſimi jeronimi cui
ſemp deuotus exiterat ſuā mi
ſeriam ⁊ culpam vebementiſſi
mā recognoscēs i ſeipſū redijt:
⁊ de eadē paterna domo oī re
tardatiōe abiecta: luens ⁊ do
lens ad fontē penitētię ppara

uit: deinde vero in ſuo mona
ſterio p duos annos in tāte ab
ſtinētię ſe aſperitate aſſixit vt
foret cor hoīs inſufficiēs cogi
tare. **E**t cōpleto annorū duorū
circulo an dies modicos ex hoc
ſeculo feliciter expirauit.

Cardinalis quidā calūnia
tor beati Jeronimi emiſſis vi
ſceribus expirauit.

Venerabilis damasi portu
enſis epi p die receptis
lris aliqua ci z inſcripta
corde auido intelleri q̄ ob eius
reuerentiā dicere nō dimittam
Rome cardinalis quidā **E**le
ſtinus noīe glorioſiſſimi Jeroni
mi emulus ⁊ detractor: dū die
quodā in conuentu exiſtēs car
dinalium: more ſolito audaci ⁊
temerario in eundē iniurie ver
bis prumperet: dolore viſceꝝ
ſubito impellēte: ad occulta lo
ca nature properans: viſcera
omnia p̄tinus emanauit: ⁊ an
tequam illuc recederet expira
uit.

Cardinalis reuiuifcēs impe
tratiōe beati Jeronimi

Alius quoq; presbiter
cardialis Andreas no
mine isti nō similis sed
gloriosissimi Jeronimi deuotissi
mus atq; cultor. Prædie in ea
dem Romano vrbe multis cir
cūstantibus expirauit. Qui cū
iam in ecclesia esset pactis obse
quijs que solent fidelium tumulā
dis exhiberi corporibus: assistēte
sumo pontifice cū pene toto po
pulo romanoꝝ qui ad eundem
andrea cōuenerant honorādū
emissis vllulatibus ⁊ crebris ge
mitibus. In feretro cūctis stu
pētibus veluti amētibus effec
tis: tanquā si a somni dormiti
one excitaretur mirabiliter ex
urrexit. Cūq; a romano pō
tifice remoto de ecclesia maio
ri beati petri apostoli vniuer
so populo: clausisq; foribus in
terrogaret: intulit illa vba duz
stare diuino examine iudicā
dus: ⁊ ppter vestium ⁊ ciborum:
quibus hactenus cram vsus ni
miā supfluitatē tartareis cruci
atibus cōdemnarer: subito ad
ueniēs quidam sole splendi
dus: niue candidior: quem fuisse

gloriosū Jeronimū ad seipsū
referētib; qui astabant intel
lexi: presidenti iudici flexis ge
nibus aīam meo corpori iterū
cōiungi: porrectis precibus im
petrauit. Quibus finitis verb
in ictu oculi inde recedens: aīa
ut cernitis corpori est cōiuncta
Ad hec mirat sumus pōtifer ⁊
ceteri audientes: fuit hec nota
populo extra ecclesiā expectā
ti qui p fractis ecclie forib; p
nus eccliam intrāt oēs: magnis
vocibus deū ⁊ gloriū jeronimū
collaudantes.

Episcopoz correctio

Alta nos mētis afflic
tio cōmouet ⁊ cōtristat
intellectio q̄ plimi epi
scopoz deū ⁊ dñm iesū christū:
cuius vicē gerunt abnegantes
terrenoz quoz deus vter est:
vestigijs inherētes; de stipen
dijs pauper; de sanguine biesu
xpi delicatissimis ferculis cum
hystriionib; ⁊ ceteris diuitibus
suā replent ingluuiē: ad sedita
tem luxurie incitandū: vestimen
torūq; de die in diem supfluita
tibus abutūtur: de pauperibus

quoꝝ mercedem raptam māu
latrocinij deuorant: fame mori
entibus ⁊ frigore nō curantes:
hij certe nō epi ſꝫ dyabolici ſūt
Epiſ enī aut ſāſſimus aut dy
abolic⁹: magni certe meriti ſta
tus epaliſ ſed periculi infiniti:
leuiſſimū peccatū alijs imputā
dum: grauiffimū epō imputat.
Pontificis enī viciū in ſubdi
tos diſſundit ꝑ exemplū: maio
ra recipiēti ratio magis creſcit
Quot enī omniū chriſti vel ne
gligētia epi vel exemplo in pec
cata deuiant: de tot tenetur do
mino reddere rationē. **N**eu qđ
auguſtine kñe dicaꝝ graue no
biſ in eſt pondus: grauiſ ſarci
na: ſed debiles ego habens hu
meros quid portabo: ſūt certe
Auguſtine vndiqꝫ me torquē
tes: ac dū graues mihi promp
tos caſus intueor timore maxi
mo ſuccreſcēte ꝑtinue affligor:
⁊ cōtriſtor. **S**ecurius eſt epiſco
palē ſtatū fugere quāꝫ petere:
laudabo certe epātum tanquā
vicariatū dñi noſtri bieſu chri
ſti. **S**ed in illis qui in eo vitam
agūt: militū terrenoꝝ qui mū /

di pompas ⁊ gloriā appetūt nō
tollando: ymmo eis cōſulo vt
eū fugiant quantū poſſūt. **N**e
lius certe fuiſſet eis cū terrenis
agere vitā terrenoꝝ quā in pō
tificiali culmine bec agenda: ad
infima ⁊ ꝑfundiora inferni lo
ca decidere: tāto ꝑceteris cruci
andi quāto ꝑceteris plura do
naria receperunt. **I**ntelligens
epoꝝ plurimos ꝑotius nomen
gerere quā eſſentiā: ꝑotius lu
pos rapaces quā paſtores: de
ſtructores magis eē chriſti ec
cleſie quā rectores: qui chriſtia
noꝝ elemoſinas depdātes mer
cedē paupeꝝ lupinis faucibus
ſupfluitatibus ciboꝝ ⁊ veſtiuz
deuorant ⁊ conſūmūt: quod ab
ſurdū eſt abhominabile ⁊ deſlē
dum: hoc idcirco dixerim vt ta
lis abhominatio cūctis genti
bus innotefcat. **Q**uaten⁹ ſi de
um non metuunt ſaltem hoīes
verentes a ſuis aliquāliter ab
homiātionibus retardent. **A**u
diāt queſo hij tales epiſcopi qđ
narrando ꝑponimus ⁊ ſaltem
alioꝝ calamitatibus terre /
antur. **L**

Episcopus qui cathenis et vinculis igneis ducebatur ad iuicem inferno deputatur.

In superioribus egipti partibus in deserto quidam ab hominibus propter vite incommoda inhabitabili: quidam debebat monachus Elyas nomine antiquissimus: magna vite sanctitate radians: qui in multa beatissimi jeronimi ei familiarissimus valde fuit quem idem beatus hieronimus habuisse prophetie spiritum pluries enarrauit: hic die quodam ut pluries mihi testificauerunt monachi vita venerabilis moribusque digni: qui se hec dixerunt ab eiusdem sancti viri ore multoties pauidisse. Solitus incumbens orationibus somno repentino aliquantulum obdormiuit et ecce in visione quo quidem modo multotiens deus omnipotens grandia et occulta fidelibus suis refferat sacramenta. In quodam palatio mire et ineffabilis pulchritudinis et mortalibus nunquam nisi ut sibi videbatur: erat. Cumque per horam per palatium ducillucque gradiens eius admiraretur pul-

chritudinem tam vehementer vidit quidam preparari tribunal a quo bullam nimie pulchritudinis iuuenibus stratis tapetis et vestibus auro gemis: et multo artificio varietate decorari circumquaque pariete inuoluto. In quo postmodum rex quidam maximus et decorus cuius aspectus tanta suauitatis ut nil vellet aliud quis habere: magna virorum: sole lucidorum committatus societate veniens se posuit ut iudicia exerceret.

Iter hec cuiusdam animam quam fuisse anthontanum psulem ab aliquibus ibidem consistentibus postmodum intellexit: nequaquam spiritu cathenis igneisque vinculis iuncta: istar fornacis flamas erumpens sulphuris: maiestati regie presentatur: que priusquam de aliquo interrogaretur: cepit diris vocibus se infernalibus mansionibus dignissimam acclamare: hanc inter ceteras maxime as signans principalem causam: quam vanis mundi pompis intentus in conuiuiis et vestibis

et huiusmodi ſtulticijs delecta-
batur. Quibus finitis lata per
iudicē ſentētia ut penis iferna-
libus traderetur donec corpori
iuncta duplices penas in perpe-
tuū ſuſtineret. Porillū ſecum
ferens oīs illa nequā ſpirituūz
turba inde cum diris clamori-
bus recensſerūt.

Et deodonius ſenatozj p jero-
nimū in iudicio liberat.

O Inde alterius cuius
dam aia quā fuiſſe the-
odonij ſenatozis fratri
pdicti venerabilis damasij epi-
ſcopi ſupradicti: ſimiliter intel-
lexit. Ante maiestatez regiam
aſtantibus multis nequā ſpiri-
tibus eam grauiffime accuſan-
tibus preſentat. Unqz a dya-
bolo in longū accuſatio trabe-
retur: et nullus ex aduerſo aliq̃
reſpōderet. Vir quidā ſepties
ſole ſplendidior et ut ſibi vide-
bat pene ceteris aſtātibz emi-
nētiōz ad regis ſedens dexterā
in pedibus ſe erexit. Quo qui-
dem ſurgēte rex manu p̃pria ſi-
lentiū a cūctis fieri imperauit.
tunc qui ſteterat oībz ſe oppo-

nens accuſātibus: hūc ſuū fide-
liſſimū et deuotum et ei cōtinue
exhibuiſſe reuerentiā ſpecialēz
eiſdem mox loquendi audaciā
abſtulit: et in taciturnitatem oī
mode reuocauit. Postmodūz
is flectens ante regem genua:
huic ſuo fideliffimo veniam et
eternaz requiē ſolita pietate et
miſericordia infinita: clemētis-
ſime elargitur. Ita tamen q̃ p
cōmiſiſ in mundo flagitijs: in
purgatorio purgaret ſuis pre-
ciis ut voluit eſt adeptus.

Tūc oīs illa nebandoz ſpiri-
tuū multitudo gemēs et vllulās
de illo loco p̃tinus ſe remouit.

In eodem iudicio cuidā im-
petrat filius precibz jeronimi.

I nteruallo aut factō bo-
re vnus iuuenis quidam
pulcherrimus cōcito gr̃a
du p pallatiū veniens ad
hūc ſic accedens ſe fore dixit a
petro patrociniō romanoz ei-
us deuotiſſimo miſſum: quate-
nus eiſdem preces exaudiens
ſibi impetrare a domino filium
dignaretur. Ad hec rex inquit
Quid a filio meo Jeronimo:

petr⁹ postulabat certe fiat: his
omnibus finitis a sompno mox
ille monachus excitatur. **Lau-**
des imensas deo reddens et je/
ronimo glorioso qui die illum.
In quo tam miranda viderat p
notans eodem postmodum intel/
lexit die **Ep**m anthonithonum
et **Theodoniu** senatores ex hoc
seculo migrasse quo liquide pa/
tet hec vana somnia non fuisse.

Eqlitas glorie et scitatis jo/
hannis baptiste et jeronimi

Magna putabas **Augu-**
stine kine admirationes
inducere veluti si quod
nouum et inauditum eis proponens:
dum in tuis prius litteris quas
recepi **Johanni** baptiste et ceteris
apostolis **Jeronimu** scissi/
mu equalem scitate: et gloria:
rationibus sine dubio efficaci/
bus: et visionibus mirifice com/
pbares. **E**rtē nō est aliqualis
ambiguitas: verissima et omni
deuotione et fide dignissima illa
fore: utputo aliquibus eius vi/
tam scissimam: et eius tanta bo/
minibus prodigia insueta igno/
rantibus: admirationis aliquid

evenire. **Sed** quoniam tales tue fu/
erunt rationes: ad veritatem huius/
modi declaranda quod miras leui/
simas et impitantes nunc illis appo/
nere non deceret. **O**mnibus oi/
bus visionem mirabilem quam vene/
rabilis vir **Cyrillus** eps alex/
andrinus se vidisse: suis ad me
diebus pluribus iam elapsis desti/
nans litteris affirmabat breui/
ter introduceam.

Post beati ac gloriosis/
simi jeronimi obitum an/
no completo in die nati/
uitatis gloriosissimi **Johannis** do/
mini percursoris: explevis laudi/
bus matutinis: dum memoratus
pontifex more solito in ecclesia
solus ante altare eiusdem precur/
soris domini gloriosi: flexis ge/
nibus ipsius gloriam et excellentiam
multa spiritus dulcedine contempla/
retur: repentino somno ibidem
aliquantulum obdormiuit. **E**t ec/
ce in ecclesia ut sibi clarissime vi/
debat binatum quorundam impe/
ciosissimorum hominum ultra hu/
manam estimationem cantus al/
ternatim suauissimo pincennium
turba vehementissima: miran

da ordine veniebāt: deniq; bi/
natiā omnes ad altare pcedē
tes: ⁊ ibidem flectentes genua:
ad ſedendū; ſinguli in ecclia ſe
ponebāt. **U**nq; illoꝝ hominū
iam ecclieſia eēt valde plena:
poſt oēs duo viri eminetiores
ceteris in toto ſimiles atq; pa
res: infinite ſole lucidoꝝ ſto
lis induti candidiſſimis: auroꝝ
gēmis vndiq; ineffabiliter ru
tilantes: veniētes ecclieſiā pari
ter intraverūt. **A**d quoꝝ intro
itū oēs in ecclieſia ſedentes p
tinus flexis genibus eiſdē ſum
mā in reuerentiā pſoluerūt.

Tūc duo illi viri alterna ab eiſ
dem reuerētia exhibita in dūa
bus cathedris aureis miro la
pidū precioſoꝝ varietate ⁊ pul
chritudine decorat? ſibi a qui
busdā pulcherrimis iuuenibus
p̄paratis ambo pariter cōſede
rūt: ⁊ ſic ſilentes aliquantulum
pmanebant.

Pterim facto iter eos
ſilentio cepit alter duo
rū eoꝝ alterꝝ impellere
ad loquenbū. **U**nq; lōga iui
cem alteratio oriet vt q̄ primo

iciperet: dicere ceperūt ſinguli
vt **Jeronim⁹** **I**ohannis cuius
erat illa die ſolemnitas laudes
⁊ magnificētias explicaret ma
gnis vocibus acclamare: quo
vnuſilloꝝ ſermonē moxicipi
ens laudes btiſſimi p̄curſoris
dñi: tanta loq̄le dulcedie: tāto
q; verboꝝ ornatu necnō ſentē
tie cōtexuit: q̄phas non eēt lin
gua hoīum declarare. **F**inito
itaq; ſermōe illo: alter quē **Jo**
hānē baptiſtā cuncti q̄aderant
noiabant eidē grates referens
multiplices: hec circūſtātib⁹ ad
eiſdē honore ⁊ gliaꝝ ē locut⁹.

Potius ille me⁹ chariſ
ſim⁹ **Jeronimus**: eqliſ
mibi i glia: eqliſ etiam
i ſcitate mearū laudū eſt bacte
rius ſeriē pſecutus. **I**dcirco di
gnū eſt ut eiſdē audib⁹ nunc iſi
ſtam: hic vere lux ē ecclieſie: te
nebras effugās ⁊ errores cūcto
rū illumians hoīum a veritatē
claritate cecorum: hic fons eſt
aque ſapie ſalutaris. **A**d queꝝ
ſcientes dum accedūt largiſſi
me iebriantur: hic arbor altiſſi
ma cuius cacumē celos aſcēdit

sub cuius doctrine frondib⁹ de
suauī eiusdem oris fructu: aues
celi scilicet hoīes subtiliores: et
vniuersa pecora scilicet hoīes:
parū intelligētes vberime sa/
ciant: hic mecū fuit heremita i
seculo: ⁊ certenō min⁹ me: car
nem abstinentijs macerauit: hic
mecū virgo nitidus atq; pius:
hic mecū pphetico fuit spū il/
lustratus: hic mecū doctor exti
tit veritas: ego ppter iusticiā
⁊ veritatē: ⁊ vitam corporeā
dereliqui: hic ⁊ si sic vitā nō a/
miserit tpalem: ppter iusticiā
suā ⁊ doctrine sue pspicacissime
veritatē: tēpus suū tamē totus
gessit in seculo in martirio in af
flictiōibus ⁊ dolore: ego christi
ane fidei precucurri: nūctius et
gentiū inuitator: hic postmodū
ueniēs eiusdem extitit sustēta/
tor ⁊ ab hereticis eandē lacerā
tibus defēsator: ego semel i ba
ptismate christū dominū mani
bus pprijs tetigi i iordane: hic
christū nō solū manibus pprijs
habuit multoties in altari: s; in
ore pprio māducauit: hic mibi
in scitate p oia ē equalis. **Pūc**

enī ambo eq̄li eterne vite pre
mio in simul cōgaudem⁹: hec ⁊
alia multa psequēte brō **Johā**
ne q̄ idē epūs **Cyrillus** nō potu
it mēorie totaliter pmēdare.

Itā hora diei prima adueniēte:
ecclesiā custos intrās: ep̄m itu
itus dormientē eundē manibus
excitauit. **Ex** pgefactus itaq;
pōtifer stupore admiratione ⁊
gaudio ad modū plenus: q̄ vi
derat custodi cū lacrimis enar
rauit: deinde illo die missā solē
nissime celebrās visionē mira
bilem oī populo declarauit.

Corpus jeronimi in sepulch
ro terrā nō attingens.

Nunc infinita plura dici
posset miracula veris
suma vtilia ⁊ enarran
da: quā ea q̄ in breui hoc opus
culo sūt inscripta: s; ne plixita
te opis aliqd legētib; tedij ori
tur vno solo miraculo q̄ nō dū
mēse i bethleē pactū est pfecto
huic opi finis erit: tē dnico p⁹
octauas penthecostes meis sus
fraganeis ep̄is ⁊ mltitudie ma
xima tam viroz quā muliez i
ecclia in qua scissimus quiesci

Ieronimi cadauer inſimul con-
gregatiſ: honore ⁊ reuerentiā
tam debita ⁊ deuota. **P**rimo
egomet ſacriſ indutus veſtib⁹
locum fouee in qua corpus ve-
nerandum iacet accedens: ter-
ram cepit effodere ſepulture:
quatenus ſacraſſimū corpus
inde ablatum in tumulo mar-
moreo mira pulchritudine vn-
diq; decorato: q̄ hac de cauſa
fuerat fabricatuſ poſtmodum
poneret. **C**umq; foret iam fo-
uea vacuata: cunctiſ cernenti-
buſ ſacraſſimū corpus in me-
dio fouee tanquam in aere a-
nulla parte terram tangens: p-
manebat integruſ nec corrup-
tione aliqua violatuſ q̄ inde
eleuantes cum odore vchemē-
tiſſimo et ſuaui: q̄ talem olfa-
ctuſ hominum nunquam ſen-
ſit: collocaui⁹ i altari: q̄ten⁹
i altari ſiſſiq; a populo viderēt.
Miracula diuera ſedecim ce-
coꝝ trium demoniacozū duoz
moztuozum reſuſcitatoꝝ:

Not autem illo die me
cunctiſq; qui aderant
aſtantiſ ſunt pacta

miracula glorioſa explicādi ea
nullaten⁹ cōpoſ eſſem. **E**cce ſe-
decim reliquias tāgēteſ facie:
viſum p̄tin⁹ receperūt. **T**reſ
precipue demoniaci: catheniſ
vinculati in illā eccleſiā pluri-
moz hoīm depoꝛtati ſunt p̄ti-
n⁹ liberati. **I**ulieꝛ cuiuſdam
vidue paupcule pueruluſ eiꝛ
vnicuſ filiuſ in eccleſia fuit p-
gētium multitudine ſuffocat⁹
quem mater inueniēſ dolēſ et
lugēſ moꝝ pueruli cadauer ad
foueam i qua ſepultuſ fuerat
glorioſi hieronimi cadauer uel
corpuſ deferens: eum in foueā
proiecit hec dicens verba: ſan-
cte glorioſe hieronime hinc re-
cedā donec reſitu aſ mibi vni-
cum filium meum quem amiſi:
mirabilis certe deus in factuſ
ſuiſ facienſ mirabilia in ſucta-
ſtatim vt terram exticti pue-
ruli corp⁹ tetigit eidem anima
eſt cōiūcta. **Q**uidā vir corpꝛ
ſui filij de ſepultura per triduū
ſteterat extractuſ: moꝝ ad fo-
ueam illam curreſ detulit ⁊ il-
luſ i foueā ſic piccit q̄ iuueniſ
illico fuit priſtine vite reſtitu⁹.

Reuelatio Jeronimi cyril-
lo de eius sepultura.

Innumerabilia pene fo-
rent miracula que pacta
sūt a mane vsqz ad vesp
as quo quidē tēpore glo-
riosissimi Jeronimi cadauer &
fouea dissepultū in altari exti-
tit collocatū: sed tamē ad hui-
usmodi miracula vltcrius non
pcedam vnū q nocte sequēti
accidit nō silebo. In hora siq
dem vespina corpus illud sa-
cratissimū in monumēto quod
preparauimus posuimus sed ma-
ne monumentuz vacuū est in-
uentū & corpus scīssimuz fouee
pristine iuuenibus restitutum.

Quod dum ego plurimuz ad-
mirarer nocte sequēti mibi dor-
mienti beatus Jeronimus ap-
parens in visione plurima grā
dia patefecit. Sed inter cetera
verba talia mibi dixit. Pone-
ris Cyrille q corpus meum de
fouea illa in qua iacet nullate-
nus extrahet quousqz ciuitas
hierlm ab infidelibus capicetur
quo quidē tempe. Romā dela-
tum multo tpe req̄scet ad hec

exp̄gefactus que viderā cum
ctis epis & alijs viris catholi-
cis enarraui quid aut̄ quando
hec aduenient aliter nō agno-
sco. Si quid vtile epistola dixi
nō meis sed gloriosissimi Jero-
nimi meritis imputetur.

Si quid vō supflūū inutile
& non solū bonū mee insipiente:
& negligētie causa hec accidit
se ab omnibus iudicetur. Mei.
Augustine kn̄e in tuis oziōi-
bus memor esto: deo gratias.
Et sic est finis illoz que in hac
conditiōe debent recitari.

Explicit epistola beati Cyril-
li scōi Ierosolimitani episcopi
ad eximū doctorem Augusti-
nū Yponensis episcopū de mi-
raculis gliosissimi Jeronimi.
Per. L. Stabel & Benedi-
cti socioz Patauie Impressū
Olimpiadibus dominicis. m.
cccc. lxxij. septimo kalendas:
Augustus.

698

